

ПОЛИТИ

ЗАВНИК

6

динара

БРОЈ

1393

8.9.1978.

МИНА XXXIX

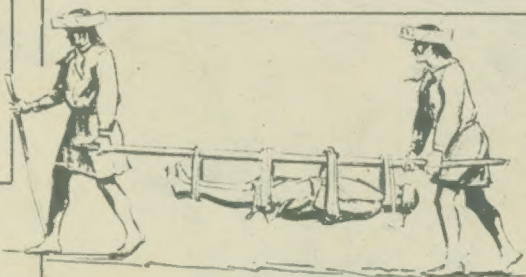

У ЛОНДОНСКЕ КАФАНЕ
У 18. ВЕКУ
ЖЕНАМА ЈЕ БИО
ЗАБРАЊЕН ПРИСТУП.

СТЕНА КАМЕНИ СТАРАЦ

ИЛИ,
КАКО ЈЕ НЕКИ
ЗОВУ,
ТУРЧИНОВА
ГЛАВА
У
БЛИЗИНИ
ТРИРА,
У
НЕМАЧКОЈ,
ВАЗАРСКО
ЈЕ
ДЕЛО
ПРИРОДЕ.

ИНДИЈАНЦИ СЕМИНОЛЕ

НОСИЛИ СУ
СВОЈЕ МРТВЕ ДО
МЕСТА ГДЕ ЋЕ БИТИ
ПОКОПАНИ
ОКАЧЕНЕ ПЛАТНЕНИМ
ТРАКАМА О МОТКУ.

РАСПРШИВАЧ

ПРОТИВ ИНСЕКТА,
КОЈИ СЕ ПРОДАВАО У ЕНГЛЕСКОЈ
ПОЧЕТКОМ 19. ВЕКА,
„РАДИО“ ЈЕ ТАКО ШТО СЕ ОТРОВ
ИЗВАЦИО ИЗ НЕГА
ДУВАЊЕМ.

ФАНАЛОКА

СА МАДАГАСКАРА,
ЗА РАЗЛИКУ ОД ОСТАЛИХ
ЦИБЕТКИ КОЈЕ ЈЕДУ МЕСО,
ХРАНИ СЕ
ИНСЕКТИМА И
ВОЊЕМ.

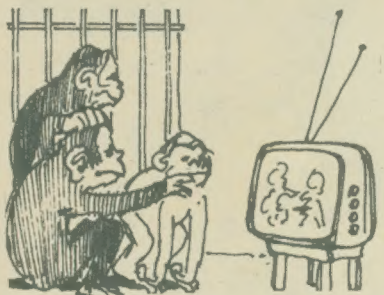

КУКЕ - КОШНИЦЕ

У НЕКИМ
СЕЛИМА У СИРИЈИ
МОГУ СЕ
ВИДЕТИ
КУКЕ
БЕЗ
ПРОЗОРА
У
ОБЛИКУ
СТАРИХ
КОШНИЦА.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

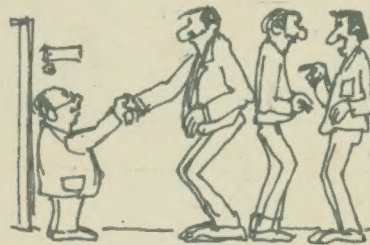
● директор једног холандског зоолошког врта приметио је да

се мајмуни забављају гледајући телевизију и да су, док програм траје, веома мирни. Зато је у сваки кавез ставио по један телевизор.

● Немци су 1770. године први открили процес добијања шећера из шећерне репе.

● пре неколико година у Немачкој је отворен клуб чији су сви чланови, којих има преко две хиљаде, виши од 190 сантиметара.

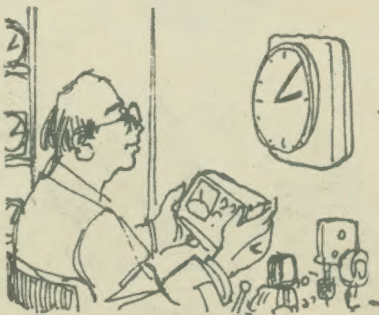

метара. Међутим, председник овог клуба висок је свега 98 сантиметара.

● од свих животиња боа може најдуже да издржи без хране. Једна боа из париског зоолошког врта пладовала је две и по године и на крају је ипак утонула.

● највиши пси на свету су ирски вулјаџи. Кад се усправе виши су од човека средње висине. Најниже су мексичке чиваве које и кад одрасту имају мање од једног килограма.

● у Швајцарској је конструисан веома прецизан часовник. Да би отишао напред само један секунд потребно му је милијарду година.

● један кинески ботаничар пронашао је дрво које је вероватно најстарије на свету: има око 6000 година а обим му је 27 метара.

● муве у лету покрену своја крила око 330 пута у секунду.

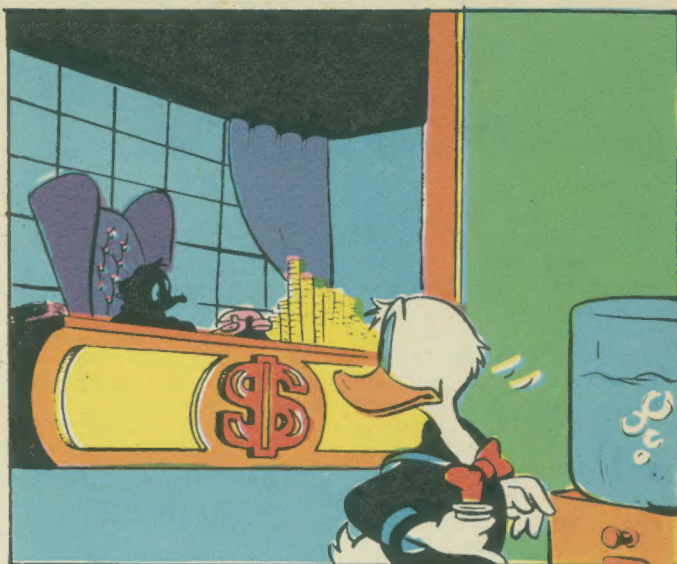
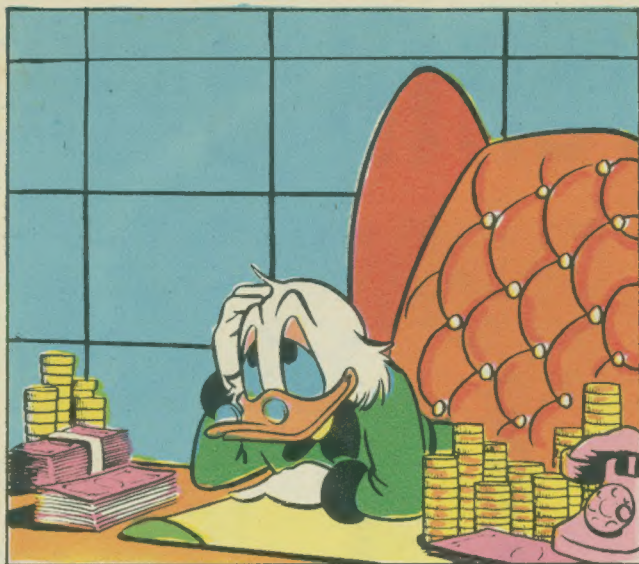
● у Шпанији, на Кости дел Сол, израђен је хотел под морем, тако да се са прозора може посматрати морско дно.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Како би круна лепо стајала на Господиновој глави! — тако се говорало по ходницима француске краљевске резиденције Фонтенблоа. А Господин је био принц Гастон Анжујски, доцније и Орлеански, рођени брат краља Луја XIII који је владао од 1610. године. Краљ коме су савременици дали, а историја прихватила, надимак Праведни, није имао принчеву лепу спољашност, нити његов шарм. Али, глава му је била — пунија.

Ипак, говоркања и уздаси о смени на престолу нису настала тек тако, нити су се завршила само на речима! Права сплетка зачела се у једној лепој и још више амбициозној женској глави: смену

мизном човеку“. Тако су сви тада називали кардинала Ришељеа, због боје његове одежде. Први потези у „живом шаху“ повучени су године 1624. када је Луј XIII именовао кардинала за првог министра.

КАКО ПРИДОБИТИ ПРИНЦА?

Ришеље је и пре 1624. године био први човек у тадашњој Француској. Његове је савете Луј XIII увек слушао и многи историчари сматрају да је то била велика краљева врлина, пошто је кардинал био један од најспособнијих политичара у историји. Чим је именован за

У лепој глави крволочанум: војвоткиња од Шевреза

Сада већ постаје јасније зашто је кардинал толико сметао неким, а, да ствар буде запетљанија, у политику се умешало и — срце.

Требало је, наиме, да се Господин ожени тада најбољом „партијом“ међу удавачама његовог ранга, госпођицом од Монпансијеа. На то се разбеснела „Козица“. Јер, она је сковала друкчији план: да принц „одабере“ удовицу свог старијег брата (који, би, јасно, страдао у неком „несрећном случају“) — њену одличну пријатељицу Ану Аустријску. Уосталом, Ана и Гастон су се изврсно слагали, били су као створени једно за друго, а војвоткињини и краљичини интереси тако су се дивно уклапали у тај брак. Као и интереси аустријског двора!

Али... Да би се војвоткињина замисао остварила требало је најпре уклонити најопаснију, најлукавију и најинтелигентнију препреку, кардинала Ришељеа. И још нешто. Како саопштити тај смели план самом принцу? За ову ствар војвоткиња је одабрала заобилазан начин.

ИЗИГРАНИ ЗАВЕРЕНИЦИ

Гроф од Шалеа био је ватрени обожавалац Марије Роанске, а откако га је војвоткиња почела примати и у своју ложницу, био је спреман, чинило се, да за њу све учини. Овај млади тиздавац био је прави брбљивко, пошто га природа није обдарила великом висprenошћу. Права личност за преношење усмене војвоткињине поруке гувернеру принца Гастона, маршалу Орнану!

Када му је војвоткиња

ЗАВЕРА УПЕРЕНА ПРОТИВ КАРДИНАЛА РИШЕЉЕА БИЛА ЈЕ САВРШЕНО СМИШЉЕНА, ОСИМ ЈЕДНЕ НЕПРЕДВИЂЕНЕ „СИТНИЦЕ“

саопштила свој план и замолила га да јој помогне, Шале је сам себи изгледао веома важан. Разговарао је са маршалом коме се ствар допала и, укратко, принц је обавештен и пристао је. Одбио је руку и мираз Монпансијеове. За-

полагању... Тако је план пропао.

Није, међутим, пропала кардиналова освета! Орнан је одмах ухапшен. А Шале, шепртља, поверио је свом ујаку да је и он завереник. Овај је био ужаснут и објаснио је

Кардинал Ришеље, трн у ону многим

вера је била скована. Састојала се у овоме: једне вечери принц ће, заједно са својом пратњом, ненајављен банути у кардиналов дом, у Флерију; тамо ће се за време вечере импровизовати кавга са тучом и у гужви ће неко „случајно“ испробати кардинала мачем.

Све је изгледало једноставно и сјајно. Међутим, „гримизни“ је имао, поред личних способности, још нешто: једну од најбољих полиција свих времена! Ствар је врло брзо допрла до његових ушију и он је смислио још једноставнији начин како да изигра заверенике. Када је дошао дан у којем ће му принц „учинити част“ својим изненадним доласком, кардинал је брже боље појахао коња и пристео у Фонтенбло пре него што га је Гастон напустио. Рекао је принцу да је управо један официр најавио његов доласак, па како он, кардинал, не може себи допустити да краљевог брата дочека неприпремљен, оставља му своју резиденцију у Флерију на рас-

Гастон Орлеански био је рођени брат Луја XIII

на француском двору желела је Марија Роанска, војвоткиња од Шевреза. Звали су је „Козица“, пошто реч шевр, која је у корену њеног презимена, на француском значи коза. Само, војвоткиња је у лепој глави имала и веома бистар ум, па овај надимак није био никаква алузија на њену памет...

Војвоткиња је била интимна пријатељица са женом краља Луја, Аном Аустријском, па је заједно са њом ковала свој крвави план. Људске главе су обема, чини се, значиле колико и фигуре у шаху, а прва која је имала да падне припадала је „при-

првог министра, почео је да остварује три циља која је себи поставио како би француску монархију ојачао и уздигао у очима тадашњег света. Ту је и семе раздора између њега и војвоткиње краљице Ане, па и краљице-мајке Марије Медичи, али и савсим обичних поданика... Циљеве далекоумног кардинала, разуме се, није могао свако одмах да сагледа.

Ришеље је одлучио да уништи протестанте као политичку партију, али и да сломи моћ високих феудалаца и аустријске краљевске куће из које је потицала краљица Ана.

ОВЕКА

младићу да сам одмах треба да оде кардиналу, све му исприча и покуша себе да извуче. Шале је, заједно са ујаком, отишао Преузвишеном и... импресиониран његовом личношћу, сместа променио страну. Обећао му је своју покорност и — услуге.

СКУПО ПЛАЋЕНА КОЛЕБЉИВОСТ

Прилика би се Шалеу брзо указала, пошто су принц и војвоткиња направили нови план, а млади гроф је, природно, опет био у кругу завереника. Али, шарм војвоткиње од Шевреза чинио је своје, па се Шале поново предомислио. На несрећу, Шале није био једини „Козициј“ обожаваатељ! Међу онима који нису уживали њену наклоност налазио се и неки Лувињи, живан на Шалеа и спреман на све.

Лувињи је обавестио кардинала да је скована нова завера, а да Шале има задужење да — смакне краља! Ришеле је одмах позвао Шалеа који је, престрашен, све признао. Шале је ухапшен. Принц је тада, у паничном страху од одмазде моћног кардинала, запросио госпођицу од Монпансјеа.

Епилог ових догађаја био је кобан једино по Шалеа, пошто је он осуђен на смрт. У то време казна је

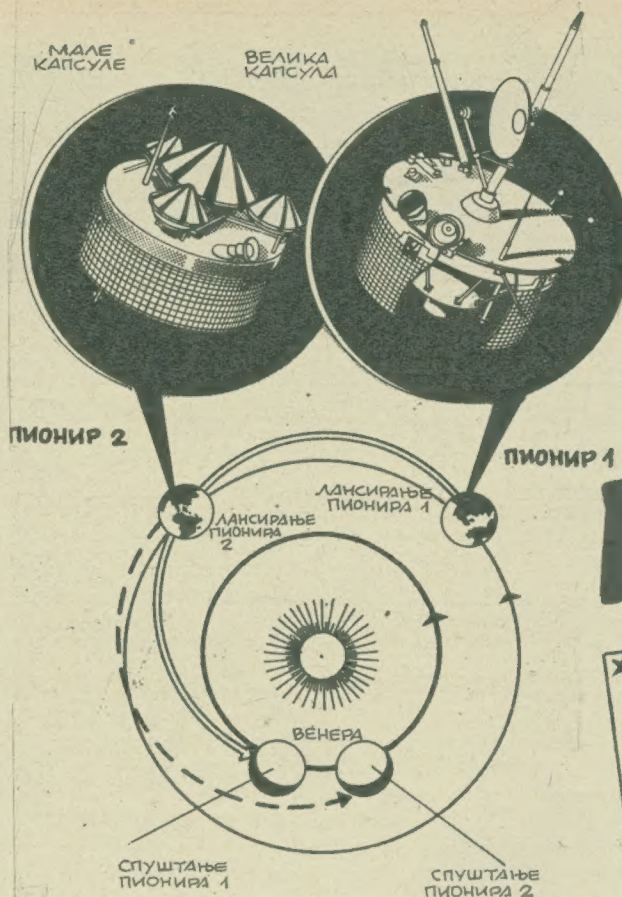
у Француској извршавана одрубљивањем главе мачем. Шалеови пријатељи помислили су да ће спаси младог грофа ако киднапују целата и тиме бар отегну извршење. Али, доведен је заменик — момак без икаквог искуства. Требало му је тридесет и два ударца у врат несрећног Шалеа док се глава најзад није скотрљала у кошару...

Војвоткиња од Шевреза ипак није одустала од своје борбе, а кардиналова глава још се много пута налазила у опасности. Ипак, Ришеле је умро природном смрћу, а историја бележи да је остварио сва три своја циља. Њему захваљујући, у Француској је учвршћена централна власт краља, пошто је знатно ослабљена моћ феудалаца укидањем разних њихових привилегија. Ришеле је спровео многе тада напредне реформе у државној управи, финансијама, војсци и законодавству. Забрањено је двобоје.

„Страшни“ кардинал био је и велики љубитељ књижевности и уметности, па је основао Француску академију. Његов маузолеј, дело вајара Жирардона, налази се у згради Сорбоне.

М. К.

Овано је сликар видео извршење назне

НОВИ
ПОХОД
НА ВЕНЕРУ

ТАЈНЕ ВРЕЛЕ ПЛАНЕТЕ

Амерички научници очекују епохална открића после похода две летелице упућене на Земљи најближу планету. Пионир 1 и 2 завршиће задатак почетком децембра. Да ли ће тада стићи одговор и на неке мистерије у вези са животом на Земљи?

Од свих планета Сунчевог система, Венера је најближи Земљин сусед. Међутим, она је за научнике и највећа — енигма. Због велике топлоте њене површине, од 480 степени Целзијуса и густог омотача од облака жућкасте боје који се око ње крећу великом брзином, Венера је остала тајанствена и поред 13 летелица упућених на њу од 1961. године. Десет је лансирано из СССР-а, три из САД — разуме се, без људске посаде.

Ове године путање Земље и Венере опет су се приближиле, тако да два америчка и два совјетска свемирска брода опет лете са задатком да прибаве, ако буду могуће, нове податке о овој тајанственој планети.

Продрети — кроз жуте облане

Америчке летелице носе симболичне називе Пионир 1 и Пионир 2. Прва је такозвани орбитер и испалеана је са Кјеп Кенедија 20. маја а друга је по типу мултипроб — јер носи неколико капсула са различитим задацима — а полеће два и по месеца после орбитера.

Пионир 1 лети по путањи чија дужина од 480 милиона километара износи, у поређењу, око половину Земљине орбите око Сунца. Путовање ће трајати седам месеци, од чега три изван Земљине орбите, а преостала четири унутар ње. Оваква путања била је потребна да би се смањило утицај Сунчеве гравитације на орбитер, која би га убрзала. Овако, летелица ће се

приблизити Венери спорије него када би користила директнији и краћи пут до ње, па ће бити потребна мања успоравајућа ракета која ће се активирати у тренутку када орбитер буде требало да почне своје кружење око Венере. Спуштање на врелу планету предвиђено је за 4. децембар.

Научници су у мали Пиониров труп, који личи на бубањ пречника два и по метра, сместили мноштво инструмената. Помоћу њих покушаће да добију „мапу“ Венерине атмосфере, састав њених жутих облака као и њихове формације, па утицај такозваних „сунчевих ветрова“ на Венерину атмосферу.

Радар који се налази на Пиониру 1 покушаће да кроз те густе облане ипак „сними“ већи део Венерине површине и начини грубу топографску мапу.

Усијане »станлене баште«

Задатак Пионира 2 савршим је друкчији. Он лети много директнијом путањом чија дужина износи „само“ 354 милиона километара, па ће стићи на Венеру већ пет дана после свог свемирског близаца. Али, још док се буде налазио милионима километара далеко од циља, Пионир 2 ће открити своју велику капсулу, а за њом и три мање. Затим ће „добош“ и капсуле наставити пут ка Венери — одвојено — све док не упадну у њену атмосферу. Ту ће почети мерења атмосферске температуре, густине и састава. На крају ће де-

лови Пионира 2 пасти негде на површину Венере 9. децембра. Не очекује се да ће то бити „безболно“!

Уколико мисије двају Пионира прођу како је предвиђено, научници на Земљи добиће драгоцене податке и одговоре на многа неразјашњена питања. На пример, зашто су Земља и Венера — два релативно блиска небеска суседа — сличне величине и за свемирске прилике не много удаљене једна од друге, имале тако различите развоје? Зашто је Венера тако врела, а на Земљи буја живот?

Можда ће се овом приликом потврдити и једна претпоставка, да је око 97 процената Венерине атмосфере састављено од угљен-диоксида. Тај гас спречава да се топлота коју Венера прима од Сунца — врати натраг, у атмосферу, па зато планета остаје врела. Ову појаву научници зову „стаклена башта“. Али, управо потврђивање ове претпоставке могло би значити и једно велико упозорење за људе. Јер, у нашој атмосфери угљен-диоксид се све више гомила услед сагоревања угља, нафте и осталих органских извора енергије, без којих савремени живот не може ни да се замисли. А само мало већа количина овог гаса у нашој атмосфери била би довољна да се отопе сви вечити снегови планинских врхова на Земљи.

Значи ли то да би велико повећање угљен-диоксида у ваздуху могло да од Земље створи другу Венеру? Можда ће нам одговор стићи баш са ње — почетком децембра...

ПРИЧА О ЛУКУ И СТРЕЛИ

Како је рођена замисао о луку и стрели? Оруђа која је праисторијски човек употребљавао настајала су најчешће као имитација већ постојећег: први нож направљен је тако највероватније по узору на животињске рогове или кљове. Принцип рада лука и стреле нешто је што је неки наш далеки предак ипак морао сам да смисли. Било је то велико откриће које је изазвало и прелаз са примитивног на организовани начин лова.

Персијанци су у историју ушли као вешти стрелци. На зидовима палате у Су-си приказан је ратник који у руци држи копље, док је преко рамена пребацио тоболац са стрелама и лук.

Стари Грци правили су своје лукове од рогова дивљих овнова или, нешто ређе, од рогова азијских антилопа. Били су то релативно кратки лукови, а због материјала од којих су прављени и прилично нееластични. Стога се у руковању овим оружјем грчки стрелци разликују од источњачких: рука којом су одапљивали своје стреле никада не досеже висину образа, а још мање уха, као што је то случај са стрелцима азијских степа.

Иако су се током векова мењали димензије и материјали од којих су израђивани, облик лука и стреле трпео је незнатне измене. Лук је могао да буде од дрвета, рога или од метала. Тетива прављена од коже, биљних влакана, животињских црева или неког другог погодног материјала могла је у древна времена да одређује и почетак ратних сукоба. Познато је тако да источњачки народи нису нападали за време кишних периода — осетљиве на влагу, њихове тетиве губиле су еластичност и убојитост.

Врхови стрела прављени су од кремена, костију, а тамо где га је било, и од вулканског стакла. С проналаском метала израђују их и од бакра, бронзе или гвожђа. Често их њихови творци обмотавају и смолом или битуменом — те запаљиве стреле некада су мењале ток битака.

Да је руковање заиста захтевало изузетну снагу говори нам и Хомер. Његов јунак Одисеј успео је да докаже ко је захваљујући томе што је једино он имао снаге да одапне стрелу из свог лука и вештину да је пошаље кроз ред омчи. Остављајући по страни песничку машту, ипак је сигурно да су стари Хелени, да би уопште могли да се служе овим оружјем, морали и да буду прилично снажни.

Верује се да је човек први пут употребио лук и стрелу негде у централној Азији, још у палеолитско доба. Остаци древних култура потврђују да су за њих знали народи свих континентата, осим прастановника Аустралије.

Велика распрострањеност условила је и разне облике овог оружја. Поред обичног, афричког лука, састављеног од једног лучног дела овалног или правоугаоног пресека, источњачки народи створили су тзв. сложени или азијски лук који је најчешће имао две кривине са спољне стране ојачане жилама, а са унутрашње коштаном листићима.

Асирци, творци прве робовласничке империје у историји, могу за величину свог царства, између осталог, да захвале и изузетној брзини и спретности својих стрелаца.

Употребљавали су их и Египћани. Најчешће су то били обични лукови дугачки око метар и седамдесет, направљени од дрвета акације, али се Ксерксови стрелци наоружавају и луковима који су се могли затезати са обе стране.

Лук и стрела типични су за источњачке народе. А када су на западу почеле да се развијају грчка, а затим римска цивилизација — ово оружје истока изгубило је дотадашњи значај.

Иако су га Грци ценили толико да му додељују улогу оружја својих богова, у рату су стрелци имали споредну улогу. Њихов задатак био је да мањим нападима пре и за време битке узнемиравају непријатеље.

Римљани су ово оружје сматрали „недостojним“ војника и употребљавали га само у лову. Тек с пунским ратовима у састав њихових легија први пут улазе и стрелци.

Слави лука и стреле ипак су у највећој мери допринели народи централно-азијских степа. То су и највештији стрелци за које историја зна: Скити, Парти и Монголи. Важна вештина учила се код ових народа од раног детињства. Свако дете добијало је у петог години и минијатурни лук и стрелу које је одапињало стојећи или јашући на овну.

Хунске најезде на границе кинеског царства натерале су Кинезе да прихвате оружје својих нападача. Лукови израђени од бамбуса нису се могли супротставити далеко савршенијим монголским луковима, па су Кинези често прибегавали помоћном средству: причвршћивали су на своје стреле и сићушне ракете како би им повећали домет.

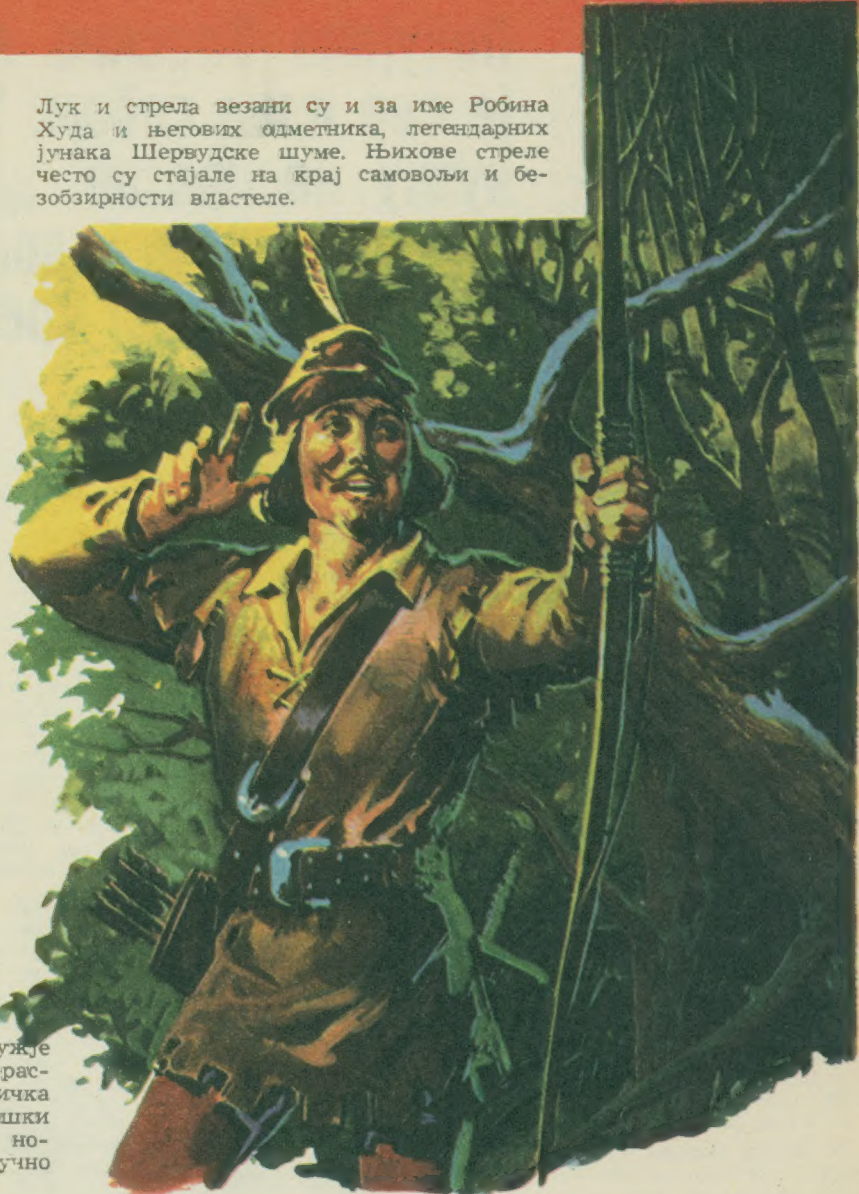
Користе их и Јапанци. Израђују их такође од бамбуса и са типичном двоструком кривином, али за разлику од кинеских, јапански лукови и стреле једини су који се по својој савршености могу мерити са онима које су имали народи централне Азије.

У ове две земље лук и стреле изгубиће се релативно касно. Све до половине прошлог века они су обавезан део опреме јапанских самураја. У Кини, почетком овог века, у току боксерског устанка, народ је одолевао завојевачима, између осталог наоружан и луком и стрелом.

Битка код Лепанта 1571. године означила је сумрак древног оружја. Иако далеко бројнији, турски стрелци били су немоћни под паљбом пушака. Био је то почетак краја за оружје које је вековима писало историју.

ОД ПРАИСТОРИЈЕ ДО НАШИХ ДАНА УПОТРЕБЉАВАНИ СУ У РАТУ, ЛОВУ И СПОРТУ. У ГРЧКОЈ МИТОЛОГИЈИ БИЛО ЈЕ ТО ОРУЖЈЕ БОГОВА. СУМРАК ЛУКА И СТРЕЛЕ ОЗНАЧИЛА ЈЕ БИТКА КОД ЛЕПАНТА 1571. ГОДИНЕ ...

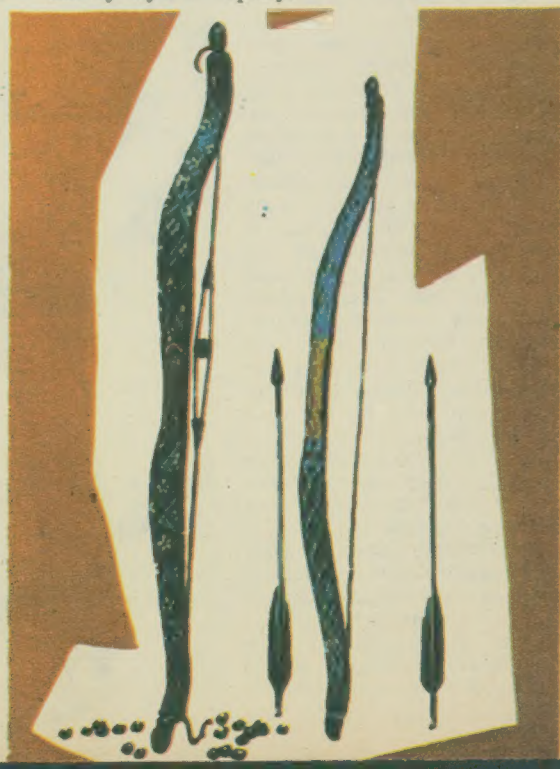
Лук и стрела везани су и за име Робина Худа и његових одметника, легендарних јунака Шервудске шуме. Њихове стреле често су стајале на крај самовољи и безобзирности властеле.

У 12. веку у наоружању готово свих европских армија уведено је ново оружје — самострел. По неким, он је настао од лука и стреле, али је исто тако распрострањено и мишљење да му је претеча могао бити и катапулт. Католичка црква дозвољавала је да се користи у борбама против неверника (крсташки радови), али је зато, истина безуспешно, покушавала да забрани примену новог оружја против својих верника. Од самострела се развило и прво ручно

Крај лука и стреле почео је у Кини. Тамо је пронађен барут. Није било потребно много па да људи схвате да сем за ватромете, барут може да се користи и за слање металних куглица на даљину. Пушка, пиштољ и топ сменили су лук и стрелу.

ЈА НАМОКРИ' КЊИГЕ!

Далеко је Тегошница. Ваља до ње ићи двадесетак и који километар више од Власотинаца према Црној Трави кроз усеке и преко врлети, већиним разлоканим путем. Аутобус се котрља и отима док може, али кад падну кише и отоце се снегови, разиграју се клизишта и читава брда помере. Земља затрпава пут. А он, опет, уз помоћ вредних људских руку одолева и вијуга упередо с Власином, између ви-сова.

Тегошница и није село у правом смислу речи. Неколико кућа и продавница уз саобраћајницу с десне стране реке и осмогодишња школа на левој обали средиште су раштрканих заселака и села.

Шуме су овде велике. Велики су и проплатци и... људи. Носе се они са немаштином како знају и умеју, и ћуте. Земља мало даје, а уста много траже. Треба радити. Посла у родном крају нема довољно, али га има у другим крајевима. Чувени су зидари из Црне Траве и околине. Зидар је и отац дванаестогодишњег Сретка Станковића. Стамен, снажних руку, научен на скроман залагај и штедљивост, зида где га позову. Скупи дружину и очас је тамо. Двадесетог марта ове године био је у Сомбору. Кад се после извесног времена вратио кући и чуо шта се тог дана догодило његовом сину, само је кратко рекао: — Чувај се, мори, дете!

Горштаку навикнутом на недаће, дечаков доживљај није извукао ни реч више, иако Сретко, кога деца иначе зову — Срећко, данас живи други живот.

А све је почело после завршене наставе у 12,30 часова...

НАД СТИХИЈОМ

Весела дечја граја измењала се са хуком набујале и подивљале Власине која је ваљала све пред собом. Био је крај зиме и почетак пролећа. Снегови су се нагло топили и сва сила водене масе сливала се у реку. Власина се претворила у стихију. И поглед на њу био је довољан да човека спопадне језа. Стари дрвени мост у време прошлогодишњих бујица није јој одолео: разнела га је у парампарчад! Преко лета народ је прионуо на посао и подигао бетонске стубове, а преко њих поставио армирану бетонску плочу. Радови су још били у току кад се река поамала.

— Чаславе, идемо на мост да гледамо воду! — предложи је Срећко свом другу Чаславу Игњатовићу.

Иако је Часлав био ученик осмог разреда и живео у селу Крстићеву, а Срећко

Набујала Власина ваљала је све пред собом. У тренутку неопрезне дечје игре понела је и дванаестогодишњег Сретка.

похађао пети разред и долазио у школу из четири километара удаљеног Јаковљева, зближили су се за време школских одмора. Убрзо су стигли на мост и придружили се групи ученика која је са знатижељом посматрала помахниталу реку.

НЕСПРЕТНА ШАЛА

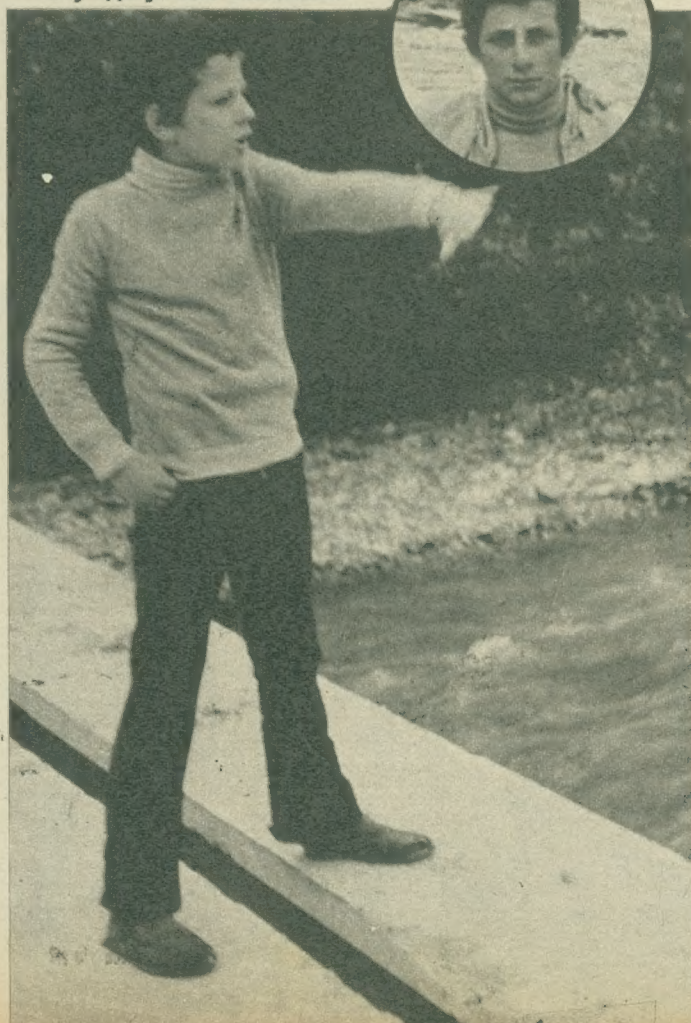
Највећи ковитлац Власина је правила уз обалу према којој се спушта школско двориште па су деца просто окупирали крај моста на тој страни. Почела су да бацају разне предмете у воду, усхићена начином којим их је она гутала.

Срећко, непливач, стајао је у позадини и бацао погледе преко леђа девојчица и дечака. Неколико пута

инстинктивно је натукао качкет на главу и притегао школску кожно торбу пребачену преко леђа и привезану канапом преко груди, као да је хтео да предупреди могућност да река отме те, једине две „покретне“ ствари на њему.

Дечје чаврљање, шале и приче „шта би било кад би Власина учинила ово, или оно“ прерасло је у међусобно гуркање и застрашивање „да те бућнем малко“.

Часлав Игњатовић (у кругу) и Сретно Станковић на мосту где је све започело.

Од речи до дела није много требало и Срећков нови качкет нашао се у руци петнаестогодишњег и јачег Часлава.

— Чаславе, врћи ми капу! — покушавао је Срећко да се домогне своје имовине.

Пропињао се на прсте, пружао руке према Часлављевој шаци са качкетом и молио, али његов друг није попуштао. Часлав се претварао да ће бацити капу, неколико пута кренуо руком према води и најзад, сасвим ненамерно, испустио качкет у реку.

Срећко је неколико секунди буљио у воду, а онда, као избачен из катапулта, јурнуо према врбаку на обали. Шта рећи мајци за капу! Не, мора је се докопати!

Стао је на ивицу обале и, држећи се једном руком за танке гране растиња, нагнуо над воду како би другом руком ухватио капу. Али, она је прохујала тик поред његових прстију. Зар да оде, траго се. Нагнуо се још и... стрмоглавио у Власину!

— Срећко! — цикнула су деца на мосту.

БРЖИ ОД РЕКЕ

Часлав је стајао као опчињен. Гледао је водену лавину која узима живот. Ја сам крив, ја и моја шала, тутњало му је кроз главу. Шта ће ми рећи Срећкови родитељи, наставници, деца...

Све се одиграло муњеви-то. Срећко је потонуо за тили час, али су га таласи одмах избацили на површину. Батргао се, млатарао рукама, борио за живот и опет потонуо.

Ученици су се разлетели по дворишту. Дозивали су наставнике из школске зграде који се, срећом, још нису били разишли. Ипак,

најжитрији је био Часлав. Потрчао је кроз врбак дуж обале. Гране су га шибале по лицу, врату, рукама, али он то није осећао. Није био богзна какав пливач, али друга је морао спасти. Истина, у Власини, оваквој каква је сада била, није се могло много учинити пливањем. Уздао се да ће матица довући Срећка уз обалу и да ће га он онда некако привући.

Побеснела река носила је дављеника као перце који је брзо престао да пружа отпор. Око њега је тутњало, грмело, ломило се. Кад год би покушао да позове у помоћ, вода му је надирала у уста. На крају, око њега је завладао мрак: изгубио је свест.

Часлав је био бржи од Власине. Не размишљајући, загазио је у реку крај обале и са раширеним ногама чекао да му матица донесе Срећка. Тако се и догодило. Зграбио га је за одећу, али није могао да га привуче. Помери ли било коју ногу, изгубиће стабилност и вода ће понети и њега.

Држећи Срећка, све више је малаксавао. Таласи су га немилосрдно шибали. Ноге су му закледале. Осећао је да је крај близу. Срећом, на обали се већ створио послужитељ школе Добривоје Милојковић и привукао себи оба дечака. За њим је пристигао и наставник биологије Урош Динкић. Скинуо је са Срећкових леђа школску ташну, ухватио га за ноге и подигао увис. Држећи га тако са главом према земљи, „истресао“ је из њега воду које се напиво, а затим га полако повео према школи. Посрћући од изнемоглости, мали дављеник захвално га је погледао и брижно изустео:

— Наставниче, ја намокри' књиге!

За њима је ишао Часлав.

М. Тодоровић

БРАЈТНЕРОВ „ЕФЕ”

Два невероватна гола одвела су Југословене на Светско првенство 1974. године, а један, исто тако невероватан, зауставио их је на том походу.

Све је било чудновато у вртлогу тих фудбалских збивања, а успомене су се неизбрисиво урезале у сећања љубитеља фудбала. Можда су то најречитији примери шта све фудбал може да пружи и шта све може да се догоди на зеленом терену. Оно што изгледа немогуће избија на виделу и то пред огромном масом гледалаца.

ГОЛОВИ ОД ЗЛАТА

За та два поготка, која су одвела Југословене на Светско првенство, често кажемо да су голови од злата. Први је постигнут у Атини, а други у Франкфурту. Оба пута сведоци су били не само југословенски навијачи, него и велико гледалиште у главном граду Грчке, а доцније у познатом немачком пословном центру.

Грчка и Југославија састале су се у Атини 19. децембра 1973. Југословенима је била потребна победа од два гола разлике. У првом полувремену наши су водили са 2:0, али су затим дозволили противнику да изједначи на 2:2. Искључен је Душан Бајевић и Југословени су остали са играчем мање.

После одмора Шурјак је постигао трећи гол за госте, а у последњим секундама Станислав Караси је четврти пут погодио циљ.

— Са леве стране Пижон (Владимир Петровић) је добацио лопту у средину. Неко од Грка је кратко одбио. Шутирао сам из све снаге, мада је преда мном

била права шума играча. Не знам ни сам како је лопта продрла у мрежу.

Тако је описао свој поготак стрелац Караси. То је био крај утакмице у којој су десеторица савладали једанаесторицу.

Пресудна утакмица између Шпаније и Југославије 13. фебруара 1974. на неутралном терену у Франкфурту одлучена је једним јединим поготком. Стрелац је био — Јосип Каталински. Ево његовог описа тог поготка:

— Буљан је извео слободан ударац са десне стране. Скочио сам на лопту и главом је послао ка голу. Њихов вратар је кратко одбио. Пао сам на земљу, али сам успео да се подигнем пре њега и лопту убацам у мрежу.

Занимљиво је да је тренер Милан Рибар увежбавао ове покрете Каталинског — на тренингу. Много пута је Каталински пре тога морао да скаче, да пада и да одмах устаје.

Прилика се указала да то исто изведе у Франкфурту и он је није пропустио.

СУДАР У ДИСЕЛДОРФУ

Велики стадион у Диселдорфу примио је под своје окриље најбоље фудбалере СР Немачке и Југославије. Сусрет је одржан 26. јуна 1974.

И за једне и за друге то је била четврта утакмица на Светском првенству. Југословени су пре тога у својој групи играли нерешено са Бразилом (0:0) и са Шкотском (1:1), док су прегазили Заир са 9:0. Заузели су прво место у својој групи.

Репрезентација СР Немачке је била друга у сво-

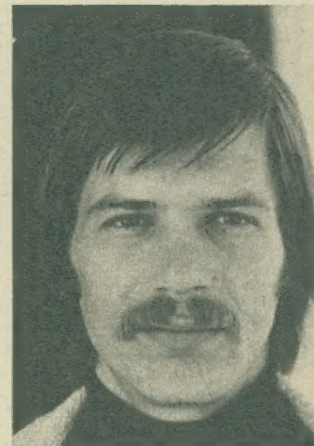
НАКО ЈЕ ЈЕДАН »НЕМОГУЋ« ГОЛ ЗАУСТАВИО ЈУГОСЛОВЕНЕ НА ПОХОДУ КРОЗ ШАМПИОНАТ У СР НЕМАЧКОЈ 1974. ГОДИНЕ

јој групи, пошто је успела да савлада екипе Чилеа и Аустралије, док је изгубила од ДР Немачке (0:1).

Другопласирани из прве групе имао је да се састане са првопласираном из друге

није доспео у пуну форму.“ Исто мишљење имао је и немачки селектор Хелмут Шен.

Немци су извели свој, у то време, најјачи састав: Мајер, Фогтс, Брајтнер, Бон

групе. Тако је дошло до овог окршаја за који је владало огромно интересовање.

Капитен немачке репрезентације Франц Бекенбауер написао је доцније у књизи својих успомена:

„Озбиљно смо стрепели пред овим сударом. Југословени су нам били добро познати као извршни фудбалери. Уосталом, од њих смо годину дана раније изгубили усред Минхена са 0:1. Наш тим, напротив, још

хоф, Бекенбауер, Шварценбек, Холценбајн (Флор), Вимер (Хенес) Милер, Оверат, Херцог.

Боје Југославије тога дана бранили су:

Марић, Буљан, Енвер Хациабдић, Мужинић, Каталински, Облак (Јерковић), Попивоца, Караси, Шурјак, Аћимовић, Џајић (Петковић).

Сматрало се да је то врло јака екипа. Она је претходно оставила изврстан ути-

сак на три утакмице, а нарочито на оној првој против дотадашњих светских првака Бразилаца. Голман Енвер Марић, халф Бране Облак и лево крило Драган Џајић улазили су у том тренутку у ред најистакнутијих појединаца на Светском првенству.

Француски новинар Жак Феран, који се и сам нашао међу специјалним извештачима са овог меча, изјавио је пре утакмице:

— Немачка репрезентација има за собом подршку гледалишта, али Југословени представљају истинску светску класу.

МУКЕ ЈЕДНОГ ГОЛМАНА

Енвер Марић је голман изузетних способности и огромне енергије. Поникао је у Вележу из Мостара, закорачио је у државни тим, стекао је озбиљан углед у Европи.

Маја 1973. на утакмици против СР Немачке у Минхену одбранио је једанаестерац, који му је извео легендарни немачки стрелац Герд Милер. Тога дана постао је јунак југословенске победе од 1:0.

На три прва меча овог светског шампионата Марић је потврдио све своје одлике, па су га многи стручњаци стављали као првог голмана у такозвани идеални тим.

Са тог почасног постоља уклонио га је један невероватан ударац, који сам Енвер Марић никада није схватио.

— Нисам могао ни да помислим да је тако нешто могуће.

Левог бека у немачкој репрезентацији играо је тада Паул Брајтнер, свестран фудбалер, који ће доцније постати полутка у Реалу из Мадрида и у Ајнтрахту из Брауншвајга. Био је тада не само стуб одбране, него повремено и веома опасан нападач.

— Наш тренер Миљанић упозорио је Данила Попиводу, који је играо десно крило у нашем тиму, да добро води рачуна о Брајтнеру и његовим опасним излетима.

И заиста, Брајтнер је имао обичај да изненада крене напред и изазове читаву пометњу у противничкој одбрани.

То је учинио и на овој утакмици средином првог полувремена. Побегло је са места левог бека чак на десну страну и појавио се неочекивано као десна полут-

ка. Док се југословенска одбрана повлачила да постави прави зид пред својим вратима, Брајтнер се одлучио на ударац.

Прича Енвера Марића о том пресудном тренутку није нимало радосна.

— Ништа нисам видео. Преда мном је било много играча. Одједном је лопта искрсла, нагло изменила правац и улетела у сам угао. Заиста, ништа нисам могао да учиним.

Дуго се Марић жадао својим друговима правдајући се што је примио гол са удаљености веће од двадесетак метара.

— Знао сам да Брајтнер уме да шутира и да лопту увек закачи тако да она добије „ефе“. Међутим, овога пута је, на моју несрећу, лопта изгледа додирнула и нашег центархалфа Каталинског. То је само појачало „ефе“ и она се кретала невероватном путањом.

Нико није могао да објасни шта се то у ствари догодило. Погодак смо видели толико пута на телевизијском екрану, али тајна није сасвим разјашњена.

Да ли је лопта заиста окрзнула Каталинског или је голман Марић у том тренутку био недовољно опрезан?

Сличан погодак Паул Брајтнер је три године после тога постигао и у дресу Реала на једној утакмици у Валенсији у оквиру шпанског првенства. Зато и кажу да је он стрелац — немогућих голова.

На нашу велику жалост, погодак у Диселдорфу био је пресудан. Немци су повели са 1:0, да би на крају победили са 2:0.

После тога су Југословени изгубили и следећа два меча (Пољска 1:2 и Шведска 1:2). Тако су заустављени у том другом кругу и на крају су заузели седмо место.

Да није било тог невероватног гола у Диселдорфу, можда би њихов пласман био знатно повољнији на шампионату у СР Немачкој 1974. на коме су домаћини освојили златну титулу.

Стојан Протић

Пре много, много година, чуо један владар да се његовим границама приближава велика војска. У помоћ је позвао све своје војсковође и јунаке а између осталих и Краљевића Марка.

Јашући на свом Шарцу, наоружан тешком топузином и још тежим мачем, Марко је кренуо у бој. Али, где чуда! Непријатељски војници уместо мачева и бритких сабљи у рукама су држали неке металне цеви! То се Марку учинило необичним, али за ишчуђавање није било времена. Две војске су се сукобиле.

И док је коњица, пратећи стегоношу јуришала, непријатељска војска је зауздала своје коње и подигла необичне цеви у висину груди. Одједном, пољем се разлегао страшан прасак, а из чудног оружја сукнуо је пламен.

Изненађен, Краљевић Марко је нагло затегао узде и његов верни Шарца као да се у месту укопао.

— Каква је то ђавоља справа? — упитао је срдито Марко.

Али, пре него што је добио одговор, осетио је страشان бол у руци и нешто га је, као ватра, опекло. Зачуђено је гледао како му се кошуља натапа крвљу.

КАД МАРКО ТОПУЗИНУ БАЦИ...

— Како то да сам рањен, а нико ме својим оружјем није дотакао? — питао је, не могавши да дође к себи од чуда.

— Погођен си пушком! — рекоше му.

— Пушком? — упитао је Краљевић Марко који још никада није чуо за ту реч.

— То је оружје којим се сада бори непријатељска војска — објаснише му. — Мач и топуз, нису ништа у односу на њега — додао је.

— Свет се заиста много променио — рекао је Краљевић Марко и одлучио да се врати у Прилеп, град у којем је столовао. Против овако чудно наоружаног непријатеља он није могао ништа.

Прошле су недеље пре него што му је рана на

ЛЕГЕНДЕ О НАШИМ КРАЈЕВИМА

ВИДЕТИ ДА СЕ ВОЈСКА ВИШЕ НЕ БОРИ МАЧЕВИМА, КРАЉЕВИЋ МАРКО ОДЛУЧИО ЈЕ ДА СЕ ПОВУЧЕ

руци зарасла. За то време Марко је размишљао и донео одлуку да се негде повуче све док се начин ратовања опет не промени и војници поново не почну, као што то човеку и приличи, да се боре мачевима и топузима.

За своје ново боравиште изабрао је село на обали Црне реке, недалеко од Прилепа. Дао је да му се у земљи, под селом, саграде велики двори у којима је хтео да сачека боља времена. Понекад је, да би му дан брже прошао, а и да не би изгубио вештину којом је баратао

својим оружјем, у подземном двору бацао топузину до под саму таваницу, тако да је цело село подрхтавало. Од буке која се том приликом дизала, одјекивао је цео प्रदेश. Зато су становници околних насеља назвали село испод којег се налазио Марков двор, Бучане.

И дан-данас у Бучанима понекад тле почне да подрхтава и зачује се необична грмљавина, која као да испод земље долази. То се Краљевић Марко својом топузином забавља, тако бар легенда каже.

МИНИ-КВИЗ

- 1 Шта је амортизер?
- 2 Где се налази планета Амор?
- 3 Ко су бехари?
- 4 Волус је...
- 5 Шта су вакуоле?

ОДГОВОРИ:

1. Амортизер је уређај који служи за смањивање удараца и тресања при покретима возила. 2. Планета Амор је астероидни појас између Марса и Јупитера. 3. Бехари су врсте кокошаца. 4. Волус је врста медузе. 5. Вакуоле су органели у растањућим ћелијама.

ПРВА ПОМОЋ БРОДОЛОМНИЦИМА

Једна норвешка фирма започела је производњу непропустљивог костима од синтетичког материјала, намењеног за оне чији је рад повезан с воденом стихијом. У таквом костиму човек не може да потоне и, што је такође веома важно, може у ледено хладној води боравити пуних девет часова а да му здравље не буде угрожено јер су термозащитне особине материјала од којег је костим израђен изузетне. Нови модел костима намењен је и бродоломницима.

САРАЈЕВО

ОД НАСАБЕ ДО ШЕХЕРА

Све до времена Гази Хусреф-бега, до краја 16. века, о Сарајеву се у правним документима, депешама, султанским ферманима, причама и песмама говорило као о касаби, малој провинцијској вароши. Међутим, кад Хусреф-бег поче да од свог огромног и на разне начине стеченог богатства подиже и гради ведељепна здања, о средишту босанског санџаклука надалеко се приповедало и заносно певало као о големом и раскошном, светлом и разгранатом шехер-Сарајеву.

ВЕЛИКИ ОСВАЈАЧ

Гази Хусреф-бег, рођен око 1480. године, потиче из познате и моћне породице. И наши и турски историчари су утврдили да је овај османлијски великаш пореклом Словен; можда је ова чињеница утицала на одлуку да све што је наследио, стекао и опљачкао — поклонити Сарајеву?

Као син султаније Селџуке и унук султана Бајазиде II, млади Хусреф (што на персијском значи „цар“, „владар“) прошао је редовно школовање и младалачки начин живота као и све цариградске челебије, младићи племићког рода. Оштроуман, образован и храбар, већ тада је много путовао, чак до Москве, развијајући се у виђеног и це-

њеног турског великодостојника и освајача.

Вероватно око 1508. године, као двадесет осмогодишњак, Хусреф-бег је постављен за босанског санџакбега. Тада почиње дуга политичка и освајачка каријера једне од најзначајнијих личности огромног османлијског царства у то време.

Ускоро је био и санџакбег у Смедереву, ратујући и освајајући градове и територије где би усмерио своју добро организовану и немилојсрдну војску. А када је на султански престо сео Сулејман II Величанствени, Хусреф-бег је показао сву своју вештину поробљивача и војсковође.

Осећајући да је на тлу одакле и потиче, јер је рођен у месту Серезу (данашњој северној Грчкој), Хусреф-бег је већ на врхунцу моћи и богатства почео да поклања и гради, и то искључиво Сарајеву, грађевине дотад невиђене по величини и лепоти у овом

Стара оно 550 година Гази Хусреф-бегова џамија је највећа у Сарајеву и чудо неимарске вештине.

ХУСРЕФ ~ БЕГ

Потпуно онругао свод издине се 19 метара изнад тла.

граду. Иако је већи део живота провео ван Босне, освајајући и поробљавајући свуда где год је крочила његова војска, све што је подигао поконио је само овој провинцији турског царства. У очима Сулејмана Величанственог имао је нарочите заслуге за турску победу код Београда 1521. и у бици код Мохача 1526. године. Због овог и освајања неколико босанских и далматинских градова добио је титулу „Гази“ — „Победник“.

БЛАГО НА ГОМИЛИ

Године 1532, девет година пре смрти, а затим и 1537. и 1538. Гази Хусреф-бег је пред сарајевским шеријатским судом оверио и озваничио три вакуфнаме, задужбинске повеље, на основу којих сву своју имовину, многобројна имања с робљем у Босни и Славонији, новац и благо поклања Сарајеву. А то богатство је било као у бајци и износило је, што је забележено

Године 1890, на месту старог, ноји је 17. октобра 1697. спалила војска Еугена Савојског, подигнут је од брачног намена нови шедрван (водоскоп) за ритуално прање.

Гази Хусреф-бегова медреса покривена је оловом, па је у народу због тога прозвана Куршумлија (куршум — тур. олово).

у судским документима, 3 милиона драма сребра, односно преко 9 тона! Била је то огромна гомила златника и сребрњака, бисерја и дра-

тог камења, скупогеног оружја и раскошног посуђа, уз непрегледне пашњаке, оранице, воћњаке и винограде.

Зна се да су од овог силног новца, по званичној жељи лично Гази Хусреф-бег, подигнута у Сарајеву и околини 23 здања разних намена, величине, постојаности и облика.

Већину од њих срушило је време, друга су са земљом сравнили потреси, а нека нестала у пожарима. Али, најзначајнија и најлепша остала су до данас и из године у годину, како старе, постају све већа културно-историјска знаменитост древног града на Милаци.

Редак је гост сарајевски, са свих меридијана света, који не оде да види чудо од неимарске вештине — чувену Гази Хусреф-бегову џамију. Њен градитељ остварио је што је и желео: да сагради здања која ће величином и раскоши надмашити сва дотадашња.

Не зна се име неимара који је смислио, прорачунао и онда у камену остварио витке и смеле линије ове богомоље. Претпоставља се једино да је из школе славног градитеља, мимара Синана. Из последњег стиха на тариху, натпису изнад врата, збрајањем арапских слова, односно бројева, добија се 1530. година, кад је џамија довршена.

Преко пута ње је медреса, некада више верска школа, за коју је Гази Хус-

Кров, димњаци и кубета на медреси показују велико мајсторство Гази Хусреф-бегових градитеља.

Затворено двориште медресе са шедрваном и собама за ученике.

ДВА ЗДАЊА

Источна страна Гази Хусреф-беговог безистана, веновима највећег у том делу турског царства.

реф-бег прописао и предмете који су се изучавали.

Значајније грађевине и установе подигнуте из Гази Хусреф-бегове задужбине су и ханикаха, дервишка текија, мусафирхана, установа где су бесплатну храну и смештај имали сви сиромашнији путници док се не снађу у непознатом граду.

Од Хусреф-беговог блага саграђени су и сарајевске сахат-кула, Морића хан, хамам, камени ташли-хан, Булов хан итд. А Гази Хусреф-бегов безистан, дугачак 109 метара, дуго је био највећи дућан у том делу турског царства.

На турбету код џамије, које је саградио још за живота и где је сахрањен по сопственој жељи, забележено је да је Хусреф-бег умро 1541. године.

Текст: И. Лончар

Снимио:

Љ. Патротић

Унутрашњост безистана дугачког 109 метара.

ЗА ВАШУ БИБЛИОТЕКУ

ДОМ И ШКОЛА

ЈУГОСЛОВЕНСКА КЊИЖЕВНОСТ

	дин.
1. Иво Андрић: О ВУКУ	30
2. Антон Ашкерц: ИЗАБРАНЕ ПЕСМЕ	20
3. Сретен Асановић: ОПОЈНО ПИЋЕ	40
4. Милан Богдановић: КРИТИКЕ И ОГЛЕДИ	70
5. Мирко Бањевић: ИЗАБРАНЕ ПЕСМЕ	50
6. Душан Васиљев: ИЗАБРАНЕ ПЕСМЕ	15
7. Јанко Веселиновић: ХАЈДУК СТАНКО	45
8. Чедо Вуковић: МРТВО ДУБОКО	28
9. Прежихов Воранц: САМОНИКЛИ	20
10. Иван Гундулић: ДУВРАВКА	13
11. Карел Кајух Дестовник: ПЕСМЕ	28
12. Радоје Домановић: САТИРИЧНЕ ПРИЧЕ	30
13. Иван Дончевић: БЕЗИМЕНИ	28
14. Марин Држић: ДУНДО МАРОЈЕ	24
15. Војислав Илић: ПЕСМЕ	15
16. Антоније Исаковић: ЦРВЕНИ ШАЛ	60
17. x x x ЈУГОСЛОВЕНСКЕ НАРОДНЕ БАЈКЕ	40
18. Вук Стефановић Караџић: ИЗАБРАНИ СПИСИ	20
19. Јуре Каштелан: ИЗАБРАНЕ ПЕСМЕ	35
20. Анте Ковачић: У РЕГИСТРАТУРИ	60
21. Сречко Косовел: ПЕСМЕ	28
22. Лаза Костић: ПЕСМЕ	20
23. Силвије Крањчевић: ПЕСМЕ	20
24. x x x ЛИРСКЕ НАРОДНЕ ПЕСМЕ	18
25. Стјепан Митров Љубиша: ОДАБРАНА ДЕЛА	38
26. Ранко Маринковић: РУКЕ	28
27. Светозар Марковић: ПЕВАЊЕ И МИШ-ЉЕЊЕ	18
28. Симо Матавуљ: БАКОЊА ФРА ВРНЕ	20
29. Бранко Миљковић: ПЕСМЕ	25
30. Марко Миланов: ПРИМЈЕРИ ЧОЈСТВА И ЈУНАШТВА	28
31. Браћа Миладиновић: ОДАБРАНА ДЕЛА	25
32. Густав Матош: ОДАБРАНА ДЕЛА	38
33. x x x НАРОДНЕ ПРИЧЕ	15
34. Сава Немањић: ЖИВОТ СТЕФАНА НЕ-МАЊЕ	12
35. Бранислав Нушић: КОМЕДИЈЕ И ХУМОРИСТИЧКА ПРОЗА	50
36. Доситеј Обрадовић: ЖИВОТ И ПРИКЉУЧЕНИЈА	25
37. Сима Пандуровић: ПЕСМЕ	24
38. Васко Попа: ПЕСМЕ	30
39. Јован Стерија Поповић: КОМЕДИЈЕ	28
40. Јован Стерија Поповић: ПЕСМЕ	20
41. Богдан Поповић: ИЗАБРАНИ ОГЛЕДИ	28
42. Петар Прерадовић: ПЕСМЕ	12
43. Франце Прешерн: ПЕСМЕ	18
44. Бранко Радичевић: ПЕСМЕ	20
45. Светозар Ранковић: СВОСКА УЧИТЕЉИЦА	25
46. x x x ПЕСНИЧЕ, ЗНАЈ СВОЈ ДУТ (Патриотска и револуционарна поезија народноослободилачке борбе)	30
47. Исидора Секулић: ОДАБРАНА ДЕЛА	35
48. Јован Скерлић: ОГЛЕДИ И КРИТИКЕ	30
49. Стеван Сремац: ПРИПОВЕТКЕ	18
50. Стеван Сремац: ВУКАДИН	30
51. Иван Студен: ВОЈД	18
52. Бранимир Ђосић: ПОКОШЕНО ПОЉЕ I/II	60
53. Добриша Ђесарић: СВИЈЕТЛА ЗА ДА-ЉИНЕ	20
54. x x x ШАЉИВЕ НАРОДНЕ ПРИЧЕ	40
55. Алекса Шантић: ПЕСМЕ	20
56. Аугуст Шеноа: СЕЉАЧКА ВУНА	28
57. Тин Ујевић: ИЗАБРАНЕ ПЕСМЕ	25
58. x x x МУСЛИМАНСКЕ НАРОДНЕ ПЕСМЕ	55

СТРАНА КЊИЖЕВНОСТ

59. Оноре де Балзак: ЕВГЕНИЈА ГРАНДЕ	23
60. Шарл Бодлер: ЦВЕЋЕ ЗЛА	35
61. Емили Бронте: ОРКАНСКИ ВИСОВИ	30
62. Иван Буњин: ЖИВОТ АРСЕЊЕВА	65
63. Данте Алигијери: ПАКАО	38
64. Николај В. Гогољ: РЕВИЗОР	45
65. Николај В. Гогољ: ТАРАС ВУЉВА	20
66. Џон Голсворди: ТАМНИ ЦВЕТ	30
67. Максим Горки: ПРИПОВЕТКЕ — НА ДНУ	22
68. Емил Зола: ЖЕРМИНАЛ I/II	60
69. Хенрих Ибсен: НАРОДНИ НЕПРИЈАТЕЉ	20
70. Сергеј Јесењен: ПЕСМЕ	30

71. Џек Лондон: ГВОЗДЕНА ПЕТА	80
72. Гарсија Лорка: ПЕСМЕ	40
73. Владимир Мајаковски: ПЕСМЕ	22
74. К. Маркс и Ф. Енгелс: О КЊИЖЕВНОСТИ И УМЕТНОСТИ	25
75. Николај Островски: КАКО СЕ КАЛИО ЧЕЛИК	70
76. Франческо Петрарка: СОНЕТИ И КАНЦОНЕ	18
77. Жак Превер: ИЗАБРАНЕ ПЕСМЕ	38
78. Џонатан Свифт: ГУЛИВЕРОВА ПУТОВАЊА	25
79. Иван Тургенев: ОЧЕВИ И ДЕЦА	30
80. Антон Чехов: ГАЛЕВ — ТРИ СЕСТРЕ	20
81. Антон Чехов: ИЗАБРАНЕ ПРИЧЕ	30
82. Вилем Шекспир: ХАМЛЕТ	23

Све књиге су штампане ћирилицом у брошираном повезу.

реч и мисао.

RTAGORE	ACOSOPOV	PLATON
HIN COV	DUD DOLO OCH	OIEZI SATNA
IZABRAN PESME	PESME	STILSKE VJEZE
REC I MISAO	REC ANISO	REC MISAO

Најбоља остварења наше и стране књижевности у библиотеци „Реч и мисао“. Сви књижевни родови, све књижевне епохе и готово све књижевности света, у познатој и јевтиној цени књиги.

— ЈУБИЛАРНО НОЛО —

У јубиларном колу објављен је избор најтраженијих и најчитанијих дела из протеклих XII кола

Александар Пушкин: КАПЕТАНОВА КЋИ
Волтер: КАНДИД
Едгар Алан По: АВАНТУРЕ ГОРДОНА ПИМА
Сервантес: УЗОРНЕ ПРИЧЕ
Проспер Мерије: КОЛОМБА
Молијер: ТАРТИФ — ДОН ЖУАН
Ескил: ПЕРСИЈАНЦИ — ОКОВАНИ ПРОМЕТЕЈ
Ј. П. Екман: РАЗГОВОРИ СА ГЕТЕОМ
Албер Каму: СТРАНАЦ
Рабле: ГАРГАНТУА
x x x ПЕСМЕ О КРАЉУ НАЛУ
К. Ф. Мајер: МОНАХОВА СВАДБА
Никола Макијавели: ВЛАДАЛАЦ
Омер Хајам: РУБАЈЈЕ
Вилијам Шекспир: ЗОВЕМ СЕ АРАМ
Томас Харди: ЖЕНА С МАШИТОМ
x x x НАРОДНЕ ПОСЛОВИЦЕ
Вилијам Фокнер: ДОК ЛЕЖАХ НА СМРТИ
x x x РИМСКА ЛИРИКА
Михаил Шолохов: ЧОВЕКОВА СУДБИНА
Ђакомо Леопарди: ПЕСМЕ И ПРОЗА
Еразмо Ротердамски: ПОХВАЛА ЛУДОСТИ
Еме Сезер: КРСТАШКИ РАТОВИ ТИШИНЕ
Томас Вулф: ТКАЊЕ ЖИВОТА
Пабло Неруда: СУНЦЕ У РЕПУ ВЕТРА

Све књиге су штампане латиницом у брошираном повезу (пластификоване корице)

ЦЕНА ПО ПРИМЕРКУ 10 ДИНАРА

— ХИИ НОЛО —

У ХИИ колу објављено је 25 нових наслова библиотеке „Реч и мисао“.

Симо Матавуљ: БЕОГРАДСКЕ ПРИЧЕ
Иво Андрић: ЈЕЛЕНА, ЖЕНА КОЈЕ НЕМА
Милан Кашанин: ИЗАБРАНИ ЕСЕЈИ
Стеван Раичковић: ПЕСМЕ
Димитар Содев: КРУЖНО ПУТОВАЊЕ СЕНКЕ
Ацо Шопов: ДУГО ДОЛАЗЕЊЕ ОГЊА
Илиф и Петров: НОВА ШЕХЕРЗАДА
Марина Цветајева: НЕОВЛАШЋЕ ВЕЧЕ
Платон: О ЈЕЗИКУ И САЗНАЊУ
Монтен: ОГЛЕДИ
Елмон Ростан: СИРАНО ДЕ БЕРЖЕРАК
Анри де Монтерлан: МРТВА КРАЉИЦА
Ремон Кено: СТИЛСКЕ ВЕЖБЕ
Соммерсет Моам: ИЗАБРАНЕ ПРИПОВЕТКЕ
Д. Х. Лоуренс: ТАЈНЕ ФЕНИКСА
Т. С. Елиот: ИЗАБРАНЕ ПЕСМЕ
Патрик Вајт: НОЋ ЛУПЕЖА
П. Калдерон де ла Барка: ЖИВОТ ЈЕ САН
Х. Р. Хименес: ЈА НИСАМ ЈА
Чезаре Павезе: ДОВИ ЋЕ СМРТ И ИМАЋЕ ТВОЈЕ ОЧИ
Дино Буцати: ПРОДАВНИЦА ТАЈНИ
Рабиндранат Тагор: ХИМНА ЧОВЕКУ
Амрита Притам: ТАЈ ЧОВЕК
x x x АРАПСКА ПОЕЗИЈА
Исмаил Кадаре: ГЕНЕРАЛ МРТВЕ ВОЈСКЕ

Све књиге су штампане латиницом у брошираном повезу (пластификоване корице)

ЦЕНА ПО ПРИМЕРКУ 20 ДИНАРА

ИЗДАВАЧКА ОРГАНИЗАЦИЈА „РАД“ —
11000 БЕОГРАД, Моше Пијаде 12
Телефони: 432-942 и 432-373

НАРУЧБЕНИЦА — ПЗ/05

Овим неопозиво наручујем (упишите бројеве књига које желите):

ЗА ГОТОВО — вредност наручених књига уплатићу поужећем (приликом преузимања књига од поште), са попустом од 5% или

НА ОТПЛАТУ — вредност наручених књига уплатићу у редовних месечних рата по пријему књига, рачуна и уплатница на ваш жиро-рачун 80801-803-13117, с тим што ћу прву рату уплатити поштом приликом пријема књига. Најмања рата је 100 динара. Књиге се могу отплатити и на више од 12 месечних рата. За купце на отплату обавезна опера наручбенице. Пензионери прилажу претпоследњи чек од пензије.

У случају спора признајем надлежност Првог општинског суда у Београду.

(име и презиме)

(број поште, место и адреса стана)

(радна организација и место где је купац запослен)

М. П.

(датум)

(опера о запослењу и потпис овлашћеног лица)

(потпис купца и број личне карте)

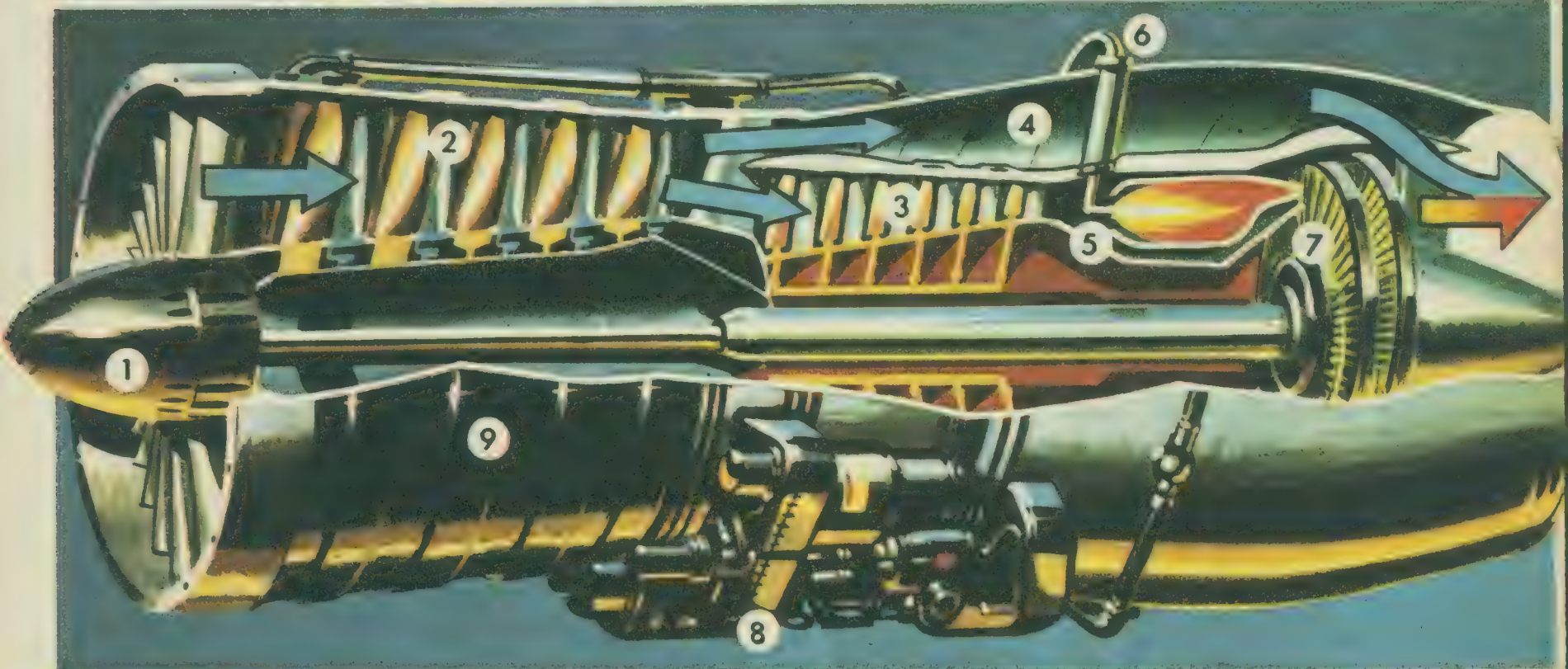

Издавачка организација РАД

ЧУДА
ЉУДСКИХ РУКУ

МЛАЗЊАК

Појава млазних мотора изазвала је револуцију у ваздушном, поморском и копненом саобраћају. Основни принцип њиховог рада ипак није тако тешко објаснити. Најпростије речено, ови мотори покорavaju се закону физике који каже да ваздух сабијен у неку посуду тежи да се из ње ослободи. Уколико је та посуда потпуно затворена, као на пример балон кога надувавамо, растући притисак на крају ће натерати балон да пукне. Ако се, међутим, на посуду налази отвор, ваздух ће је, под утицајем високог притиска, напуштати у млазу. Уколико се то што смо условно назвали посудом још и креће, кретање ће се обављати у правцу супротном од излазног млаза. Сви млазни мотори раде на овом принципу.

Када се мотор упали, ваздух из атмосфере усисава се пролазећи кроз кљуна авиона (1), односно преко елиса компресора за ниски притисак (2). Један део тако добијеног компресованог ваздуха одводи се затим у компресор за високи притисак (3), а други део у тзв. „бај-пас“ канал (4). Из компресора се ваздух затим, под високим притиском, убацује у комору за сагоревање (5) где се меша са горивом кога избацује прстен бризгалки постављених око мотора (6).

Гас изузетно високе температуре, настао сагоревањем ваздуха и горива, избацује се преко елиса турбина (7) и затим се меша са хладнијим ваздухом из „бај-пас“ канала (4). Мешање ваздуха изузетно високе температуре са хладним ваздухом снагом експлозије потискује авион.

Сваки млазњак снабдевен је и додатном опремом као што су резервоари за гориво и преносне (зупчаничне) кутије. Цео авион обложен је тако конструисаним обмотачем који допушта механичарима да на мотору врше оправке, а да при томе не морају да расклапају омотач.

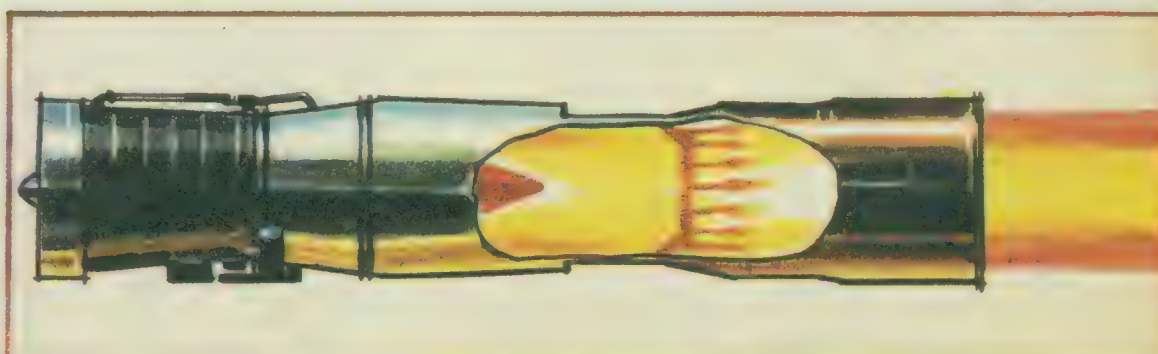
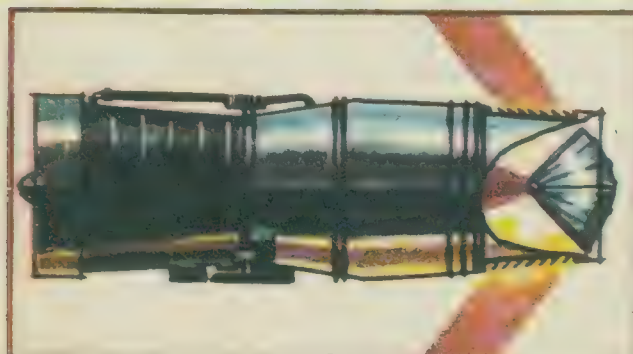
Доле, лево:

Део мотора који обезбеђује брзо заустављање после слетања. Пилот повлачи једну ручицу повезану са две металне полукупе које затварају пролаз излазном млазу.

Доле, десно:

Када се прстен са бризгалкама упали, оне поново загревају издувни гас мотора и на тај начин за један краћи период готово удвостручују снагу мотора.

М. И.

МИШЕЛ

ЈАЧА ОД СТРАХА

УЈЕДНАЧЕНО ЗУЈАЊЕ АВИОНСКИХ МОТОРА УСПАВАЛО ЈЕ ДЕСЕТОГОДИШЊУ ДЕВОЈЧИЦУ. САЊАЛА ЈЕ О УЗБУЋЕЊИМА КОЈА ЈЕ ЧЕКАЈУ У МЕКСИЧКОЈ ЛУЦИ ЕНСОНАДИ...

У СТРАШНОМ СУДАРУ СА ЛИТИЦАМА ОД АВИОНА ЈЕ ОСТАЛА САМО ОЛУПИНА

вионом је управљао њен деда, педесет шестогодишњи Јудин Мек Кефри. На седишту до ње га седела је његова жена Рејчел.

Планирали су да се спусте у калифорнијском граду Сан Дијегу који је од мексичке границе удаљен неколико километара. Слетање је требало да буде изненађење за Мишел — хтели су да је, пре него што наставе пут одведу у зоолошки врт.

МИШЕЛ РОБСОН ЈЕ ЗАИСТА ИМАЛА СРЕЋЕ — У НЕСРЕЋИ ЈЕ СЛОМИЛА САМО ВИЛИЦУ

Нису стигли да то ураде.

Те кишне ноћи 27. децембра прошле године њихов авион ударио је у лицицу једне планине тридесетак километара удаљене од Сан Дијега.

Јудин Мекефри остао је на месту мртав. Страшан ударац бацио је његову

смртно рањену жену у обличје грмље.

И мала Мишел избачена је из авиона. Пузећи, успела је да се довуче до баке.

— Лези до мене — рекла јој је ова нежно. Ја ћу те грејати.

Пре него што је послужила баку, Мишел се вратила да из олупине извуче ћебад. И тако покриве не нису могле да се заштите од ледене кише која није престајала да пада.

Када се следећег јутра пробудила, и бака је била мртва.

Мишел је почела да скупља своје драгоцености: књиге, двоглед — играчку, свој дневник и брошуру за девојчице извиђаче.

Баčila је још један поглед на баку и деду. По глави јој се врзало оно што јој је мајка, извиђачки инструктор, једном рекла:

— Када се нађеш у опасности, немој да паничиш. Уради било шта, али немој да бежиш. Сачувај хладнокрвност. Ако пада киша, а ти си жедна, довољно је да отвориш уста.

Иако јој је вилица била повређена Мишел се сада сетила тог савета. С напором је развукла усне и осетила како јој освежавајуће капи клизе низ грло.

САМА

Кроз расцеп у облацима који су обавијали место на коме се налазила угледала је дубоко под собом куће. Тако удаљене личиле су на кућице за лутке, али је она ипак одлучила да крене ка њима. Ходала је сатима. Ноћ се већ спуштала када се нашла пред олупином авиона! Читавог дана кретала се у круг...

Није јој преостало ништа друго него да потражи склониште. Увукла се међу неке стене и потпуно исцрпљена, убрзо заспала.

Следећег јутра попела се на сам врх планине, покушавајући да уз помоћ двогледа нађе пут до кућа — јединог спаса.

Могла је да се ослони само на себе саму. Знала је да ту више нема никога ко би могао да јој помогне.

А онда, је, негде изнад себе, чула звук хеликоптера.

Спасилачка екипа која је ступила у акцију чим се авион у одређено време није појавио на аеродрому „Линдберг“, одмах је угледала усамљену девојчицу.

Три сата касније Мишел је већ лежала у болничком кревету. Сем прелома вилице на два места, није имала других повреда.

Преживела је несрећу и деведесет и шест сати потпуне усамљености на страшној хладноћи.

М. И.

РИМСКИ БРОЈЕВИ

Ученици VI/1 разреда школе „Петар Петровић Његош“ из Илиде питају како се римским бројевима пишу 4000. И многи други читаоци постављали су нам таква питања, па смо свима одговорили.

АРАПСКИ	РИМСКИ
БРОЈЕВИ	
1	I
2	II
3	III
4	IV
5	V
6	VI
7	VII
8	VIII
9	IX
10	X
11	XI
12	XII
13	XIII
14	XIV
15	XV
16	XVI
17	XVII
18	XVIII
19	XIX
20	XX
21	XXI
22	XXII
23	XXIII
24	XXIV
30	XXX
40	XL
50	L
60	LX
70	LXX
80	LXXX
90	XC
100	C
101	CI
102	CII
200	CC
300	CCC
400	CD
500	D
600	DC
700	DCC
800	DCCC
900	CM
1000	M
2000	II
3000	III
100 000	$\overline{C}$
1 000 000	$\overline{M}$

ДОЛАЗИ ЛЕДЕНО ДОБА

Проанализиравши развој цикличности сунчеве активности за последњих неколико деценија и њену везу с временским приликама и климом на Земљи, метеоролог Х. С. Уилет (Willett) са Технолошког института Кембриџ (САД) изградио је климатолошку прогнозу у глобалним размерама, која захвата период до прве половине 22. века.

По мишљењу Уилета, на нашој планети ће у блиској будућности доћи до захлађења. Отприлике за 125 година може се очекивати долазак „малог леденог периода“, који ће трајати око 30 година (између 2110. и 2140. године). „Пуно“ ледено доба треба да наступи отприлике 10—30 хиљада година. Сем тога, према прогнози Уилета, у следећих 25 година средње температуре ће опати на знатно нижи ниво од онога у последњим деценијама: на средњим географским ширинама у блиској будућности не треба очекивати дуготрајне суше крупних размера, изузев области САД које се граниче с Мексиком, док у Канади и северним рејонима Европе предстоји претежно суви период. Жестока суша, која је већ за почела у Африци и јужним областима Азије, трајаће око 10 година.

Између 2000. и 2030. године доћи ће до оштрог и знатног отопљења, иза којег ће, међутим, доста брзо следити знатно захлађење у глобалним размерама.

Многи стручњаци су склони да с највећом озбиљношћу прихвате и разматрају ту прогнозу, пошто је њен аутор правилно предсказао, у 1951. години, да ће се у току следећих 15 година средња температура по читавој планети знатно снижити. Сем тога, Уилет је тачно прогнозирао смањење броја и интензитета урагана у северном делу Атлантика и њихово јачање у Мексичком заливу, до чега је заиста и дошло шездесетих година.

Т ако је било готово сваке вечери: прво се друштво састајало у одвојеној собици кафане „Град Трст“ где је седељка почињала расправама о књижевности и културним збивањима, затим се око десет прелазило у популарну биртију Ивека Будија, у оној пребављало у кафану Родека Руменчића и јутро дочекивало уз ко зна који по реду бокал вина. Већина је одлазила право на посао. Они виђе- нији, као Богумил Тони, Фран Хрчић или Бранимир Ливадић гледали су да се изгубе око поноћи, али су други, затечени у кафани, одмах заузимали њихова места. Нико није хтео да пропусти ноћ проведenu са тако занимљивим саговорником као што је био Ан- тун Густав Матош.

Било је то у Самобору, двадесетак километара у- даљеном од Загреба где је Матош нашао спокој, ваљ- да први и једини пут у жи- воту. Његови срећни само- борски дани трајали су од 1908. до 1910. године и ис- пуњавали градић.

НАО РИБА У ВОДИ

Песник, критичар, припо- ведач, хуморист и новинар Матош није имао много среће у животу, па га је жуда судба стигла и у вој- сци где му је допало да бу- де тимарција коња. Немир- на духа и противник Аустро-Угарске Монархије, те- шко је подносио на себи униформу њене војске. Ус- ледила је недисциплина и затвор у Петроварадинској тврђави. Чим је улучио прилику, побегао је у Бео- град — препливавши Ду- нав. Као војном бегунцу, није му било повратка у Аустро-Угарску. Његова по- тоња лутања завршила су се 1908. године: после објаве амнестије аустријског цара вратио се у Загреб готово скрхан и болестан. Нарочи- то га је мучила беспарица. Позив пријатеља, самобор- ског лекара и власника и главног уредника „Само- борских новина“ Мије Јуратовића да буде његов гост „колико год жели“ пао му је као мелем на рану.

Доктор Јуратовић је ста- вио Матошу на располага- ње не само стан у сопстве- ној кући, већ и пун новча- ник који је стајао у фиоци стола.

У маленом Самобору са перивојима, старинском ар- хитектуром и оближњим горјем, Матош се осећао до- бро. Од доктора Јуратовића је посуђивао за најнеоп- ходније потребе. Грађани су га одмах заволели. Како је важио за арсног козера, стално је око себе окупљао групице људи. Да би се не- како одужио свом домаћи- ну за доброчинство, одла- зио је повремено у штам- парију, редигавао текстове, исписивао адресе претплат- ника, или чак лепо пош- танске марке на новине ко- је су им слате. Кадшто је улазио и у расправе са представницима власти о

СТВАР БИ ЗГОДНО ИЗАШЛА!

— одговорио је хрватски књижевник Антун Гус- тав Матош на понуду угледних људи да се кан- дидује и прихвати место самоборског градоначел- ника, а затим додао: — Замислите, све би новине

то објавиле!

Антун Густав Матош

месним приликама и не- приликама посебно са ко- тарским предстојником Кључецом јер је Самобор тада, поред седишта општи- не са начелником на челу, био и седиште котара (среза).

ИЗНЕНАДАН ПРЕДЛОГ

Знаменити књижевник је често нестајао из Самобора, али се опет враћао. Тако је

дошло и пролеће 1910. го- дине и избори за начелни- ка града.

Избори су изазвали деобу на присталице једног или другог, комешања и уопште немирне дане. Трзавице и разноразне приче нису изо- ставе ни овог пута. А онда, једне вечери, док је дру- штво угледних људи било на окупу у кафани Ивека

Будија, котарски предстој- ник Кључец погледа искоса Матоша и опали као из топа:

— А за кај ви, господине Матошу, не би били само- борски начелник? Бар док се не стишају прилике!

— Ја! — зачуди се књи- жевник.

— Да, ви! Подесни сте за ту част. Напосљетку, ви сте

баш одличан књижевник и човјек који би се снашао у ситуацији. Власт ће бити за вас, а ми Самоборци неће бити против!

Матош стаде да се меш- кољи. У првом тренутку се правдао како не познаје законе, што је иначе основа за рад првог човека града, и да је он само литерата, али кад друштво скочи као један, захтевајући да се кандидује на изборима, пристаде.

ИЗДАЈНИЧКИ ОСМЕХ

Озбиљна лица окупљених говорила су Матошу да ни- је у питању шала. Идући после седељке кући, разми- шљао је о свом будућем по- слу. Ствар му се допала. Могао је да се сети свог на- мученог живота, и да у по- нуђеном месту види прили- ку да колико-толико среди материјалне прилике. Ко- лико би било изненађење родбине кад би чула да је постао градоначелник. А тек његових литерарних противника! У вољеном За- гребу би га поздрављали на улици, у кафани би сви устајали кад уђе и пружали му руку, да се и не помиње пиколо... Досад, кад би га позвао и молио да му доне- се цигарете, једва је дола- зио на други или трећи позив.

Следеће вечери исто дру- штво поново је покренуло питање Матошевог канди- довања за самоборског гра- доначелника. Међутим, у- сред озбиљног разговора неком се оте осмех. Било је то довољно да књижевник схвати да се ради о ујдур- ми. Није се наљутио. На- против.

— Ви се, господо, шалите! — прихватио је у истом стилу. — Али да знате, цела ствар би згодно изашла! Замислите, све би новине то објавиле! Међутим, од мене — никад самоборски начел- ник! Био сам само кандидат за то место. А ја то, госпо- до, нешто вриједи, зар не?!

После четири године Ма- тош је умро.

М. Тодоровић

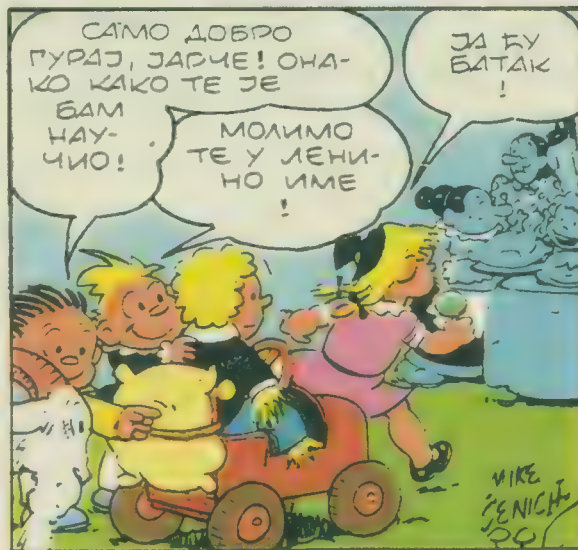
АУТОМОБИЛИ ПОСТАЈУ ЛАКШИ

О прилике за половину лакши постаће нови амерички путнички аутомобили које је сада почела да производи Фордова компанија. Њихови ходни делови, шасије и трансмисија изграђују се од полимерног (полиамидног) материјала, арми- раног графитним влакнима. Ти материјали су се доскора употребљавали само у конструкцији ави- она, чинећи их не само лакшим, него и чвршћим и отпорнијим на дејство корозије. И не само то. Нови, лакши аутомобили ће трошити 30% мање бензина!

БИМ И БУМ

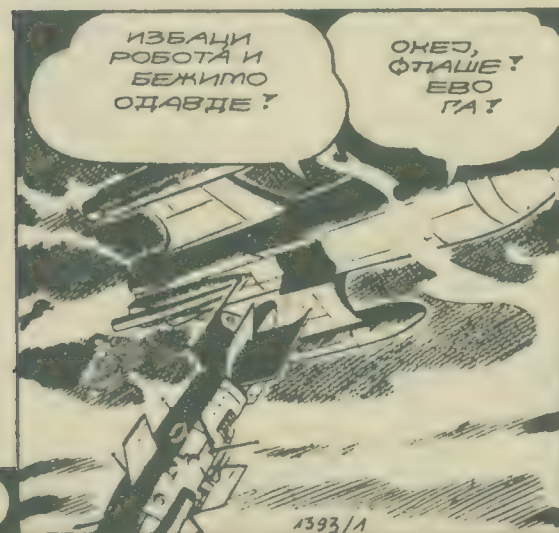
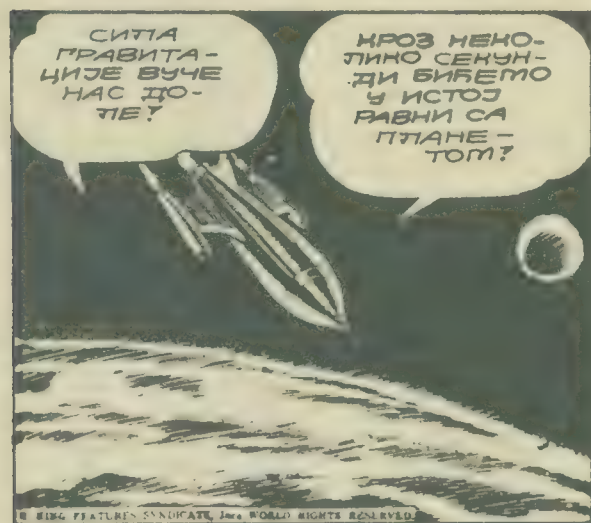
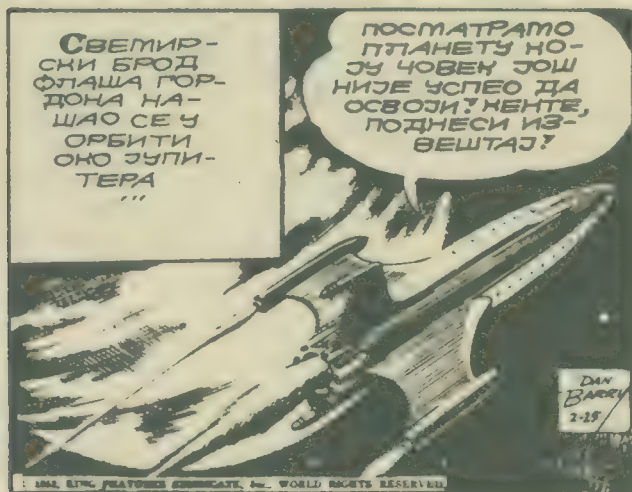
BAVALU

СТРИП

Флаш Торжок: У ЛЕДЕНОМ ГРАДУ

ТЕШНО ДА БЕ-
МО САВПАДА-
ТИ ЈУПИТЕРО-
ВУ СИТУ
ТЕЖЕ?

НЕ СМЕМО
БРЖЕ ДА
СЕ КРЕБЕМО,
ФЛАШЕ?
УНИШТИЋЕ
НАС ТРЕ-
ЊЕ?

НЕНТЕ, УКТЉУЧИ
РАСХЛАДНЕ УРЕ-
БАЈЕ НА МАК-
СИМУМ?

УКТЉУЧИТЕ И СВЕ
ОСТАЛЕ УРЕБАЈЕ
ЗА СЛУЧАЈ
ОПАСНОС-
ТИ?

ФЛАШОВ БРОД УХВАТИО СЕ
УКОШТАЦ СА ЈУПИТЕРОВИМ
СИТОМ ТЕЖЕ...

ДО БАВОТА?
ГУБИМО БРЗИНУ?

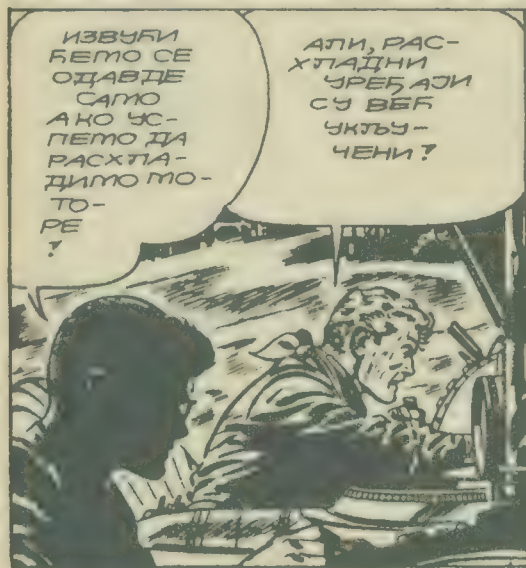

ПРЕОПТЕ-
РЕТИТИ СТО
СВЕ УРЕ-
БАЈЕ?

ФЛАШЕ,
МОРАЋЕ-
МО ДА
УСПОРИ-
МО?

НЕ
СМЕМО?
СТРМО-
ГЛАВИ-
БЕМО
СЕ?

ИЗВУКИ
БЕМО СЕ
ОДАВДЕ
САМО
АКО УС-
ПЕМО ДА
РАСХЛА-
ДИМО МО-
ТО-
РЕ?

АЛИ, РАС-
ХЛАДНИ
УРЕБАЈИ
СУ ВЕЋ
УКТЉУ-
ЧЕНИ?

ТЕМПЕРА-
ТУРА СПО-
ТЉАШЊЕГ
ГАСА ЈЕ ВЕ-
ОМА НИСКА?
НАД БИСМО
ГА ПУСТИТИ
ДА КРУЖИ
ОКО МОТО-
РА...

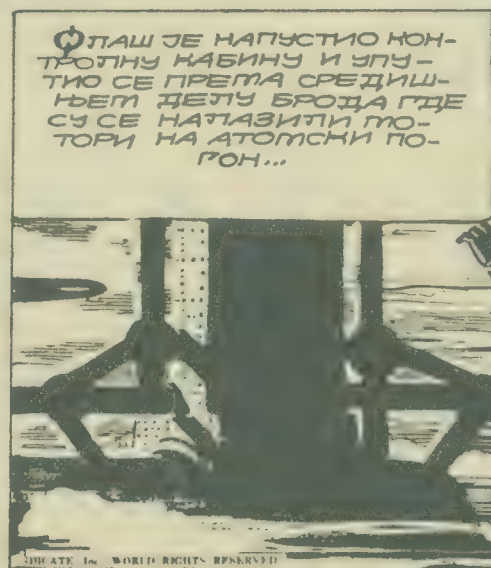
МОЖДА БИ
ИХ РАСХЛА-
ДИО? САМО,
ТРЕБА УКИ
У ТАЈ ПАКАО
ДОЛЕ ГДЕ
ПОСТОЈИ И
ОПАСНОСТ
ОД РАДИ-
ЈАЦИЈЕ?

ФЛАШЕ, ПУС-
ТИ МЕНЕ ДА
ОТВОРИМ
КАПКЕ? НЕ
СМЕМО ДА
ОСТАНЕМО
БЕЗ НАПЕ-
ТАНА?

ПАЖЊА
ВАЗДУШНА
КОМОРА 2

НЕ,
АНДЕР-
СОНЕ? ОВО ЈЕ
ПОСАО
ЗА
МЕНЕ?

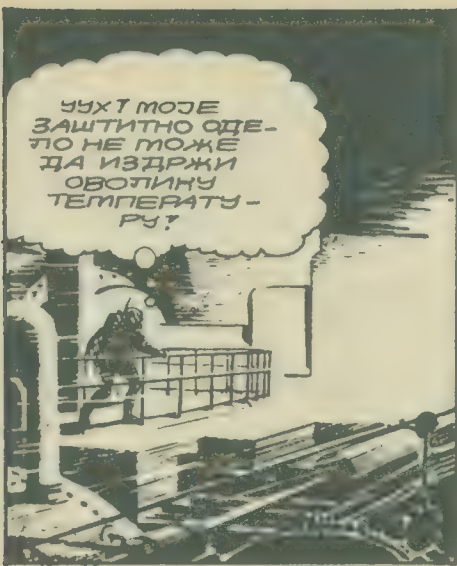

ФЛАШ ЈЕ НАПУСТИО КОН-
ТРОЛНУ КАБИНУ И УПУ-
ТИО СЕ ПРЕМА СРЕДИШ-
ЊЕМ ДЕЛУ БРОДА ГДЕ
СУ СЕ НАЛАЗИЛИ МО-
ТОРИ НА АТОМСКИ ПО-
РОН...

САМО ДА
УСПЕЈИ ДА
ОТВОРИМ КАП-
КЕ ЗА ПРОПУШ-
ТАЊЕ СПО-
ТЉАШЊЕГ
ВАЗДУХА?

УУХ? МОЈЕ
ЗАШТИТНО ОДЕ-
ЛО НЕ МОЖЕ
ДА ИЗДРЖИ
ОВОЛИКУ
ТЕМПЕРАТУ-
РУ?

ИМАМ СРЕБЕ?
ОВА ДВА КАП-
НА ОТВОРИО
САМ ЈЕД-
НИМ ТР-
ЗАЈЕМ?

ХЕЈ? ДО-
БИЈАМО У
БРЗИНИ?

ТЕМПЕРАТУ-
РА ОПАДА?
ФЛАШ ЈЕ
УСПЕО?

У КОНТРОЛНОЈ
КАБИНИ...

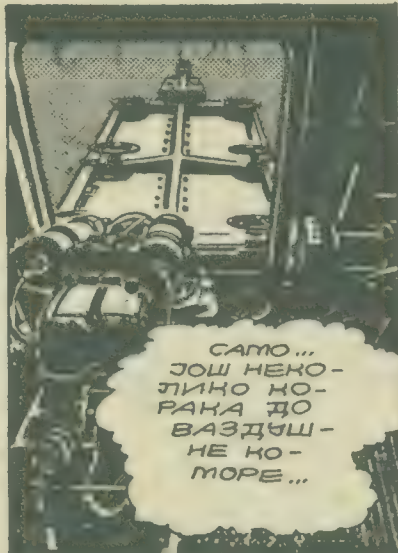

ХЛАДАН ХЕЛИЈУМ НАЋЕ-
НАО ЈЕ У УНАТРАШЊОСТ
БРОДА...

УУХ?

DW
BARRY
3-6

© 1961 KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED

САМО...
ЈОШ НЕКО-
ЛИКО КО-
РАКА ДО
ВАЗДУШ-
НЕ КО-
МОРЕ...

ООХ? УСПЕО
САМ... УСПЕО
...

Али, ПОТПУ-
НО ИСЦРП-
ЉЕН, ФЛАШ
СЕ ОНЕС-
ВЕСТИО...

ПАЗИ,
ДЕЗП?
ОДЕЛО
МУ ЈЕ
ЗАГАЂЕНО
РАДИО-
АКТИВНИМ
ЧЕСТИЦА-
МА?

ФЛАШЕ,
ДРАГИ?

© 1961 KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED

УУХ?
МОЈА
ГЛАВА?
ЈЕС-
МО ЛИ
УС-
ПЕЛИ?

КАНО ДА НЕ?
ЧИМ СУ СЕ МО-
ТОРИ РАС-
ХЛАДИЛИ,
БРОД ЈЕ
ЈУРНУО
НАВИШЕ?

ОПЕТ
СМО
У
СВЕ-
МИРУ?

ФЛАШЕ, НАШ
РОБОТ ЈЕ ПО-
НУПИО ДРА-
ГОЦЕНЕ ПО-
ДАТКЕ СА
ПОВРШИНЕ
ЈУПИТЕРА?

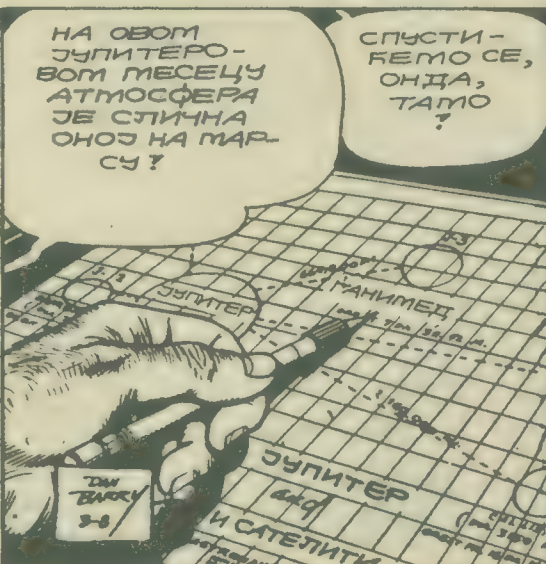
СЈАЖНО?
НАША ЕКС-
ПЕДИЦИЈА
ЈЕ УСПЕ-
ЛА?

ДА, САМО
ЈОШ НИСТО
ИЗВАН
ОПАСНОС-
ТИ?

МОТОРИ СУ
ОШТЕЋЕНИ?
ПОТРЕБНА
ИМ ЈЕ ОП-
РАВКА?

МОРАЋЕМО
НЕГДЕ ДА
СЕ СПУС-
ТИМО?

НА ОВОМ
ЈУПИТЕРО-
ВОМ МЕСЕЦУ
АТМОСФЕРА
ЈЕ СЛИЧНА
ОНОЈ НА МАР-
СУ?

СПУСТИ-
ЋЕМО СЕ,
Онда,
ТАМО?

DW
BARRY
3-6

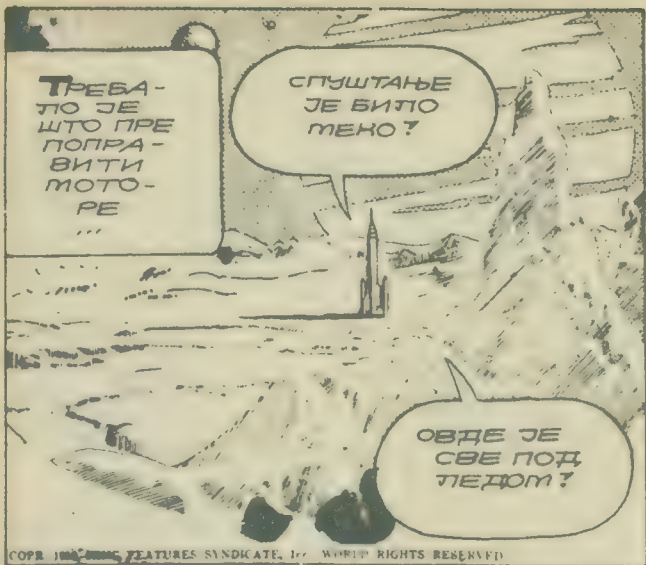

НЕКОЛИКО
ЧАСОВА
КАСНИЈЕ
ФЛАШОВ
ИСТРАЖИ-
ВАЧКИ
БРОД
СПЕТЕО ЈЕ
НА ЈУПИ-
ТЕРОВ СА-
ТЕЛИТ РА-
НИМЕД...

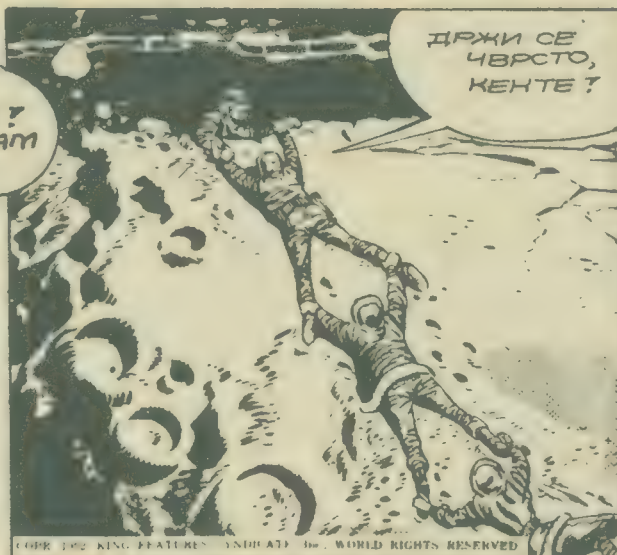
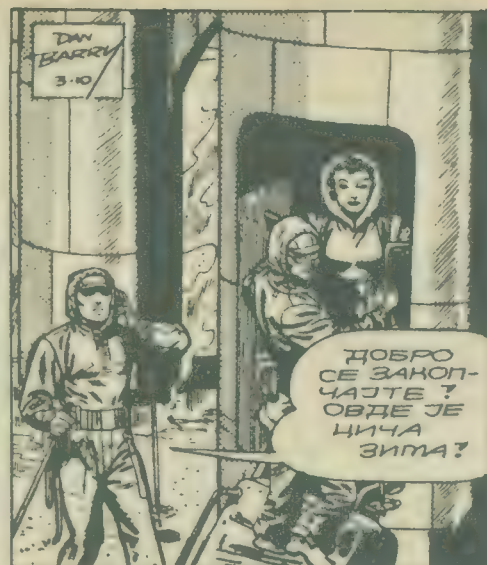
1393/3

© 1961 KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED

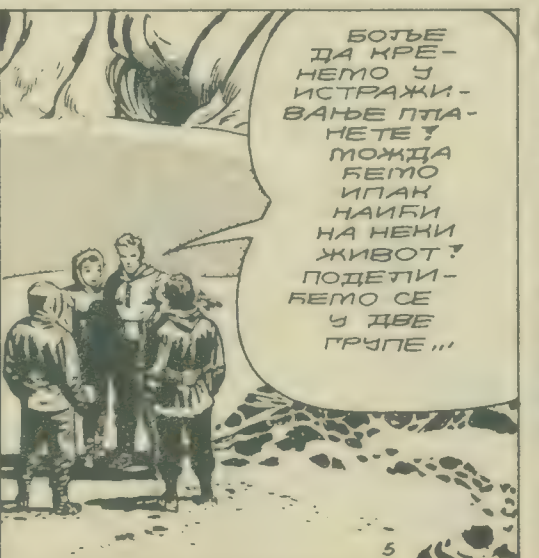
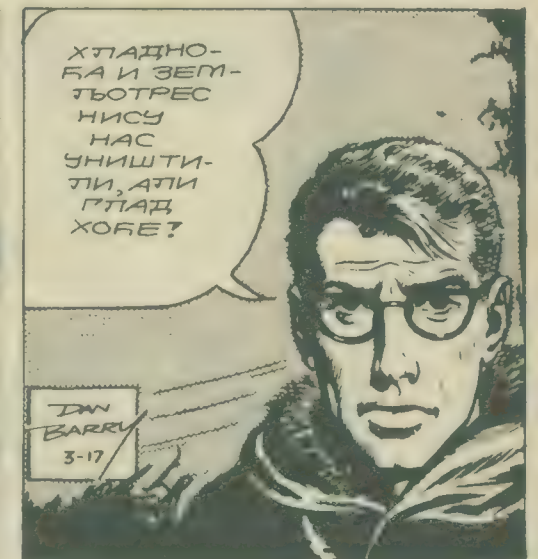
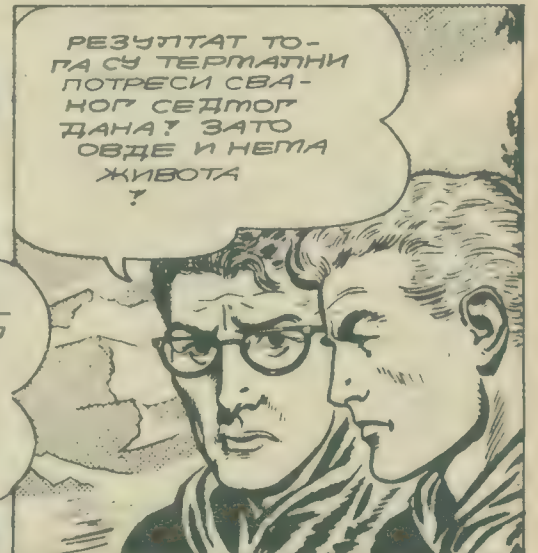
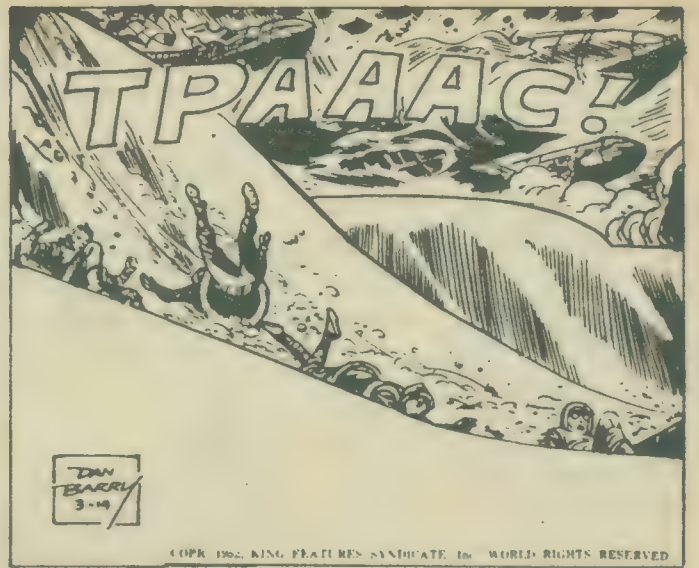

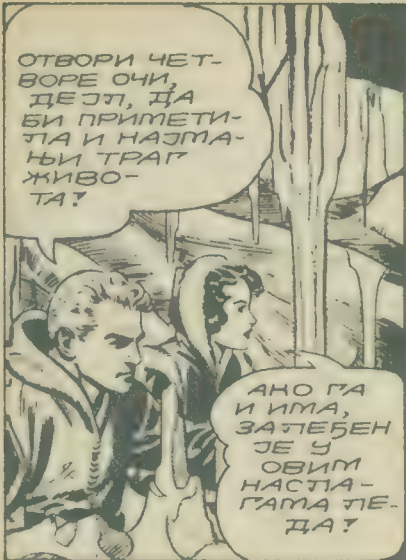
COPY 1962 KING FEATURES SYNDICATE, INC. WORLD RIGHTS RESERVED

ОТВОРИ ЧЕТ-
ВОРЕ ОЧИ,
ДЕЈЛ, ДА
БИ ПРИМЕТИ-
ЛА И НАЈМА-
ЊИ ТРАГ
ЖИВО-
ТА?

АНО ГА
И ИМА,
ЗАПЕБЕН
ЈЕ У
ОВИМ
НАСТАП-
ГАМА ПЕ-
ДА?

НА СРЕГУ,
ПОНЕО САМ
ОВАЈ ПИШТОТ,
БАЦАЧ ПЛА-
МЕНА?

ХЕЈ? ИЗА
ОВОГ ПЕ -
ДЕНОГ БЛО-
НА КРИЈЕ
СЕ
ПЕБИ-
НА?

МОЖДА
БЕМО
УНУТРА
ИПАН
НЕШ -
ТО
НА-
БИ?

МИСТИМ
ДА СЕ
УЗАЛУД
НАДАШ?

ХЕЈ? НЕ-
НА СЕНКА
ЈЕ ТАМО
ПРОМАН-
ЛА?

ФЛАШЕ,
ВРАТИ СЕ?
НО ЗНА
ШТА СИ
ВИ-
ДЕО?

У ПИТАЊУ
ЈЕ НЕНО
ЖИВО БИГЕ,
А ТО ЗНАЧИ
ДА У БЛИ-
ЗИНИ ИМА
И ХРА-
НЕ?

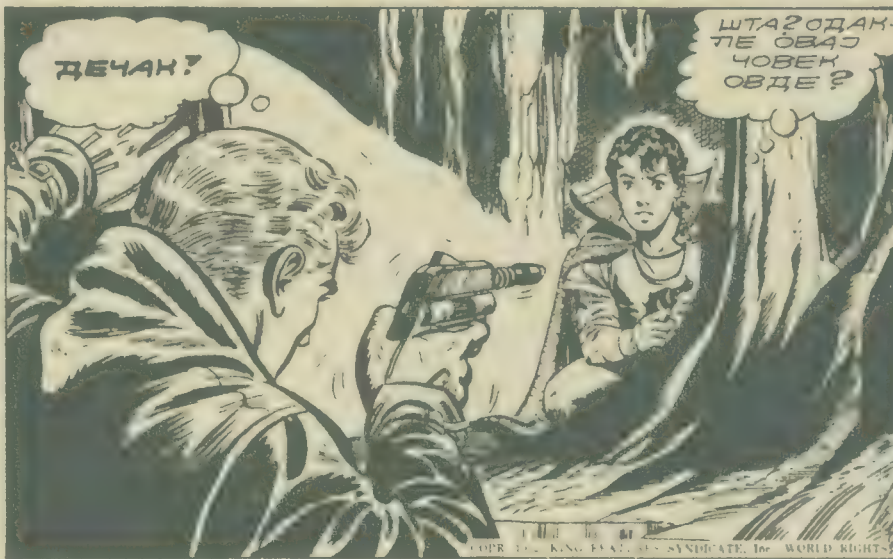

МОЛИМ
ТЕ,
ВРА-
ТИ
СЕ?

НЕ БОЈ
СЕ, ДЕЈЛ?
НАОРУ-
ЖАН
САМ?

ШТА?!
НЕ-
МО-
ГУ-
БЕ?

ДЕЧАК?

ШТА? ОДАК-
ЛЕ ОВАЈ
ЧОВЕК
ОВДЕ?

ПА... ОВО
ЈЕ
ЗЕМ-
ЉАНИН?

НЕМОГУ-
БЕ? МОЖ-
ДА ЈЕ
СТАНОВ-
НИК ОВЕ
ПЛАНЕ-
ТЕ?

ВИ...
ВИ ГО-
ВОРИТЕ
МОЈ
ЈЕЗИК?

ЗАИСТА
СТЕ СА
ЗЕМЉЕ?
ЈА
СА-
ЊАМ?

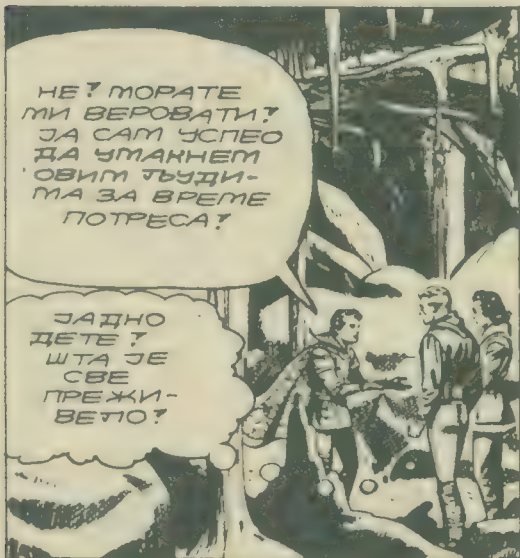
ИЗГЛЕ-
ДА СМО
СВИ
ИЗНЕ-
НАБЕ-
НИ?

ООХ... И СРЕ-
БАН САМ ШТО
ВАС ВИДИМ?
УМОРАН
САМ ОД СВЕ-
ГА? ШМРК?

ИСПЛАЧИ
СЕ?
БИГЕ ТИ
ПАНШЕ?

ОПКОТЪЕ-
НИ СМО?
РЕЗ, НЕ СМЕ-
МО НИЗЕД-
НОМ ДА
ПРОМА-
ШИМО?

АТИ, КИША ЛЕДЕНИХ
ИПЛИЦА ЗАСУПА
ЈЕ ФПАША...

УУУХ?

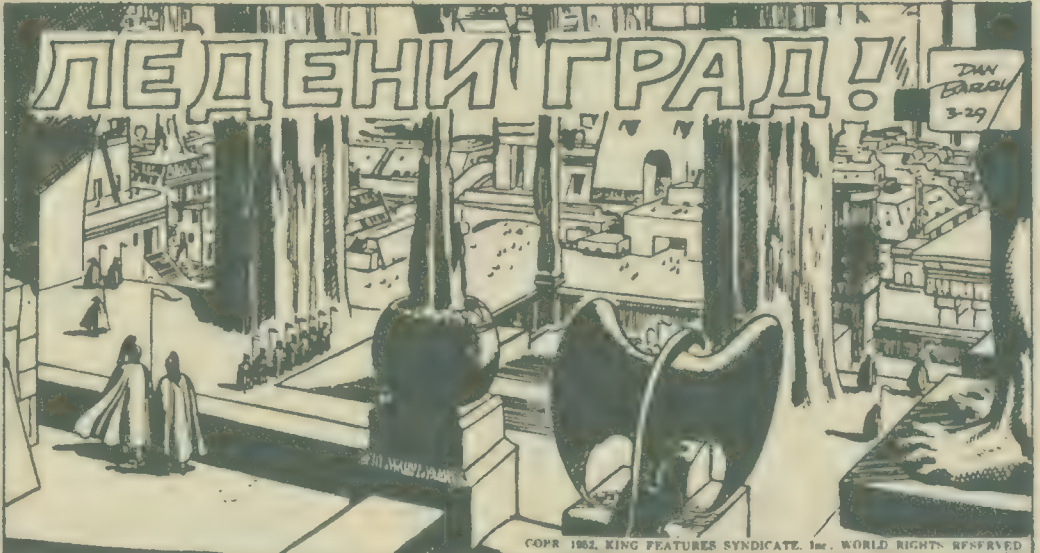

УКРОТИ-
ТИ СМО
СТРАНЦЕ?
НАТРАГ
У
ГРАД?

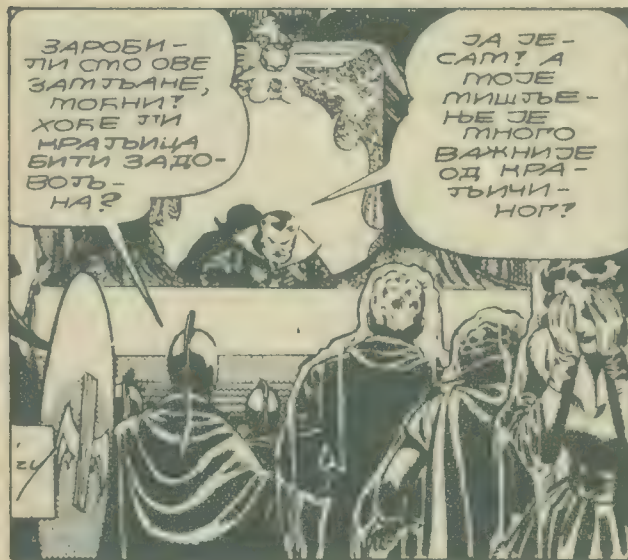
ФПАШ,
ДЕЗЛ И
РЕЗ
ПРЕБА-
ЧЕНИ
СУ У
ЈЕДНУ
ПЕТЕ-
ЛИ-
УУ...

ПРАВАЦ
ПАПАТА?
ДОБРО КЕ
НАС НАГР-
ДИТИ ЗБОГ
ОВОГА?

ЛЕДЕНИ ГРАД!

COPY 1962, KING FEATURES SYNDICATE, INC. WORLD RIGHTS RESERVED

ЗАРОБИ-
ТИ СМО ОВЕ
ЗАМЪАНЕ,
МОГНИ?
ХОБЕ ЛИ
КРАТЪИЦА
БИТИ ЗАДО-
ВОЉ-
НА?

ЈА ЈЕ-
САМ? А
МОЈЕ
МИШЪЕ-
ЊЕ ЈЕ
МНОГО
ВАЖНИЈЕ
ОД КРА-
ТЪИЧИ-
НОГ?

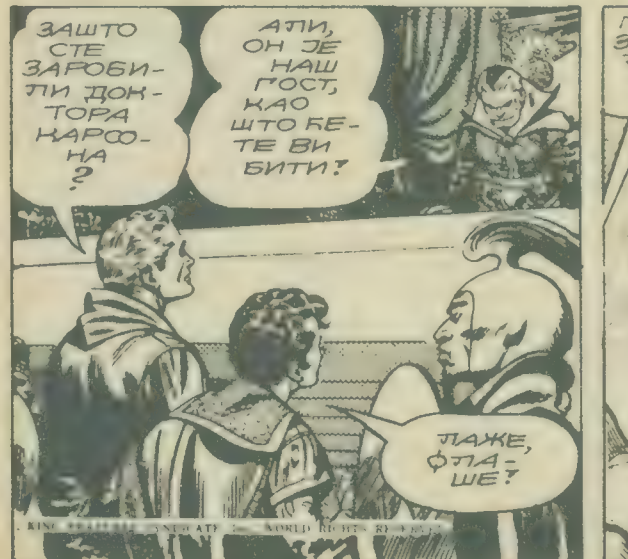
УУУХ?
САВ САМ
УТР-
НУО?

ДА ЈОЗ
ОДМЪРЪЕМ
ЈОШ
ОВАЗ
ДЕО?

ЗЕМЪАНИ,
ДА МОЖДА
НЕ ТРАГА-
ТЕ ЗА ДОК-
ТОРОМ
КАР-
СО-
НОМ
?

СТУЧАЈНО
СМО СЕ
СПУСТИ-
ЛИ
ОВДЕ
?

ЗАШТО
СТЕ
ЗАРОБИ-
ЛИ ДОК-
ТОРА
КАРСО-
НА?

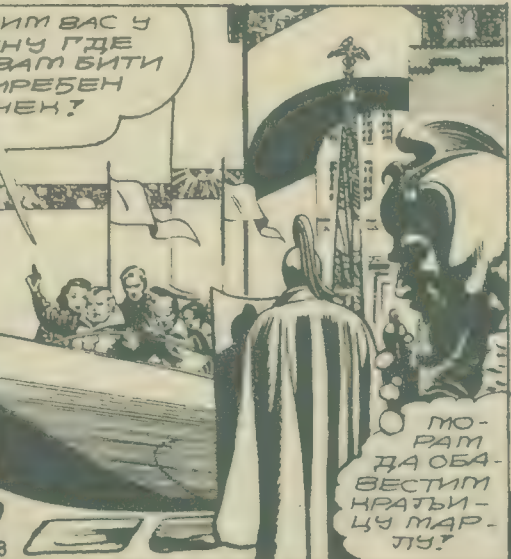
АТИ,
ОН ЈЕ
НАШ
ГОСТ,
КАО
ШТО БЕ-
ТЕ ВИ
БИТИ?

ПАЖЕ,
ФПА-
ШЕ?

МИ СМО
ЗАРОБ-
ТЪЕНИ-
ЦИ?

ГЛУПОСТИ?
ДЕЧАК СЕ
ИЗГУБИО У
ПЕКИНИ ПА
ЈЕ ПОРЕМЕ-
ТИО УМОМ? ПО-
БИТЕ СА
МНОМ?

ВОДИМ ВАС У
АРЕНУ ГДЕ
КЕ ВАМ БИТИ
ПРИРЕБЕН
ДОЧЕК?

МО-
РАМ
ДА ОБА-
ВЕСТИМ
КРАТЪИ-
ЦУ МАР-
ТУ?

АТИ, НЕ ЖЕ-
ЛИМО НИКАВА
ПРИЈЕМ? КО-
РЕМО ДА ВИ-
ДИМО ДОК-
ТОРА КАР-
СОНА?

СВЕ
У СВОЈЕ
ВРЕ-
МЕ?

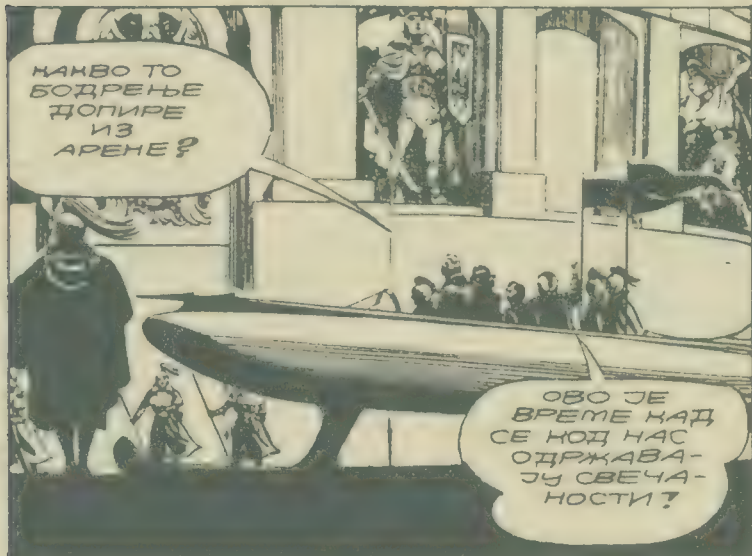
А У ПАПА-
ТИ ПЕДЕ-
НОР КРА-
ЉЕВСТВА

КРАЉИЦЕ,
ПОБИТЕ ОДМАХ!
ПРИНЦ ГАРТ
ЈЕ ЗАРОБИО
НЕКЕ ЗЕМЉА-
НЕ...

... И ВО-
ДИ ИХ
У АРЕ-
НУ?

ШТА?
БРЗО ДА
ЗАУСТАВИ-
МО ТОГ КРВ-
НИКА?

КАКВО ТО
БОДРЕЊЕ
ДОПИРЕ
ИЗ
АРЕНЕ?

ОВО ЈЕ
ВРЕМЕ НАД
СЕ КОД НАС
ОДРЖАВА-
ЈУ СВЕЧА-
НОСТИ?

ФЛАШЕ, ОВО
ТАКО ПОДСЕЋА
НА РИМСКИ
КОЛОСЕ-
УМ?

ДА, ДЕЈЛ?
НАДАМ СЕ ДА
ГА НЕ КОРИСТЕ
У ИСТУ СВР-
ХУ?

ФЛАШЕ,
СТУПИ-
ТЕ У
ЦЕНТАР
АРЕНЕ?
НАРОД
ЖЕЛИ ДА
ВАС ПОЗ-
ДРАВИ?

НЕ СВИЂА
МИСЕ ОВО,
АТИ НЕ-
МАМ КУД

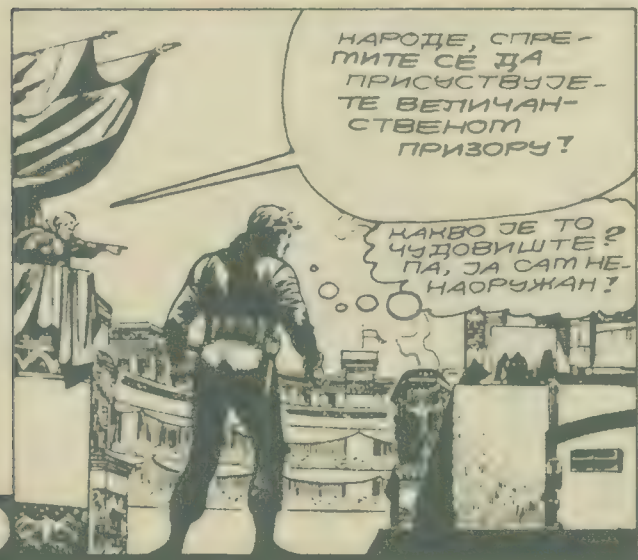

ВРАТА СЕ
ЗАПУШИШЕ
ЗА
ФЛАШОМ...

?

ЗЕМЉАНИНЕ, ПЛА-
ТИТЕШ ЗА СВОЈУ
РАДОЗНАПОСТ?
ПУСТИТЕ ПЕДЕНО
ЧУДОВИШТЕ?

НАРОДЕ, СПРЕ-
МИТЕ СЕ ДА
ПРИСУСТВУЈЕ-
ТЕ ВЕЛИЧАН-
СТВЕНОМ
ПРИЗОРУ?

КАКВО ЈЕ ТО
ЧУДОВИШТЕ?
ПА, ЈА САМ НЕ-
НАОРУЖАН?

У ТОМ ТРЕНУТКУ...

ПРОПАЗ
ЗА КРА-
ЉИЦУ
МАРТУ?

СТАНИТЕ?
НЕ ПУШ-
ТАЈТЕ
ЗВЕР?

АТИ, БИЛО ЈЕ КАШО...

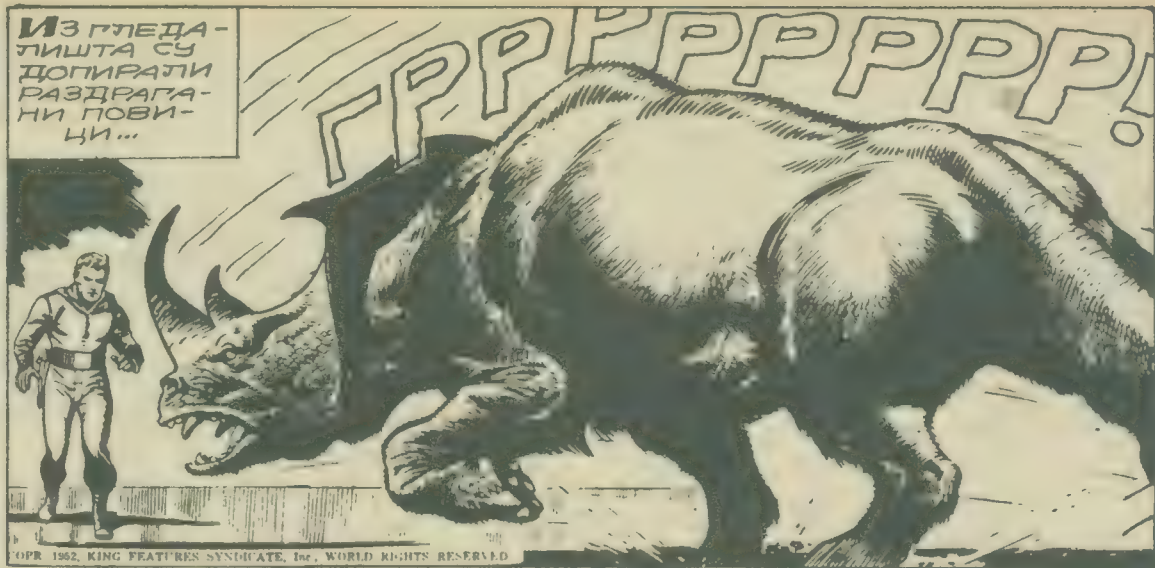
СТО
ТУ
МУКА?
КАКВА
ГРДО-
СИ-
ЈА?

ГАРТ, НА-
РЕБУЖЕМ
ТИ ДАСПРЕ-
ЧИШ ОВО
КРВОПРО-
ЛИКЕ?

ЖАО МИ ЈЕ,
МАРТА?
ЗВЕР ЈЕ ВЕР
ПУШТЕ-
НА?

ИЗ ГЛЕДА-
ЛИШТА СУ
ДОПИРАЛИ
РАЗДРАГА-
НИ ПОВИ-
ЦИ...

ГРРРРРРРРРРРР!

ФЛАШ ЈЕ
СКОЧИО
У СТРА-
НУ, АТИ

КЛИЗАВО
ЈЕ? НЕ
МОГУ ДА
СЕ ДР-
ЖИМ НА
НОГА-
МА?

ТАДА...

НЕВЕ-
РОВАТ-
НО? ОВА
ГРДОСИ-
ЈА СЕ ОДР-
ЖАВА НА
ЛЕДУ, А
ЈА НЕ
МОГУ?

ОХ? КАД БИ
ФЛАШ ИМАО
ОРУЖЈЕ ДА
СЕ ОДБРА-
НИ?

?

ДРЖ'ТЕ
ДЕЧАКА?
УКРАО
МИ ЈЕ
ПИШТОЉ?

ФЛАШЕ,
ЕВО ТИ
ПИШ-
ТОЉ?

УБИЈТЕ
ТО
ДЕРИШ-
ТЕ?

DW
BARRY
4-9

ДЕЧАК СЕ МНО-
ГО НАГНЧО... И...

РЕЈ?

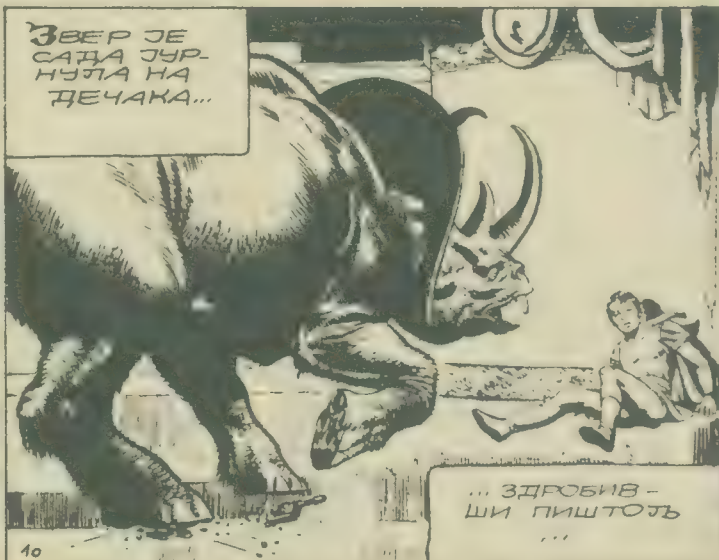
ЈА БУ
ДА ПО-
ДИГНЕМ
ПИШ-
ТОЉ,
ФЛА-
ШЕ?

НЕ?
НЕ ПРИ-
БЛИЖА-
ВАЈ
СЕ?

АТИ, РЕЈ СЕ ОКЛИЗ-
НУО...

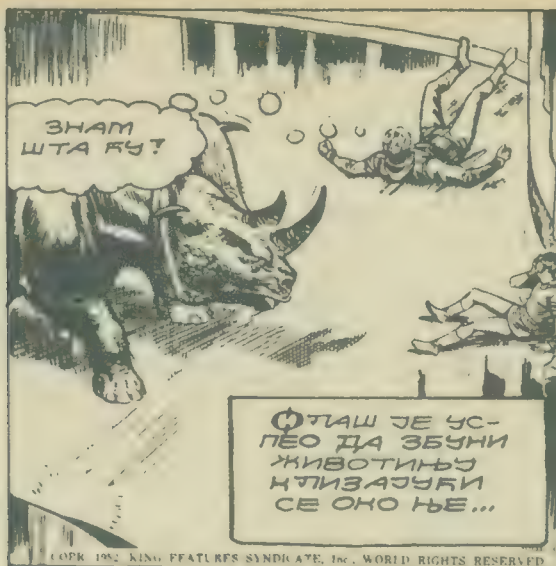
!

ЗВЕР ЈЕ
САДА ЈУР-
НУЛА НА
ДЕЧАКА...

... ЗДРОБИВ-
ШИ ПИШТОЉ

ЗНАМ
ШТА КУ?

ОТАШ ЈЕ УСПЕО
ДА ЗБУНИ
ЖИВОТИЊУ
ИЛИЗАЈУКИ
СЕ ОНО ЊЕ...

© 1962 KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED

ДА ВИДИМ ХОЋЕ
ЛИ ЦРВЕНА ЗА-
ВЕСА РАЗЈАРИ-
ТИ ЗВЕР?

DAN
BARRY
4-11

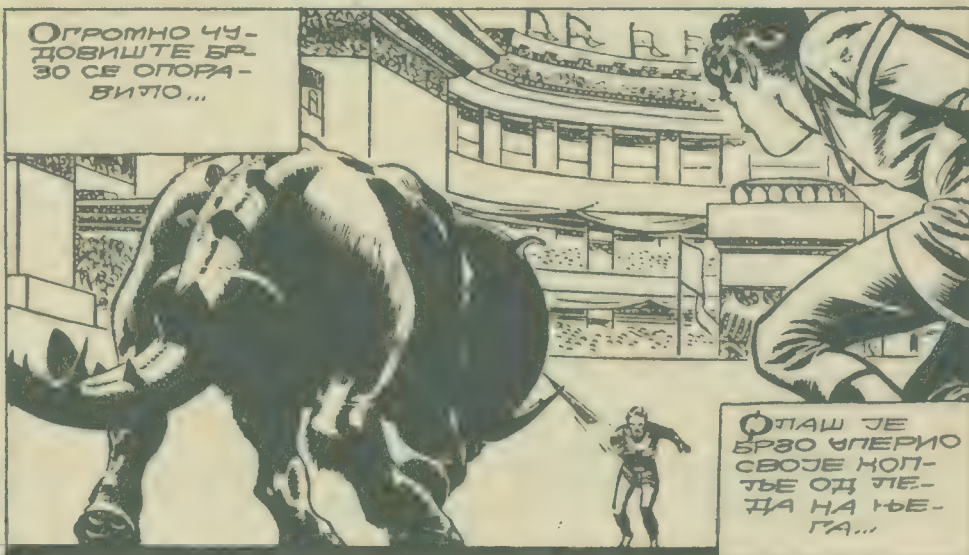
ЈЕС-
ТЕ?

ТРАС!

НЕКОТИКО МИНУ-
ТА ЖИВОТИЊА ЈЕ
СТАЈАЛА ОША-
МУКЕНА ОД УДАР-
ЦА...

ОВАЈ
ЗАШТИЋЕ-
НИ НОМАД
ПЕДА
МОЖЕ
ДОБРО
ДА МИ
ПОСТИЖИ?

ОГРОМНО ЧУ-
ДОВИШТЕ БР-
ЗО СЕ ОПОРА-
ВИЛО...

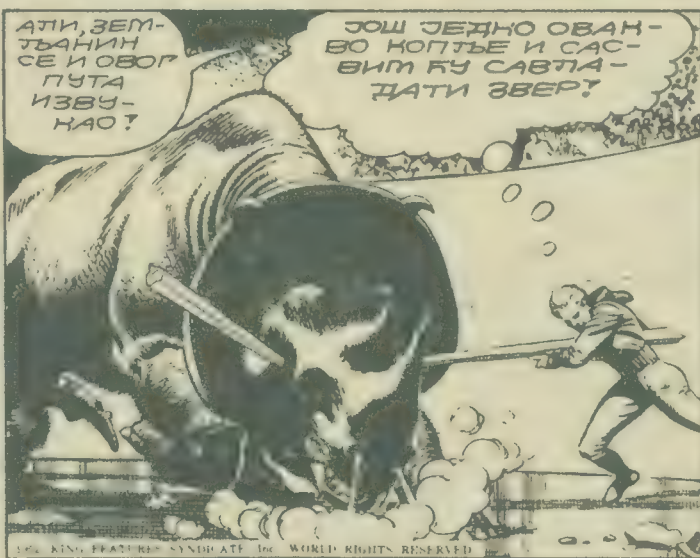
ОТАШ ЈЕ
БРЗО УПЕРИО
СВОЈЕ НОП-
ЉЕ ОД ПЕ-
ДА НА ЊЕ-
ГА...

© 1962 KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED

СЛАДНО?
ЗЕМЉА-
НИН ЈЕ
РАНИО
ЗВЕР?

НИЈЕ ЈОШ
СВЕ ЗА-
ВРШЕНО?
ЧУДОВИШ-
ТЕ ОПЕТ
НАПА-
ДА?

АТИ, ЗЕМ-
ЉАНИН
СЕ И ОВОГ
ПУТА
ИЗВУ-
КАО?

ЈОШ ЈЕДНО ОВАН-
ВО НОПЉЕ И САС-
ВИМ КУ САВЛА-
ДАТИ ЗВЕР?

ЖИВЕО, ЗЕМ-
ЉАНИН?
ЖИВОТИЊА
ЈЕ МРТ-
ВА?

НЕМОГУЋЕ!
НИКО ЈОШ НИ-
ЈЕ УСПЕО
ДА САВЛАДА
ЧУДОВИШТЕ?

© 1962 KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED

ЖИВЕО,
ЗЕМ-
ЉА-
НИН?

ГАРТИ, РАДИШ
НА СВОЈУ РУКУ
И ЗАТО БЕШ ОД-
ГОВАРАТИ? ДО-
ВЕДИ СТРАНЦЕ У
МОЈУ ПАЛАТУ? ОНИ
СУ МОЈИ ГОС-
ТИ?

МАЛО КАСНИЈЕ...

БИО СИ ЈАЗАН, ЗЕМ-
ЉАНИНЕ? ЖЕЛИМ
ДА ТИ ЧЕСТИТАМ

ЈА САМ
ОТАШ
ГОРДОН?
ДРАГО
МИ ЈЕ
ДА СТЕ
УЖИВА-
ЛИ У "НАД-
МЕТАЊУ"

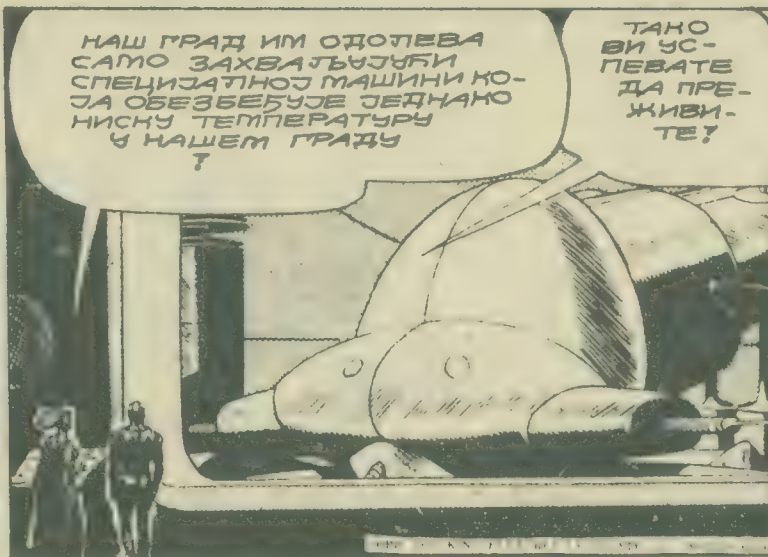

НЕ ГОВОРИ ТАКО,
ОТАШЕ? ОВЕ
СТРАШНЕ ИГРЕ
ДЕЛО СУ МОЈ
ПРЕДСЕДНИКА?
МОЖДА БИ ТИ
МОГАО ДА ИХ
ИСКОРЕ -
НИШ?

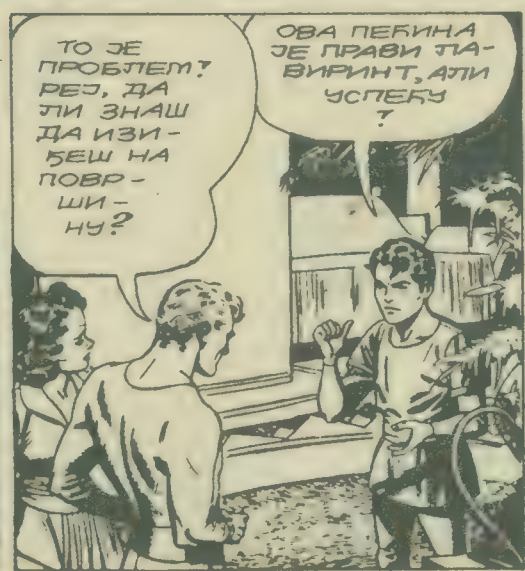
DAN
BARRY
4-15

© 1962 KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED

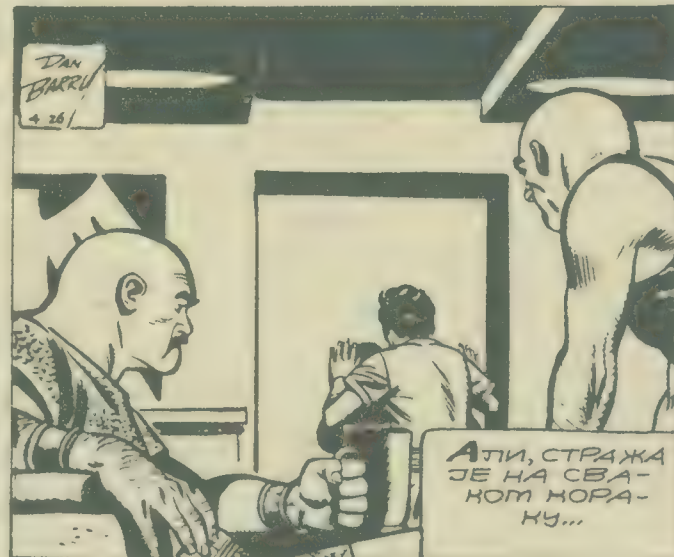
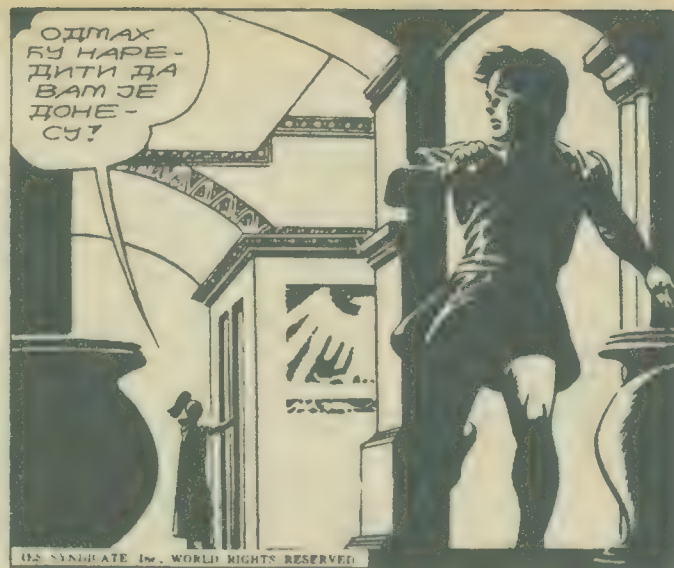

И
ЊИХ
СТЕ
УХ-
ВА-
ТИ-
ЛИ?

ПОШТО НЕ ЖЕ-
ЛИШ ДА ПРИХВА-
ТИШ МОЈ ПРЕД-
ЛОГ, УПОТРЕБИ-
ЋУ СИЛУ?

ОВО ЈЕ НАШЕ БО-
ЖАНСТВО МО-ЛИК?
ТЕМПЕРАТУРА Ч
ЊЕМУ ЈЕ ДВЕСТА
СТЕПЕНИ ИСПОД НУ-
ЛЕ? СМРТ У ОВОЈ
ЛЕДЕНОЈ ПЕРНИ-
ЦИ ЈЕ СТРАШ-
НА?

СТРАЖА, СПРЕ-
МИТЕ СЕ ДА
ЖРТВУЈЕТЕ
ОВУ ДВОЈИ-
ЦУ?

ОПАШЕ, ХОРЕШ
ЛИ ДА СЕ ОЖЕНИШ
СА МНОМ ИЛИ РЕШ
ДА ПОСМАТРАШ
КАКО ТВОЈИ ДРУ-
ГОВИ УМИРУ?

ОПРОТНА
МАШИНА
ЈЕ ПРО-
РАДИЛА

DAN
BARRY
5-2

НЕ БУДИ ГЛУП,
ОПАШЕ? ЈЕДНА
ТВОЈА РЕЧ И ОНИ
ЋЕ БИТИ СПА-
ШЕНИ?

СТАНИТЕ?
ОЖЕНИЋУ
СЕ СА
МАРЛОМ
?

ТО САМ
ХТЕЛА
ДА
ЧУЈЕМ?

НАРСОН
СЕ СУТРА
ВРАЋА?
БИЋЕ ВЕ-
ЛИКО
СТАВЉЕ?
ТАДА ЋЕ-
МО СЕ
ВЕНЧА-
ТИ?

КРАЉИЦЕ,
ДОНОСИМ
СТРАШНЕ
ВЕСТИ?

!

ГОВОРИ БРЗО?
О ЧЕМУ СЕ
РАДИ?

ТАНИЈУМ
НЕЋЕ
СТИГТИ
НА НА-
ШУ ПЛА-
НЕТУ?

ШТА
КАЖЕШ
?

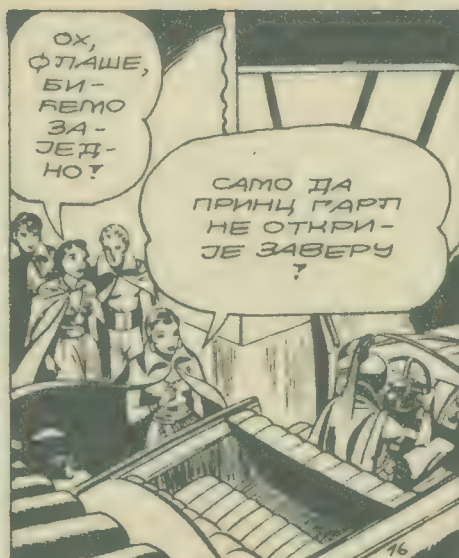
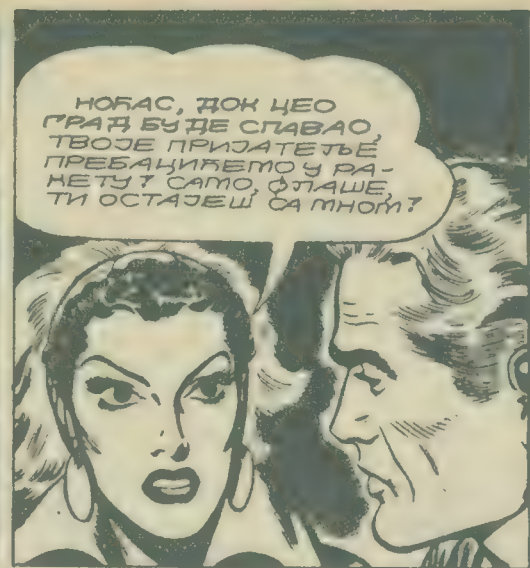
ИЗГУБИЛИ СМО
СВАКУ ВЕЗУ СА ДОК-
ТОРОМ НАРСОНОМ?
ЊЕГОВ БРОД ЈЕ
НЕГДЕ СТРАДАО?

DAN
BARRY
5-3

ОНДА СМО
ПРОПАТИ?
БЕЗ ТАНИЈУ-
МА НАМ НЕ-
МА ЖИВОТА
?

ИДЕМО,
НЕНТЕ?

ДРЖИТЕ
ПИШТОЉЕ?
ОНИ ТРЕНУТ-
НО ПАРА-
ЛИШУ?

DAN
BARRY
5-9

ГАРТОВ ВОЗНИК JE
БАШ ХТЕО ДА ЗОВЕ
НА ЧЗБУНУ...

БРЗО,
ТЕКСЕ,
ДА
УПАТИ-
МО МО-
ТОРЕ?

COPY 1952 KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED

БРОД
JE МАЛО
ЗАРБАО,
АЛИ
СВЕ
JE
ИС-
ПРАВ-
НО?

РЕАКТОР JE
ОКЕЈ? ДА ЗАГРЕ-
ЈЕМО КАБИНУ
ДОК ФЛАШ И ОС-
ТАТИ НИСУ СТИГ-
ЛИ?

А У СОБИ ПРИНЦА ГАР-
ТА...

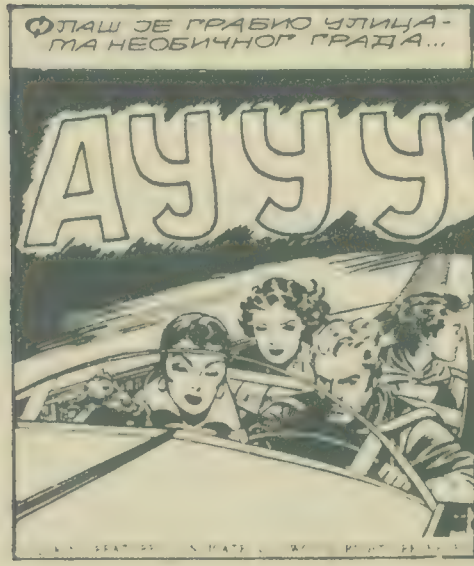
ХЕЈ?
КАКВА JE
ТО БУ-
НА?

НЕКО JE
У
РАКЕТИ?

СТРАЖА?

COPY 1952 KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS RESERVED

ФЛАШ JE ГРАБИО УЛИЦА-
ТА НЕОБИЧНОГ ГРАДА...

СЛУШАЈТЕ?
ГАРТ ПОЗИВА
ЧЗБУНУ?

ДРЖИТЕ
СЕ ЧВРС-
ТО?

ЕНО РАКЕ-
ТЕ?

ФЛАШЕ?

ПАТРОЛА
НАМ JE
ЗА ПЕТА-
МА?

СВЕ JE
БЛИ-
ЖЕ?

ПАЗИТЕ?
КОЧИМ?

МАРТА, ДРЖИ
ВОЛАН? ОДМАХ
СЕ ВРАБАТИ?

DAN
BARRY
5-13

ДА ИСТОПИМ
ЈЕД ОБЈЕ И
НАПРАВИМ
РУПУ?

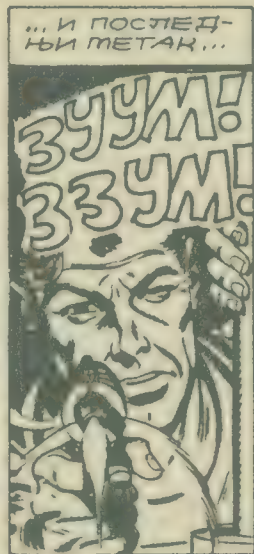

ПРИТИСНИ
ПАПУЧИЦУ
ЗА ГАС,
МАРТА?
КРЕНИ?

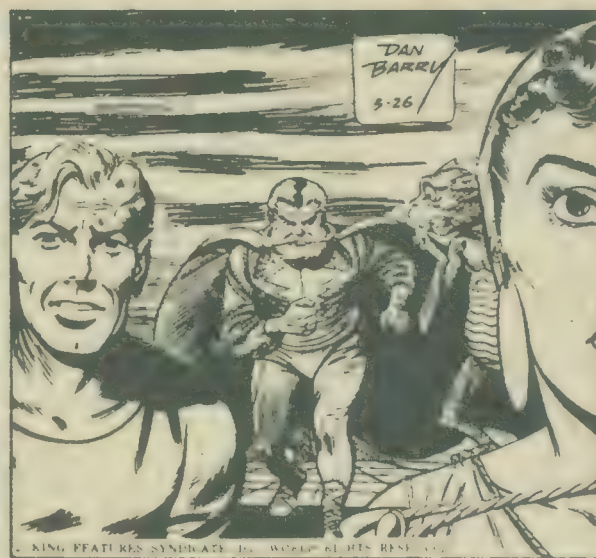
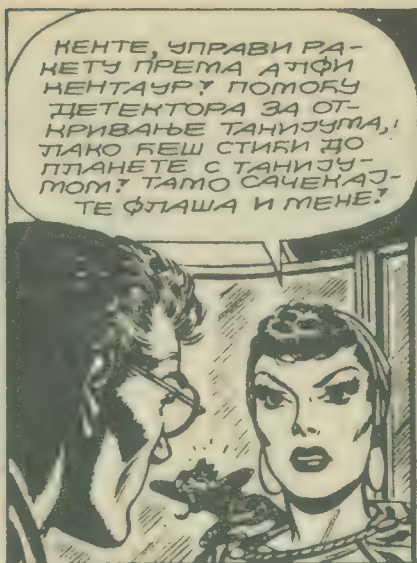

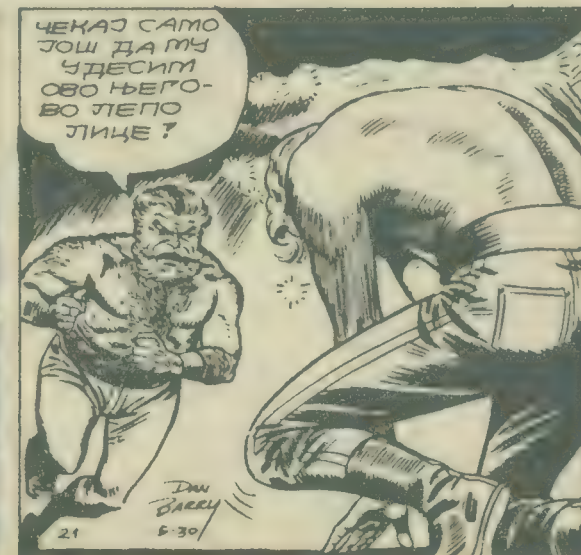
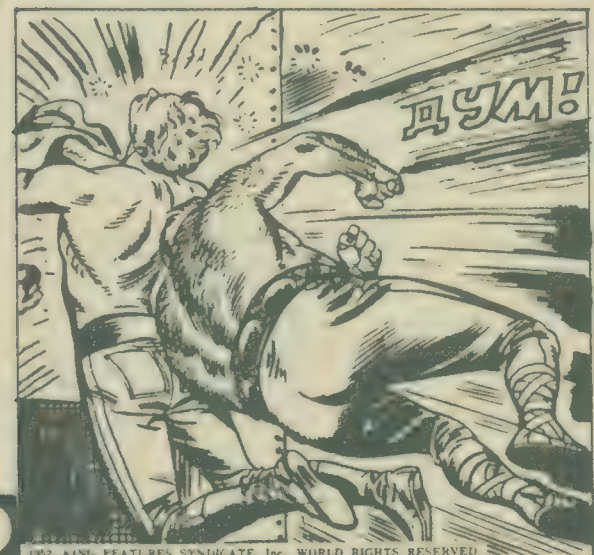

И КАО
ШТО ЈЕ
МАРТИЈА
КАЗАЛА,
ПАРТ
СЕ СЛУ-
ЖИО СА-
МО ПР-
ЉАВИМ
ТРИО-
ВИМА...

ДУМ!

ХА, ХА, ХА?
ПОГЛЕДАЈ
СВОГ ЛЕПОГ
ПРИЈАТЕ-
ЉА, МАРТИЈА!
ХА, ХА,
ХА, ХА?

ЖИВОТИЊО?
НИСИ МЈ НИ
ДАО ПРИЛИ-
КУ ДА СЕ
БОРИ?

ХО, ХО, ХО?

СУТРА БЕ-
ТЕ СЕ ОБО-
ЈЕ НАКИ
У АРЕНИ?

DAN
BARRY
6-3

ТАДА СЕ ВРАБА ДОКТОР
КАРСОН И БИБЕ СТАВЉЕ?
НА ВРХУЊЦУ СВЕЧАНОСТИ,
БАЦИЋЕМО ВАС ЦИ-
НОВСКОМ ОНТОПО-
ДУ?

COPY 1952, KING FEATURES SYNDICATE, Inc., WORLD RIGHTS

ВЕЧ У РАМУ ЗОРУ
НАРОД ЈЕ ПОЧЕО
ДА СЕ ВЕСЕ-
ЛИ...

БУМ! БУМ!
БУМ!

ШТА СЕ ДО-
ГОДИЛО
ОВОМ
СТРАЖА-
РУ?

ПРОВИРИО ЈЕ
КРОЗ ПРОЗОРЦИЈ
ЖЕТЕБИ ДА ВИ-
ДИ ОНТОПОДА?

DAN
BARRY
6-5

ДАНАС ЈЕ НАШ ВЕЛИКИ
ДАН? ДОБИЋЕМО ТАНИЈУМ
И ОСЛОБОДИТИ СЕ КРАЉИ-
ЦЕ КОЈА НАС ЈЕ ИЗДА-
ЛА?

ЦИНОВ-
СКИ ОН-
ТОПОД
БЕ ОКОН-
ЧАТИ
ЊЕН
ЖИ-
ВОТ?

COPY 1952, KING FEATURES SYNDICATE, Inc., WORLD RIGHTS

АТИ, НАША ЛЕ-
ПА КРАЉИЦА
НЕЋЕ БИТИ САМА?
БРАНИЋЕ ЈЕ...

DAN
BARKU
6-6

©1952 KING FEATURES SYNDICATE, Inc. WORLD RIGHTS

... ФЛАШ
ГОРДОН?

СВАКОГ ТРЕНУТКА
ТРЕБАТО ЈЕ ДА ПУС-
ТЕ ОГРОМНУ НЕМАН...

МАРТА, ИМА
ЛИ МОГУЋНОС-
ТИ ДА ПОБЕГ-
НЕМО С ОВЕ
ТВОЈЕ
ПРОКЛЕ-
ТЕ ПЛА-
НЕТЕ?

ДА?

У КРАЉЕВСКОЈ ЛАБОРАТОРИ-
ЈИ ПОСТОЈИ МАШИНА КОЈА МОЖЕ
ДА НАС ПРЕБАЦИ НА ДРУГУ ПЛАНЕ-
ТУ? САМО, КАКО ДА СЕ ИЗВУЧЕМО
ОДАВДЕ?

МАРТА, ИМАШ ЛИ
НЕШТО ДА НАЈЕШ
ПРЕ НЕГО ШТО
ПУСТИМО ОНТО-
ПОДА?

НАРОДЕ,
САСТУ-
ШАЈТЕ
МЕ?

DAN
BARKU
6-9

ДОКТОР КАРСОН СЕ
НЕЋЕ ВРАТИТИ
СА ДРАГОЦЕНИМ
ТОВАРОМ? ОН
ЈЕ ИЗГУБЉЕН
НЕГДЕ У СВЕ-
ТИРУ?

НЕ СПУШАЈ-
ТЕ ЈЕ? ПА-
ЖЕ?

ШТА
ЈЕ
ОВО
?

ТЛЕ,
ПОДРХ-
ТА-
ВА?

НЕЕ?
ЗЕМЉО-
ТРЕС?

RRRRRR!

ТАМА ЈЕ ПОЧЕТА
ДА ОБАВИЗА ПЛА-
НЕТУ ГАНИ-
МЕД...

ПОМ-
РАЧЕ-
ЊЕ
?

ТУТЊА-
ВА ЈЕ
СВЕ
ЈАЧА?

ПОТОВИ
СТО
?

СВИ
БЕМО
ИЗГИ-
НУ-
ТИ?

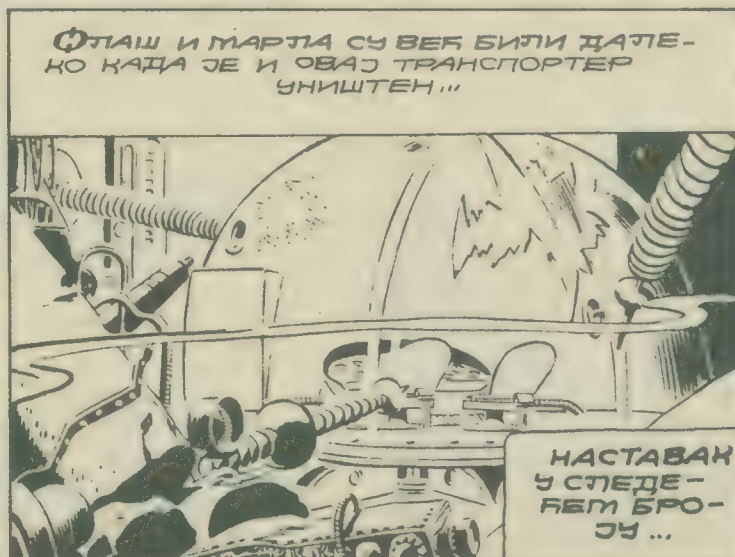
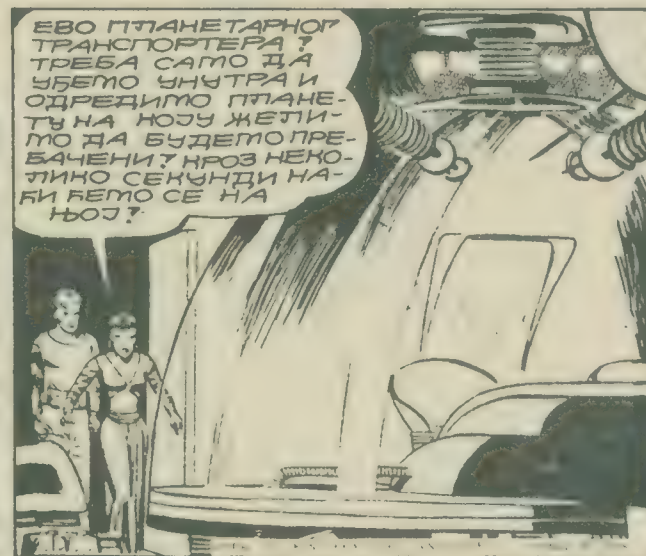
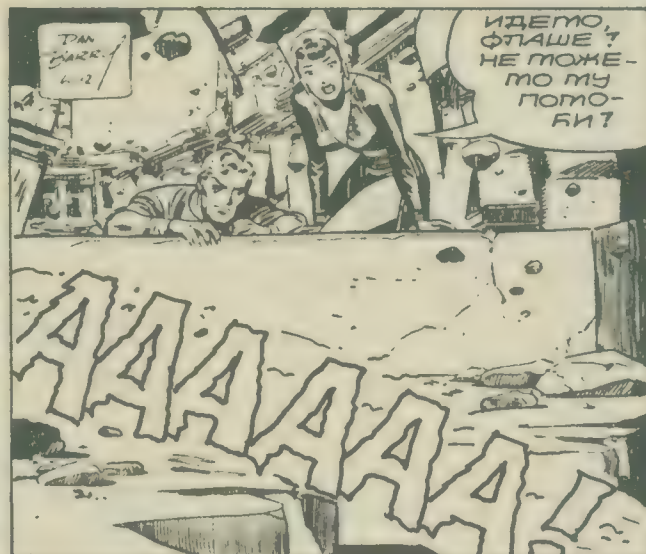
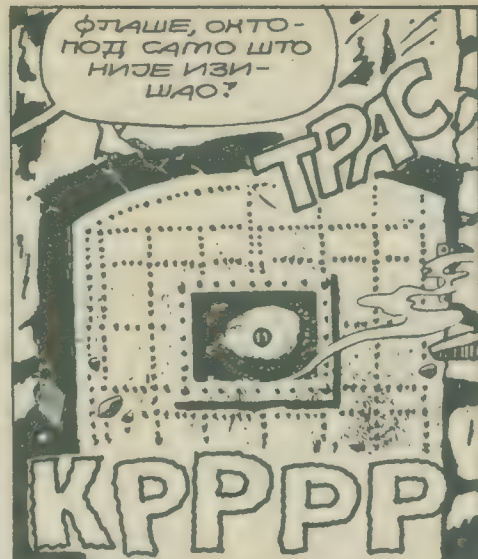

СТРАШНО?

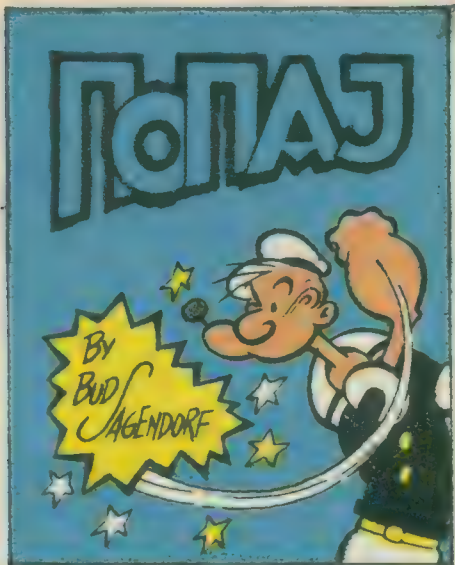
ФЛАШЕ, ОВО
ЈЕ ПРИЛИКА
ЗА БЕКСТВО?
ОДВЕЖИ
МЕ?

RRRRRRRR

СТРАШНА БРАЋА

Једног јулског дана 1802. године у Зенгерфилу у држави Њујорк, ујахао је с два метка у телу и покривен прашином, бежећи пред потером, коњокрадица из Вермонта Џорџ Вашингтон Лумис. Нашао је скровиште код неког увек пијаног ковача који је и сам трговао украденим коњима.

Чим је прездравио, Лумис је у близини Зенгерфилда купио земљу и саградио брвнару. Званично је постао фармер, а и даље је крао коње.

Лумис се загледао у лепу, витку, младу учитељицу Роду Марију Малет, кћерку произвођача вискија од шпиритуса и овејаног фалсификатора. Лумис је био наочит човек па се Рода Марија удала за њега и изродила му редом дванаесторо деце.

Два прворођена сина су још као дечади побегли од куће, а прве три кћери су се поудале као девојчице и с мужевима кренуле на далеки Запад. Уз родитеље су остали Вош, Гров, Бил, Велер, Пламб, Денијо и Марија Корнелија, лепотица као мајка.

Отац Лумис је преосталим синовима и кћерци, увек кад би се вратио с неког путовања коњокрадица, нашироко причао о узбудљивим авантурама и учио их да јашу, замењу трагове и гађају из пиштоља и пушке. Мајка Рода им је често понављала:

— Красти није грех! Грех је бити ухваћен у крађи! Марија Корнелија је била

највештији лопов у породици. Нарочито је волела да краде скупоцене муфове у крзнарским трговинама: износила их је натакнуте на ноге испод дугачке сукње с воланима.

Браћа су основала тинејџерску банду која је крала, цепарила, изазивала туче у држави Њујорк која је проживљавала златно доба наглог просперитета. Од полиције су се млади напасници скривали у оближњој тешко проходној „Мочвари од девет миља“ коју су познавали као своје двојиште.

КРАЉИЦА РАЗБОЈНИКА

Једног дана се отац Лумис није вратио с „послозног пута“. Остао је да лежи негде у долини Мохока напуњен оловом људи којима је годинама крао коње.

Глава породице и шеф банде постао је његов најстарији син Вош. До 1847. године браћа Лумис су саставили јаку банду од одбеглих осуђеника, бегунаца из других држава и одбеглих црнаčkih робова. У „Мочвари од девет миља“ саградили су своје утврђење са великим коралима за покрадене коње, торовима за покрадене овце и шталама за покрадене краве. Затим су у великим дрским походима почели да пљачкају по државама Њујорк, Њу Џерси, Пенсилванија, Конектикат и јужним деловима Канаде. Уз помоћ мајчиног оца основали су неколико тајних радионица за израду лажног новца и чекова.

„Мочвара од девет миља“ постала је „разбојничка др-

БАНДА ЛУМИС БИЛА ЈЕ ПРВА ВЕЛИКА, ДОБРО ОРГАНИЗОВАНА РАЗБОЈНИЧКА ДРУЖИНА У АМЕРИЦИ. ВИШЕ ОД ТРИ ДЕЦЕНИЈЕ ХАРАЛА ЈЕ И ПАЛИЛА ОКО ВЕЛИКИХ ЈЕЗЕРА И У ДРЖАВИ ЊУЈОРК.

жава“. Из ње су браћа и сестра Лумис кретали у походе, застрашивали ниже службенике закона и подмићивали моћне.

Марија Корнелија је увек јахала с браћом, из заседа ситурним погоцима из пушке обарала гонимоце, гончила кола и санке с опљачканом робом као искусни поштански кочијаш и мешала карте као професионални коцкар. Један савременик је овако описао Марију Корнелију:

Полуфранцускиња, тамне густе косе, првих очију, лепих, као извајаних, црта лица. Добро су је познавали у малим градовима кроз које је јахала као мушкарца високо задигнуте сукње над белим ногама, у дубоко деколтованом огртачу без шала. Презривог изгледа на хладном лицу и док јој се корбач њихао у руди изгледало је да не примећује задивљене погледе. Прозвали су је — „Краљица разбојника“!

Озлојеђени грађани Њујорка све су енергичније тражили од владе да стане на крај разбојништвима банде Лумис, али се нико није усуђивао да против ње нешто предузме. Најзад, кад је Гров Лумис био ухапшен у Утики с хиљадама фалсификованих до-

лара, тужилац Онеида покрајине је скупио против њега и његове браће доказни материјал и с њим кренуо у виши суд државе Њујорк. Успут су га напали чланови банде, испребијали га и отели му документа о кривицама браће Лумис. Шесторо браће и сестра су тај подвиг прославили тродневном теревенком у којој је било и рањених.

После тога, браћа Лумис су се још више осмелила. Основали су „Удружење за крађу коња“. Док су остала браћа крала коње, Гров је био трговачки путник: обилазио је војне гарнизоне у другим државама и нудио им на продају читаве целепе. Вођа Вош је јавним прогласима обавестио фармере државе Њујорк да „уз награду од 50 долара може да пронађе сваког несталог коња“.

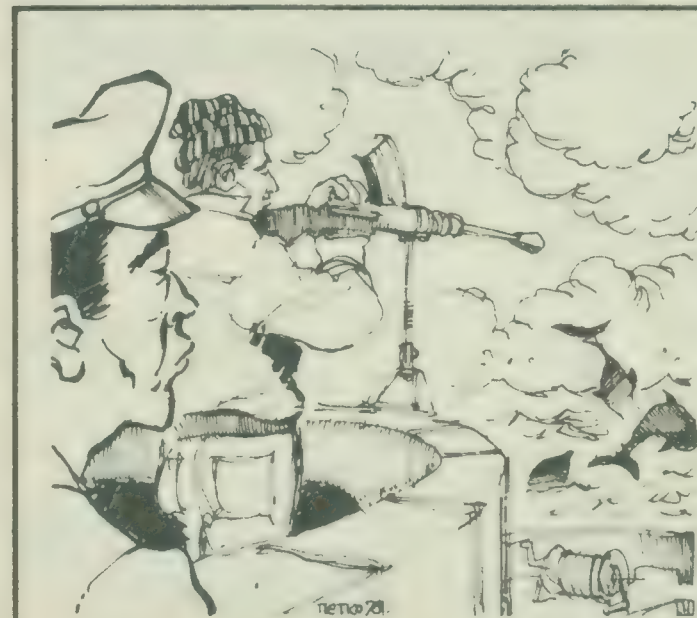
МАЛИ НОВАЧ НАПАДА

Да би се одбранили од злодела банде Лумис, грађани Њујорка су основали „Комитет за заштиту“, а комитет је у граду Брукфилду 1858. године за команданта добровољачког полицијског одреда изабрао ковача Џемса Филкинга и

доделио му чин наредника. Ковач је био дебелушкасти човек неугледног изгледа, али необично упоран и смео. Наоружан с два гломазна коњаничка пиштоља и гвозденим нервима, кренуо је у обрачун са страшном браћом.

После четири месеца полицијске службе наредник Филкинг је добио задатак да због убиства и крађе коња ухапси Пламба Лумиса. Филкинг је сасвим сам дојахао до куће браће Лумис коју су сви из страха називали „забрањена кућа“ и ногом покуцао на врата.

Догађаји су се одиграли у близини јапанског острва Ики. У зору је из рибарске луке испловило 30 мањих моторних бродова с циљем да у одређеном рејону Тихог океана, удаљеном неколико десетина километара, пронађе велико јато делфина. Доспевши у тај рејон, бродови су се развили у полукружни поредак и са спуштеним мрежама почели су да јо не делфине према пустој и стеновитој обали. На делфине, стешњене између обале и мрежа, риболовци су отворили ватру из неколико митраљеза. Рањене делфине су затим дотукли харпунима и батинама...

Тог дана је било убијено око хиљаду делфина.

ОСВЕТА ДЕЛФИНА

Јапански рибари, који су учествовали у масакру делфина, изјавили су да су их у тако великом броју поубијали зато што је улов рибе у рејону острва Ики последњих месеци знатно опао због њихове прождрљивости. Међутим, „битка рибара с делфинима“ — како су ту чудовишну акцију назвали неки новинари — није се на томе завршила. Делфини су показали да заиста располажу високоразвијеним интелектом и да су у стању да дејствују колективно.

Преживели делфини ор-

ганизовали су контраофанзиву. Окупили су се у врло великом броју на пучи ни (сматра се да их је тамо било око 10000). По све му судећи, то није била само „даћа“ у част погинулих саплеменика, него и „војно саветовање“, после којег се циновско јато упутило у омиљени риболовни рејон јапанских рибара и тамо за неколико дана уништило сву рибу. Делфини су били спремни да с човеком деле богатство мора и да се друже с њим, али он је на њих подигао сружје...

— Тражим Пламба Лумиса! — викнуо је.

— Пламб није овде! — одговорио му је Родин. — Не знам где је!

Филкинг је чуо сумњив шум на другој страни куће. Потрчао је и управо стигао на време да види Пламба како искаче кроз прозор који гледа према „Мочвари од девет миља“.

Ма колико да је изгледао неспретан, ковач-наредник је у неколико скокова стигао Пламба.

— Склони се, или ћеш видети ко су браћа Лумис! — запретио му је Пламб.

Кундаком тешког пиштоља Филкинг је треснуо Пламба посред носа и затим му мирно рекао:

— Завежи, или ћу ти следећим ударцем просути мозак!

Пламб је, бришући крв с лица, забезбедно буљио у малог човека. Било је то први пут да се неко усуди ударити једног од страшних „Лумисових дечака“.

На суђењу нико није смео да сведочи против Пламба и његове браће.

— Зар хоћеш да ми платне кућа? — запитао је један сведок судију. — Не знам ништа, нисам видео ништа!

Наредник Филкинг се постао да други суд, суд у Норттруфилду, поведе процес против браће Лумис, али је неколико дана касније судница у том градићу планула. Кад су ватрогасци потрчали да угасе пожар, приметили су да су им ватрогасна црева исечена. Нико није могао да докаже да су судницу и документа

против банде спалила браћа Лумис.

Наредник Филкинг је уз помоћ неколицине колега из других градова следећих шест година прикупљао нове доказе против браће Лумис и чувао их у великој гвозденој каси у општинској канцеларији у Морисвилу. Управо кад се тужилац спремао да подигне оптужницу, чета коњаника је, уз луду пуцњаву, у пола ноћи ујахала у Морисвил. Док су једни уз индијанске ратне поклик, пуцајући из револвера и пушака, јурили кроз град, неколико вештих провалника обило је касу и покрало оптужујућа документа.

— Сад је дара превршила меру! — рекао је после тога Џејмс Филкинг на једном скупу грађана у Зенгерфилду. — Кад не можемо да их се отресемо на законит начин, уништићемо их мимо закона!

КРАЈ »РАЗБОЈНИЧКЕ ДРЖАВЕ«

Крајем септембра 1865. године чета зенгерфилдског „Комитета за заштиту“, под вођством наредника Филкинга, опколила је кућу браће Лумис. У брнари су били само Вош и Пламб са мајком. Свесни да су немоћни пред бројно много јачим противницима, браћа су се предала. Разјарени фармери су прво навалили на Воша и тукли га кад је већ пола сата био мртав. Пламба су такође премлатили, а онда су га везаног

оставили у кући и запалили је. На мајку Роду нису се осартали.

Кад су осветници одјахали, Рода је из пожара извукла сина, готово полупеченог, али живог.

Најмлађи брат Денијо преузео је команду над бандом. Његово прво наређење је било: убити Филкинга. Два пута су браћа Лумис напала храброг наредника и оба пута га ранила, али је он успео да извуче живу главу. Чим се после другог напада опоравио од рана, Џејмс Филкинг је опет позвао „Комитет за заштиту“ под оружје. Овог пута су наоружани фармери и трговци продри у „Мочвару од девет миља“, опколили разбојничку тврђаву и запалили је. Ухваћили су Пламба који је преживео опекотине и Грова. Сурово су их мучили све док нису потписали признања у којима су описали своје бројне злочине.

То је био крај банде Лумис. Денијо, Бил, Велер и Марија Корнелија су још неко време, али без неког већег успеха, кради коње и стоку. Већина чланова њихове банде их је напустила, а они који су остали падали су један за другим у руке чланова „Комитета за заштиту“.

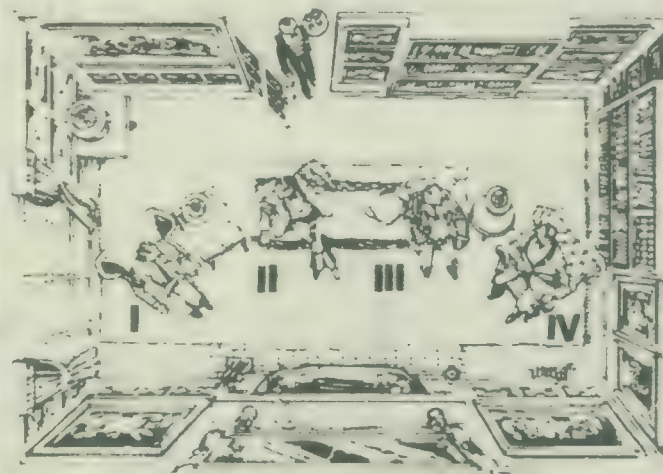
Упорни Џејмс Филкинг надживео је сву браћу Лумис. Умро је као миран грађанин у дубокој старости 1897. године, неколико недеља пре лепе, необуздане Марије Корнелије.

А. Р.

БУДИТЕ
ДЕТЕКТИВ...

КО ЈЕ ТРОВАЧ?

ПРОЧИТАЈТЕ ПАЖЉИВО ОВАЈ
ТЕКСТ И ДОБРО ПОГЛЕДАЈТЕ ЦР-
ТЕЖ. ПОДАЦИ КОЈЕ ВАМ ДАЈЕМО
ДОВОЉНИ СУ ДА СА МАЛО РАЗ-
МИШЉАЊА РЕШИТЕ ОВУ ДЕТЕК-
ТИВСКУ ЗАГОНЕТКУ!

У малом салону једног лондонског клуба седе четири члана и разговарају о свом дојучерашњем пријатељу Богузу који је у истој просторији претходног дана пронађен убијен. Нечија злочиначка рука усукла је отров у Богзovu чашу са вином.

Од четворице људи двојица седе на канабету, а друга двојица у фотељама, испред камина, као што се види на цртежу. Зову се Хауел, Скот, Џенингс и Вилтон. Један од њих је генерал, други професор, трећи адмирал, четврти лекар.

Конобар послужује Џенингса вискијем, а Скота пивом.

У огледалу које се налази изнад камина генерал види како се за конобаром затварају врата.

Он се затим окреће Вилтону који седи поред њега, да би разговарали.

Ни Хауел ни Скот немају сестре.

Професор не пије алкохол.

Хауел, који седи у фотељи, зет је адмиралу. Професор седи Хауелу слева.

Изненада, једна рука се покреће да би кришом усукла нешто у Џенингсов виски. То је рука убице. Нико од људи није у међувремену променио место, сами су у салону.

Уз помоћ ових података покушајте да одредите шта је ко по професији, затим ко где седи и најзад — ко је убица. Потрудите се да сами дођете до решења, немојте да вас изазива решење. Ако баш не успевате, оно се налази на страни 35.

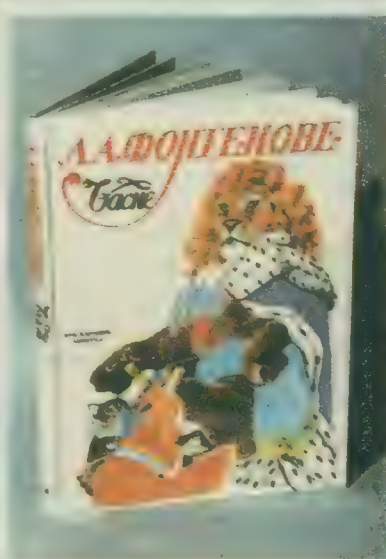

3. ПУТОВАЊА МИША МИЈЕ

Доживљаје неуморног путника и радозналца у стиху је испричао Лаза Лазић. Изванредне илустрације у боји и стихови који се лако читају и памте — то је најлепши начин да упознате Француску, Енглеску, Холандију, Белгију, Шпанију и Немачку.

Цена књиге 100 динара.

4. ЛАФОНТЕНОВЕ БАСНЕ

Књигу ЛАФОНТЕНОВЕ БАСНЕ читале су и читају све генерације и памте оно што је најлепше, најпоетичније и најхуманије. Изванредне илустрације у боји употпуњују слику о времену и друштву у којем је Лафонтен живео. Свака басна кристикује и поучава.

Цена књиге 100 динара.

2. БИЛБОКЕ

Џон Бакенховен је написао МАТЕМАТИЧКУ БАЈКУ. Кроз маштовиту причу и изванредне илустрације једног од најбољих илустратора у Европи, К. Холандера, лако се уче прве рачунске радње и већ на самом почетку заувек заволимо ту „страшну математику“.

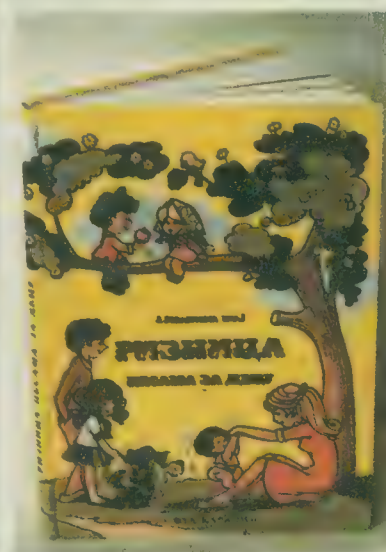
Цена књиге 120 динара.

5. ЗАБАВНИКОВА БИБЛИОТЕКА

Шест познатих бајки и прича које је Дизни учинио незаборавним. ДАМБО, СНЕЖАНА И СЕДАМ ПАТУЉАКА, УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА, МАЗА И ЛУЊА, ПИНОКИО и РОБИН ХУД у богато опремљеном ковчежићу.

Цена комплета 120 динара

6. ЗМАЈЕВА РИЗНИЦА ПЕСАМА ЗА ДЕЦУ

Избор најлепших песама најомиљенијег дечјег песника Јована Јовановића-Змаја. У песмама чика Јове Змаја генерације девојчица и дечака налазиле су свој свет, јер је песник умео да им се приближи и да их с очинском нежношћу учи љубави према свему што је добро и лепо. Избор песама Мире Алечковић.

Цена књиге 120 динара.

1. МИШКОВА БИБЛИОТЕКА

Прво коло нове библиотеке за најмлађе. Сликонице које обрађују појмове из свакодневног живота са којима се деца сусрећу: НА ЛЕТОВАЊУ, О ЖИВОТИЊАМА, НА СЕЛУ, ВЕЛИКО И МАЛО, ШТА ДАНАС РАДИМ, ТОКОМ ГОДИНЕ.

Цена комплета 120 динара.

**ДЕЦО,
КЊИГА ЈЕ ВАШ
НАЈБОЉИ
ПРИЈАТЕЉ**

Политикин забавник

(Место и датум)

Издавачко предузеће „ВУК КАРАЦИЋ“, Београд, Краљевића Марка 9
НАРУЧБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем

ЗА ГОТОВО — КЊИГЕ ПОД БРОЈЕВИМА.

за укупну суму од _____ динара коју ћу платити поштару
када ми уручи књиге, умањену за 10% попушта.

НА ОТПЛАТУ — књиге под бројевима.

за укупну суму од _____ динара _____, коју ћу платити у _____
месечних рата.

Најмањи износ наручбине на отплату је 300.—динара, с тим што месечна
рата не може бити мања од 100.—динара.

Камата у износу од 6% израчунава се само на износ отплате преко 6 месеци.
У случају спора признајем надлежност II општинског суда у Београду.

Презиме, име и очево име _____

Занимање _____

Поштански број и место _____

Адреса стана _____

Назив и адреса радне организације _____

Бр. л. к. _____

издате од Суп-а _____

Овера о запослењу за купце на отплату _____

Купац _____

Пензионери уместо овере прилажу претпоследњи чек од пензије _____

ЖИРО РАЧУН: 60802-603-15421

Нађене су на староегипатским мумијама влада и свештеника — сведочанство да је у хијерархијском друштву то била привилегија само највиших слојева.

У грчкој драми сваку маску, било трагичну или комичну, пратила је и одговарајућа перика — обичај који ће касније преузети и римско позориште.

Жене из римских патрицијских породица мењале су перике и њихову боју према гардероби. Највећа помодарка била је ипак Фаустина, жена Марка Аурелија. Она је, ваљда и због броја хаљина, имала неколико стотина перика.

КРАЉЕВСКА ЋЕЛАВОСТ

У раном средњем веку црква је забрањивала ношење перика, али од 13. века људи поново почињу да их носе.

Француско друштво можда никада не би прихватило вековну моду да није било краља Луја XIII. Његова краљевска глава остала је без иједне длаке у двадесет и трећој години. Ћелави или не, угледајући се на краља, сви његови дворани почели су да је носе. Када је ћелавост краљевска, од ње лако настаје — општа мода.

Један други Луј, онај четрнаести, проживео је чисту младост поносан на своју бујну косу, али је у тридесет и другој и сам морао да прикрије недостатак власи.

У Енглеској, ношење перике постаје масовно за владавине Чарлса II, али ће историја перика забележити и Елизабету I. Она их је имала ни мање ни више него осамдесет — црвених или плавих, како је која прилика захтевала.

ЗБОГ МОДЕ И УГЛЕДА

ОБИЧАЈ НОШЕЊА ПЕРИКЕ СТАР ЈЕ ГОТОВО КОЛИКО И ЉУДСКА ТЕЖЊА ЗА УЛЕПШАВАЊЕМ

У 17. веку перике по својој величини и сложености фризура достижу врхунац. Та претераност можда се најбоље огледа у именима која им њихови творци дају. Да сте којим случајем живели у то време и да сте ревносно пратили моду, ништа не би било необично да вам се на глави нађе креација која се, прилично прозаично, зове — „карфиол“ или нешто звучније — „комета“. А да сте којим случајем тада били дете, могло вам се десити да вам роди-

тељи, из страха да не останете без косе, забране да изиђете на улицу. Огромне перике захтевале су и огромну количину косе па су улицама харали лопови спремни да вас, због добре зараде — ошишају до главе.

РЕКОРДЕР

Осамнаести век свео је величину перика на разумну меру, али су оне и даље обавезан саставни део помодарске гардеробе.

Даљи развој друштва све је више ишао на ублажавање некада неприкосновених класних и професионалних разлика, а са овом тенденцијом је и ношење перике, као својеврсни знак друштвене припадности, по чело да се губи. Данас се још само у Великој Британији задржала традиција по којој судије при обављању дужности обавезно носе перике.

Иако их и данас, негде мање а негде више, из судете или стварне потребе

носе и обични људи, највећи потрошачи ипак су глумци. Перика је саставни део позоришне, филмске и телевизијске шминке.

Само за снимање „Марије Антоанете“ 1937. године израђене су укупно 2.103 перике. Апсолутни рекордер ипак је филм Сесила де Мила „Десет божјих заповести“. Да би остварио одговарајућу атмосферу и аутентичност, славни режисер захтевао је да му се огромна екипа опреми са — 7.500 перика!

М. И.

У старом Египту ношење перике била је привилегија владара и свештеника.

Обичај ношења перика увео је у Енглеску краљ Чарлс II.

Женске перике у 18. веку достизале су готово невероватне висине.

Судије у Енглеској и данас при обављању дужности обавезно носе перике. Мало ко зна да је ово обележје правног достојанства израђено од коњске длаке.

НАЈСТАРИЈИ УНИВЕРЗИТЕТИ — ОКСФОРД

СЈАЈ И СТРОГОСТ КОЛЕЦА

Нема водича кроз Оксфорд који вам се неће подичити како „оксфордским дијалектом говори данас мање од 10 процената Енглеза“. А то

је, ако се сме рећи, најкњижевнији енглески, какав се негује овде, на најстаријем универзитету у Британији, а по строгости — познатом у целом свету. Ко, онда, мо-

же постати студент у Оксфорду? Само одабрани, разуме се. Први и најважнији услов је одличан успех кроз цело претходно школовање, затим, пријем-

ОКСФОРДСКА ДИПЛОМА СВДА ИЗАЗИВА ПОШТОВАЊЕ. ДА БИ СЕ СТЕКЛА, ТРЕБА ПРОЋИ НАЧИН ШКОЛОВАЊА КОЈИ СЕ РАЗЛИКУЈЕ ОД СВИХ ОСТАЛИХ У СВЕТУ!

ни испит који је за све обавезан од пре четири године (раније су одликали примани само на основу сведочанства, а данас се, уз додатне испите, условно примашу и остали — у ограниченом броју). Поред успеха треба имати и довољно новца, не за школарину која износи у динарима 3000 за годину дана, него за све остало: смештај у коледима, уџбенике и турсе... Само мали број од десетак хиљада оксфордских студената може да добије интернатски смештај у самом колеџу на који се уписао. А то значи да године студија проводе у амбијенту вековима непромењеном, да пењући се уским, мрачним и шкрипавим дрвеним сте-

пеницама до своје собе, можда машта о томе како су се туда „мотале“ све оне историјске личности почев од Еразма и сер Томаса Мора, преко енглеских краљева и принчева, до познатих људи данашњег времена, као што је, рецимо, Ричард Бартон који је био студент Екситер колеџа, четвртог по старости у Оксфорду. И, мора се рећи, необичан је утисак за сваког странца, управо тај из тесне и пригушене унутрашњости ових старих зграда: као да се човек и стварно нађе у прошлости. Или то ми само тако замишљамо далек нам и „мрачан“ средњи век?

М. Крстуловић 23

ГРАД ИЗМИШЉЕНЕ ПРИНЦЕЗЕ

На месту где су волови могли прегазити Темзу, принцеза Фридесвиде основала је, кажу, самостан. Отуда назив Оксфорд: ОКС на енглеском значи ВО. Ово је само легенда која чак не „памти“ ни време у којем је живела та принцеза. Можда остаци самостана свете Фридесвиде и леже негде међу темељима данашњег колеџа Крајст Черч, како то гврде они што у легенду верују; Енциклопедија Британика о овоме нема ни слова, јер износи само историјске податке. По њима, на катедралу Крајст Черч надовезао се 1525. године колеџ који је свој данашњи изглед добио 1532. године, по захтевима краља Хенрија VIII.

НАЈСТАРИЈИ УНИВЕРЗИТЕТИ • ОКСФОРД

СЈАЈ И СТРОГОСТ КОЛЕЦА

КОРАК У ИСТОРИЈУ — Када је 1133 године чувени гелог Робер Пулен дошао са Сорбоне да предаје у Оксфорду овај универзитет је, кажу, ушао у историју. Сређином 12. века он је већ био потпуно опремљен, али, из тог времена није остало ни једно здање. Најстарији постојећи колеџ је Јуниверсити, подигнут 1249. године, други је Балиол, па Мертон, на слици: из 1264. Његова библиотека из 14. века спада у најстарије не само у Оксфорду, него и у свету.

ЗВОНО ГРДОСИЈА — Звоник над главном капијом Крајст черч колеџа представља знаменитост и сам по себи: у њему се налази Велики Том, грдосија од звона тешка 6 тона, које сваког јутра у 9.30 одјекне 101 пут! За сваког од првих чланова овог колеџа — по један ударац...

ПИЈАЦА ЗА СТРАНЦЕ — НАПОЉУ! — Са крова Шелдоновог позоришта види се сплет оксфордских улица, исти какав је био и у 13. веку. То је било „златно доба“ овог важног трговинског центра горње Темзе: на пијаци подно зидина странци су издалека дотеривали стада оваца на продају. Унутар зидина могли су трговати само мештани, углавном намирницама. Међутим, када се баш овде угнездио Универзитет, трговци су мало помало уступали и селили се. Наука је постајала све значајнија за Оксфорд...

ТУТОРИ ДОЛАЗЕ... — Овај торањ на библиотеци Бодлејен дело је јоркширских мајстора. Иначе, библиотека је добила име по сер Томасу Бодлејену, дипломати краљице Елизабете I, који је крајем 16. и почетком 17. века обновио њено књишко благо. То је време у којем се у Оксфорду и Кембриџу уводи туторски систем, по којем су ова два универзитета и данас јединствена у свету. На сваких неколико студената долази по један тутор, или, како се још зове на енглеском, фелов. Он их једном или два пута недељно позива „на чај“ — да би кроз разговор и писмене задатке проверили напредовање у студијама. Овакав начин условљава високу цену оксфордских студија али, сасвим сигурно, и њихов тако чувени квалитет!

КАД ЈЕ НОВИ — СТАРИ — Зове се Њу колеџ, што значи нови. Ипак, данас овај највећи оксфордски факултет спада међу најстарије, пошто је подигнут 1379. године док је већина осталих из 17. и 18. века. Пошто се Њу колеџ налази уз саме старе зидине, иза њега се могу видети полукружне куле из 13. века. Тада су и оне биле новост, јер је све до позног 12. века овај град — тада важнији по трговини него по науци — био опасан утврдама од набијеног блата или дрвета. Овде се, између осталих језика може изучавати и наш, додуше само на последипломским студијама.

ПОЗОРИШТЕ ПРЕПОРОДА — Шелдоново позориште је задужбина Гилберта Шелдона који је био канцелар Универзитета — а то је и данас, по традицији која се овде у свему поштује, најпочаснија дужност поверавана изузетним личностима доживотно. Подигнуто је у доба ренесансе, како би се у њему одржавале универзитетске свечаности и промоције. Могло је да прими 1500 људи... Каквог ли је само новог духа и Шелдоново позориште било одраз! Оно подсећа на време када је ренесанса, са људима попут Еразма, Виљема Гроцина, Џона Колета, сер Томаса Мора, зазвонила новим идејама и новим школским системом и на оксфордским вратима. Више то није био само, као од оснивања кроз средњи век, теолошки факултет.

ЖАЛ ЗА СОРБОНОМ? — Библиотека Редклиф камера грађена је 11 година: довршена је 1748. То је задужбина оксфордског лекара и професора доктора Редклифа. Управо у време када је отворена, у Оксфорду су се одиграле велике промене: уведени су писмени испити који данас чине обавезни део сваког полагања. Иначе, управо овај део Оксфорда сматра се „енглеским Латинским кварталом“. Можда је ту изражен мали жал за чарима старије, париске Сорбоне?

СТУДЕНТКИЊЕ — НЕШТО НОВО... — Магдаленин колеџ је, по мишљењу оних што виде Оксфорд, најлепши од свих. Основан је средином 15. века. Школске 1979-80. године примиће, први пут у својој историји — студенткиње. Та је новина, иначе, у Оксфорду уведена тек у другој половини прошлог века, па данас има доста колеџа који примају бруцоше оба пола. Испод Магдалениног моста често се могу видети чамци са понеким заљубљеним паром. У овој средини где све одише старином и традицијом, то је, сигурно, новост „уведена“ — у наше време!

БОБ МАРЛИ (BOB MARLEY)

Децембра 1976. године БОБ МАРЛИ је напустио своју родну Јамајку и кренуо по свету са својом групом ВЕЈЛЕРСИ (THE WAILERS). Љубитељи музике су тада упознали реге-ритам, мешавину класичног рона и народног мелоса са Јамајке, који је брзо стенао своје обожаватеље. Боб Марли је иначе вегетаријанац.

»По мени, најважније у животу једног човека је да пронађе свој начин живота, да верује у њега и да се према њему управља. Ако тано поступи, све друго што чини у животу биће добро« — филозофира Боб Марли.

За песму недеље одабрали смо његову најновију композицију »Задовољи моју душу« (»Satisfy My Soul«).

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ЗАДОВОЉИ МОЈУ ДУШУ (SATISFY MY) (SOUL)

Изводе: Bob Marley и
Vejlersi

Oh, please don't you rock
my boat.
'Cause I don't want my
boat to be rocked.

I'm telling you, oh, oh...
I like it, like it like this.
So keep it steady like this
And you should know,
You should know by now.
I like it. I like it like this.

Satisfy my soul.
Every little action
Is reaction.
Oh, can't you see what
you done for me.
I'm happy inside,
All, all of the time.

Then we,
Then done you want it.
I feel like a sweepstake
winner
When I meet you around
the corner,
You make me feel like a
sweepstake winner.

Can't you see, you must
believe me.
Oh, darling, darling.

I'm calling, calling,
Can't you see?
Why won't you believe me,
oh, darling?
I'm calling, calling.

When I meet you around
the corner,
Oh, I said baby,
Never let me be a loner.
And then you hold me tight,
You make me feel all right.
Yes, when you hold me tight,
You make me feel all right.

Oh, satisfy my soul.

БЕРЗА ПЛОЧА

Продао бих или мењао ЛП
плоче: PINK FLOYD (»Animals«), CHICAGO (»Greatest Hits«), T. REX (»Electric Warrior« — оригинал), CRESCENCE (»Live in Europe«), STEVE MILLER BAND (»Fly Like an Eagle«) као и синглове групе SWEET, DEEP PURPLE, Ђорђа Марјановића, Том Џонса и др.
Добривоје Јовановски
Николе Мараковића 33/28
11090 Београд

Желио бих да купим албуме
групе PINK FLOYD: »Pipers at the Gates of Dawn«, »Ummagumma«, »The Dark Side of the Moon«, »A Nice Pair« i Wish You Were Here.

Жељо Шућур
Петра Драпшина 66
59300 Книн

Продајем добро очуване албуме: »Живот у тизмама са високом петом« (TIME), »High and Mighty« (URIAN HEER), и дупли албум »A Nice Pair« (PINK FLOYD).

Томислав Трајковски
Гандијева 119, Блок 70
11070 Н. Београд

ХАИРО (JAIRO)

ХАИРО, двадесет четворогодишњи Аргентинац, од свог доласка у париску Олимпију, пре годину дана, обезбедио је себи успех и на путу је да постане велика звезда.

»И сам сам изненађен популарношћу коју сам тако брзо стекао у Француској. Пре свега, за све треба да захвалим Жилберу Веку. Пре нешто више од годину дана присуствовао сам његовом концерту у Олимпији. На моје огромно изненађење, он ме је приметио у публици и позвао да дођем на бину. Од тада су ствари почеле да се догађају вратоломном брзином. Мој глас, песме које изводим и моје свирање на гитари наилазе на све веће допадање код публике.«

Овај младић егзотичног лика и пријатног гласа продао је своју плочу са композицијама »Носталгија« и »Шансона поете« у пола милиона примерака, на чему могу да му почајде и многе велике звезде.

НАША КАРИКАТУРА

ELVIS COSTELLO

Чилијанци јављају...

ВЕСТИ ИЗ ПРИЛЕПА

Пре неколико месеци у Прилепу је основана група ВУРУЛТИЈА. Њени чланови су присталице панк-рока и бучне музике па отуда и назив ВУРУЛТИЈА што значи — гужва, бука, гомила. На репертоару ове групе налазе се

композиције познатих домаћих група, а имају и својих песама.

Чланови ВУРУЛТИЈЕ су: Златко Соколовски (соло-гитара), Бранко Ангеловски (вокал и бас-гитара) и Звонко Миновски (бубњеви).

Јове Велески
Шар-планина 15
97500 Прилеп
(хонорар 100 дин.)

ВЕСТИ ИЗ ЛИШЊА

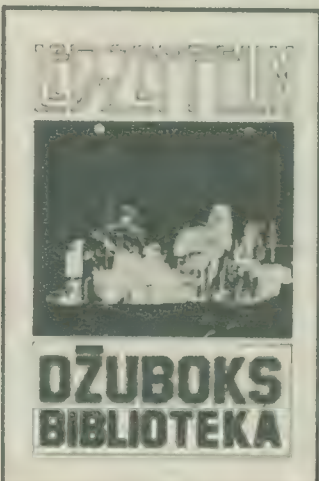
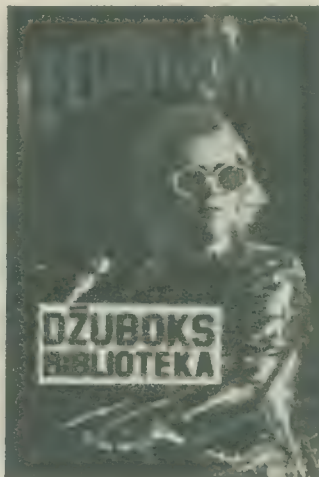

У малом крајњиком месту Лишњи већ годину дана постоји група КОТА 505. Највеће заслуге за њено оснивање има талентовани гитариста Миле Марић, који уједно компонује и интерпретира песме. Овај двадесет једногодишњи младић бави се музиком од седамнаесте године. Успешно је свирао три године у разним још неафирмисаним, саставима. Неко време провео је у Марибору свирајући на омладинским забавама. Највећи успех постигао је својом композицијом »Зашто сам такав ја«. Ускоро треба да сними плочу са овом композицијом.

Ранко Трпач
78434 Н. Лишња
Прњавор
(Хонорар 100 дин.)

Мабел

У последње време све више се говори и пише о данском саставу МАБЕЛ. Ова четворочлана група позната је и нашим читаоцима који су пратили евровизијски фестивал у Паризу ове године. На Песми Европе 1978. група је заступала Норвешку и, што је занимљиво, није добила ниједан глас. Али, то није поколебало четворцу упорних младића који су одмах потом издали сингл-плочу и продали је у завиљном tiraжу.

Групу МАБЕЛ сачињавају Питер Нилсон (Peter Nilsson), Мајк Тремп (Mike Tramp), Крис Хејн (Chris Have) и Енди Ларсон (Andy Larsson) који с музиком дружују још од јуна 1976. године. Енди, Питер и Крис су пријатељи већ тринаест година, док су се са Мајком упознали пре две године када су и основали састав. Првом ЛП плочом „Још једна лепа збрка“ („Another Fine Mess“), која је продата у 25000 примерака, стекли су популарност код својих вршњака у Данској, да би и другом великом плочом, на којој је насловна нумера композиција „Вум, бум“ („Boom Boom“) са Евровизије, потврдили да су код дискофила веома омиљени. Плоча је продата у 30000 примерака за свега две недеље. После овако доброг старта, најчешће питање које се постављало члановима групе МАБЕЛ било је: „Због чега сте се тако лоше пласирали у Паризу?“

„Ни сами не знамо шта смо тамо тражили. Ми смо рок-ен-

рол група која је и свирала ту врсту музике. На жалост, жири је био више наклоњен шансонама и песмама са фолклорним мотивима. Ми то нисмо могли да им пружи-мо. На нашу срећу, млада публика, која нас воли, није нам то замерила.“

Често се може прочитати да МАБЕЛ подсећа на БЕЈ СИТИ РОЛЕРС. Међутим, „мабеловци“ и на ово питање имају спреман одговор: „Не желимо да нас упоређују са њима, јер

они су заједно због послова, а ми због другарства. Због тога и живимо заједно у једној кући поред Копенхагена; сами кувамо, спремамо и све остале послове обављамо заједно. Увек смо на окупу. Ове године смо само новогодишње празнике провели одвојено, свако у круту своје породице. Због тога ниједан од нас нема сталну девојку, а због заузетости послом и турнејама немамо могућности да оснујемо породицу. Данима смо одвојени од нашег града, путујемо с концерта на концерт, селимо се из хотела у хотел. Срећна је околност што смо стварно добри другови, што после концерта не идемо по диско-клубове, не пушимо и не пијемо, већ се после сваког наступа добро одморимо како бисмо следећег дана покушали да будемо још бољи.“

ПОП - литература

Овога лета једна занимљива идеја утледала је светлост дана: покренута је библиотека намењена љубитељима поп-музике, прва ове врсте у нашој земљи. Вредност овакве једне библиотеке је и у томе што је приступачна младим људима јер је цена једне књиге само 30 динара.

ЦУВОКС БИБЛИОТЕКА стартовала је са четири романсиране биографије: група ЛЕД ЦЕПЕЛИН (LED ZEPPELIN) и РОЛИНГ-СТОУНСА (ROLLINGSTONES), затим Боба Дилана (Bob Dylan) и Елтона Џона (Elton John). Писане лаким стилем, уз обиље документарног материјала, књиге говоре о развојном путу ових група и певача. Њихове биографије су препуне занимљивих, готово невероватних, згода и незгода, до сада мало познатих. У посебном прилогу обрађени су најзанимљивији дискографски подаци, као и библиографија. Пошто је овај, у нашој издавачкој делатности пионирски, покушај наишао на веома добар пријем, издавач је одлучио да ускоро објави неке још актуелније и занимљивије сторије. У припреми су књиге о филму „Грозница суботње вечери“, о панк-року, а неће бити заборављени ни легендарни Џими Хендрикс, Битлси, као ни јунаци домаће поп-рок-сцене.

Књиге су графички веома добро опремљене свака са преко сто страница текста и 16 страна фотографије и могу се набавити у свим већим продавницама плоча и књижарама.

ЕРАПШН - ERUPTION

Није прошло ни годину дана откако је једна потпуно непозната група успела да на својој првој турнеји постигне невероватан успех. Била је то група ЕРАПШН која је на тој турнеји наступала као предгрупа чувеном БОНИ М. Публика је одушевљена њиховим наступом и мало је недостажало да баце у засенак чак и БОНИ М.

Прича о групи ЕРАПШН није дуга. Њени чланови су почели каријеру као аматери у Лондону. Упознали су се на једном такмичењу за младе таленте и решили да оснују групу. Међутим, убрзо су увидели да поред конкуренције која влада у Енглеској немају много изгледа на успех и решили су да срећу опробају у Немачкој где је група БОНИ М, доста слична њима, постизала изванредне успехе. Спаковали су кофере и упутили се право код Франка Фаријана, човека који је створио БОНИ М. Он им је пружио шансу и 1976. године излази њихова прва мала

плоча „Let Me Take You Back in Time“. Група је свирала у клубовима по читавој Немачкој, све док на турнеји БОНИ М нису добили своју прву велику шансу коју су искористили. Пре извесног времена изашла им је прва велика плоча „Eruption“, а сингл који су са ње скинули „Не подносим кишу“ („I Can't Stand the Rain“) постао је хит широм света.

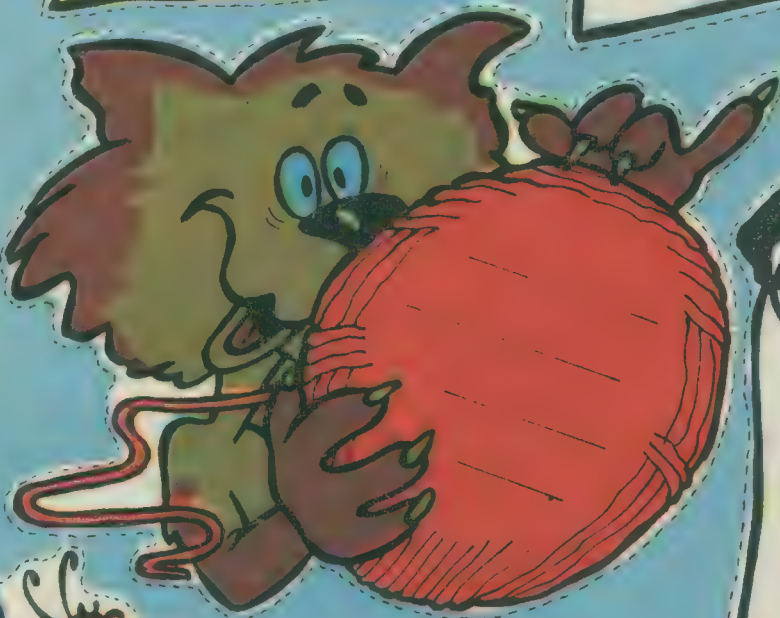
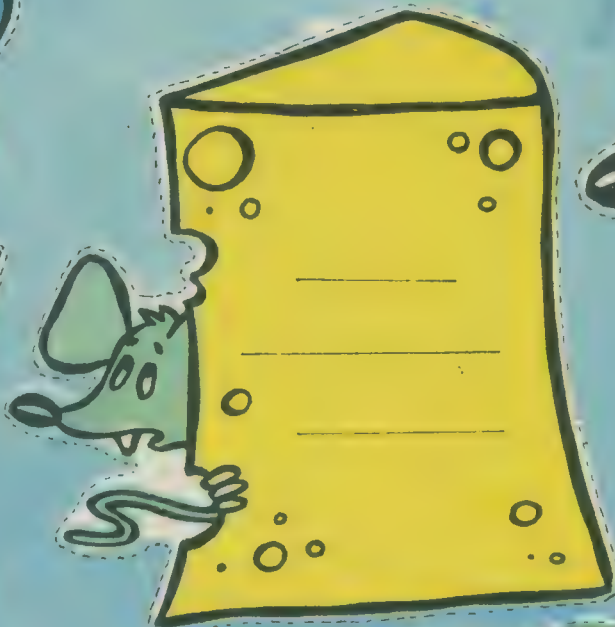
Групу сачињавају пет чланова. Гитариста и шеф групе је двадесет трогодишњи Грег Перине (Greg Perrine), бас-гитару свира његов две године млађи брат Морган. Родом су са Јамајке. Инструменте са клавијатурама свира двадесет деветогодишњи Гери Вилемс (Geruy Williams) који је у Лондон дошао из Гвајане. Бубњар је двадесет једногодишњи Ерик Кингдли (Eric Kingdley) из Гане, а највећа атракција је млада певачица са Јамајке Прејс Вилсон (Precious Wilson), која је тек напунила двадесет година.

ЗАБАВНИКОВЕ НАЛЕПНИЦЕ ЗА ШКОЛСКЕ СВЕСКЕ

Исеци налeпнице по цртицама,
испиши своје име, разред
и предмет и залепи на
свеске. Лепи у положају као што
су у „забавнику“.

ХУМОР
bez permi

АТЛАС ЗА 21. СТОЛЕЋЕ

Први југословенски
сателитски атлас

преплата

Свеучилишна наклада Либер објављује претплату на **НОВИ АТЛАС СВИЈЕТА**, југословенско издање Bertelsmannovog „Der Neue Grosse Weltatlas“ на 260 страна у формату 36 x 26 cm.

На приређивању југословенског издања сарађивали су Институт за географију Свеучилишта у Загребу и Завод за картографију „Геокарта“ из Београда.

- ВАШЕ ПОТРЕБЕ НИСУ ЗАДОВОЉЕНЕ АКО ВЕЋ ИМАТЕ ЈЕДАН АТЛАС!
- НОВИ АТЛАС СВИЈЕТА ДАЈЕ НОВУ, ТАЧНИЈУ СЛИКУ СВЕТА!

Ево пет разлога због којих треба имати овај атлас:

1. НОВИ АТЛАС СВИЈЕТА објављује поред карата и више од 120 сателитских снимака Земље из свемира. Тиме је ово издање на прагу географских атласа 21. века.
2. НОВИ АТЛАС СВИЈЕТА на свим детаљнијим картама доноси изворне називе и тако код нас први пут топономастику усклађује са закључцима конференције УН за стандардизацију географских назива.

3. НОВИ АТЛАС СВИЈЕТА је најактуелнији приручник за географију и геополитику у нашој земљи, који на врло прегледан начин, синтетизира све информацијске форме (текстови, табеле, коментари уз фотографије) — објављује најновије податке из извора УН или Завода за статистику СФР Југославије.

4. НОВИ АТЛАС СВИЈЕТА је прво издање у нашој земљи које на прегледан и систематичан начин објављује квалитетне карте великих размера и богатог инвентара, те се са 50.000 географских назива увршћује у ред великих атласа.

5. НОВИ АТЛАС СВИЈЕТА је прво издање код нас које осим прегледне карте Југославије у размери 1:2.500.000 објављује и 8 карата наше земље у размери 1:1.000.000. Уз њих се објављују и бројни сателитски снимци који покривају готово читаво подручје Југославије.

Услови претплате:

- у претплати — од 1. X. до 15. X. 1978. — цена 600
- Цена књиге по изласку из штампе (новембар 1978) — 750. — динара
- Испорука по уплати целокупног претплатног износа и изласку књиге из штампе.

Свеучилишна наклада Либер
ЗАГРЕБ, Савска 16

НАРУЧБЕНИЦА — ПЗ

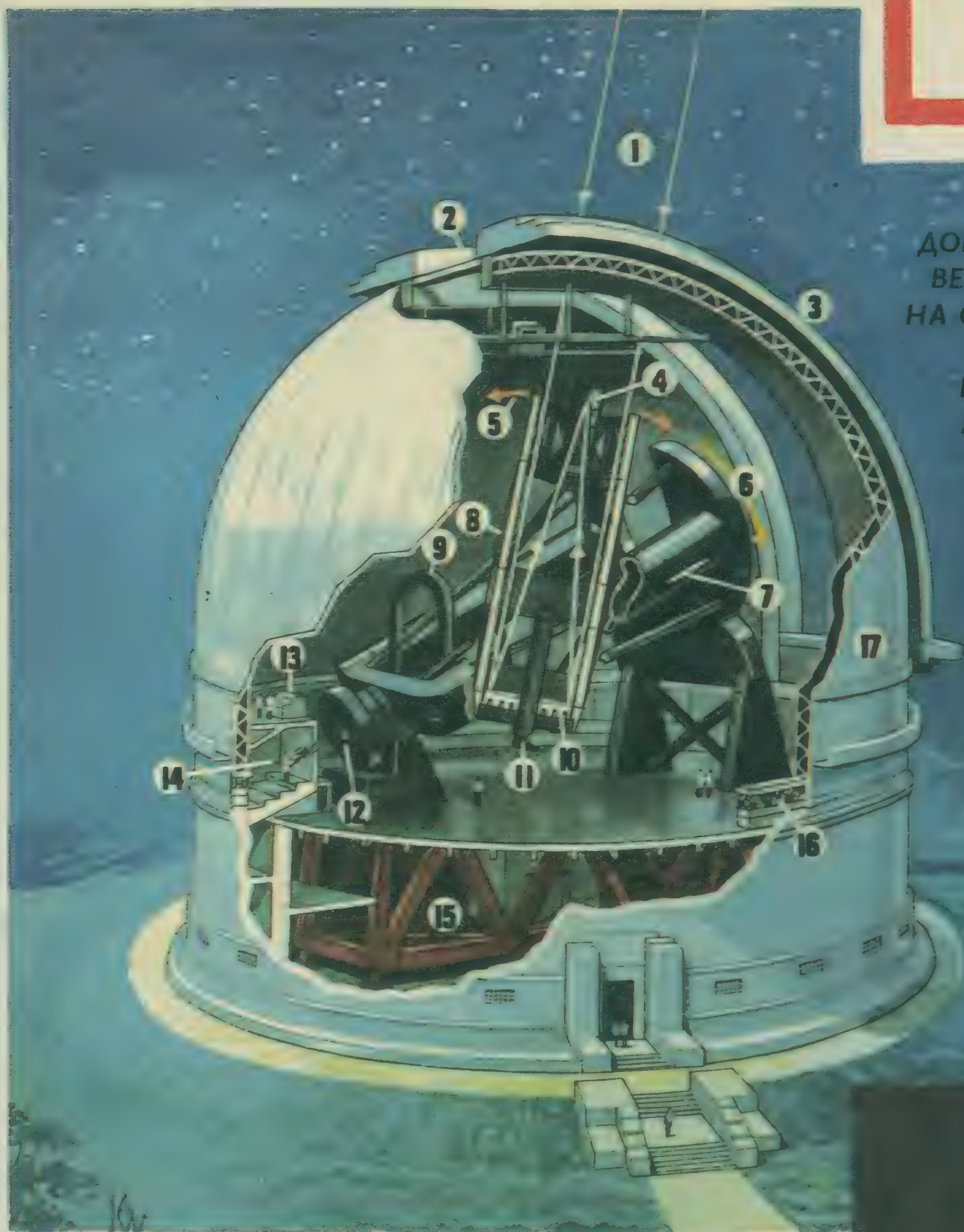
Овим неопозиво претплаћујем **НОВИ АТЛАС СВИЈЕТА** по првој претплатној цени од 600.— динара. Тај износ ћу уплатити у 5 месечних рата по 120.— динара. Књигу ћу примити по изласку из штампе (новембар 1978) и уплати целокупног износа

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ _____

ТАЧНА АДРЕСА _____

Датум и потпис: _____

ДОНЕДАВНО НАЈ-ВЕЋИ ТЕЛЕСКОП НА СВЕТУ — У ОП-СЕРВАТОРИЈИ НА МАУНТ ПАЛОМАРУ — ТОЛИКО ЈЕ СНАЖАН ДА ВИ ПОМОЋУ ЊЕГА МОГАО ДА СЕ ПРОЧИТА И ИМЕ БРОДА УДАЉЕНОГ 4500 КИЛОМЕТАРА.

ЛЕГЕНДА:

1. Светлосни зраци Месеца или звезда 2. Отвор у куполи — пречник око 9 метара 3. Покретни «напци» за затварање отвора 4. Кабина посматрача и примарни фокус телескопа 5. Подизање и спуштање телескопске цеви 6. Њено кретање слева надесно 7. Носач 8. Цев телескопа 9. Помоћно огледало за посматрање друге врсте 10. Огледало пречника од 5 метара 11. Доњи положај за осматрање — тзв. Касренов фокус 12. Отвор за фотографско снимање — тзв. Кудеов фокус 13. Командна табла 14. Спентографска соба 15. Челична конструкција — носач телескопа и остале опреме 16. Точкови покретне опсерваторије 17. Покретна купола — пречника нешто већег од 41 метра.

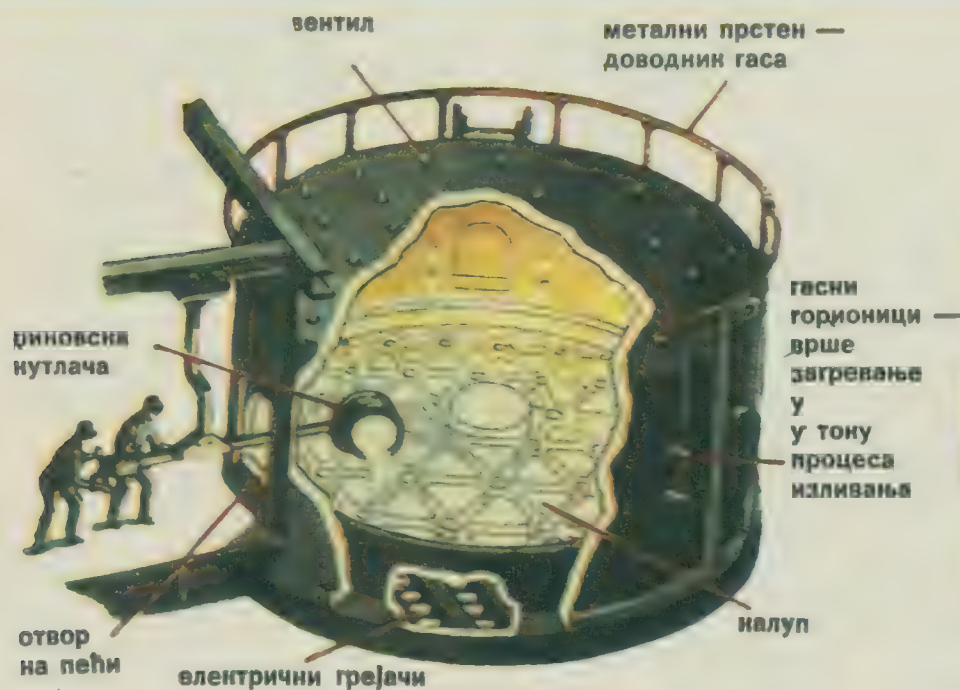
ВДЕ, НАДОХВАТ РУКУ

Пуних дванаест година трајала је изградња опсерваторије која је деценијама била највећа на свету. Када су 1948. године радови коначно завршени, на врху Маунт Паломара у Калифорнији, на 1865 метара надморске висине, стајао је, у то доба највећи телескоп на свету.

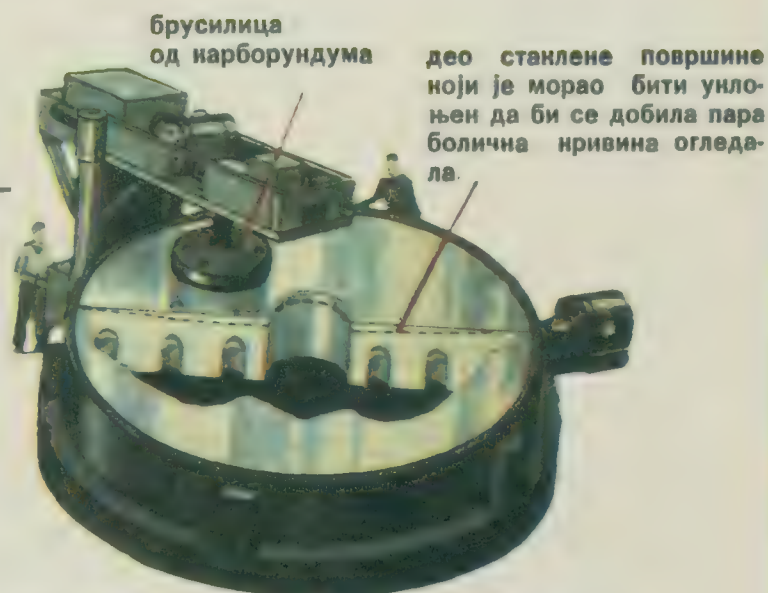
Издубљено параболично огледало (рефлектор) овог телескопа има пречник од 508 сантиметара и моћ да посматрани предмет, најчешће небеско тело, увећа милион пута. Тако Месец, посматран са Маунт Паломара, изгледа као да је само четрдесетак километара удаљен од земље.

Само цев телескопа и њена масивна носећа конструкција тешки су близу 500 тона и тако конструисани да се лагано okreћу пратећи »у стопу« кретање небеских тела. Снажни, али изузетно прецизни електрични апарати које контролише нека врста сатног механизма, одређују кретање телескопа држећи га увек тачно окренутог на одређеним удаљеним звездама.

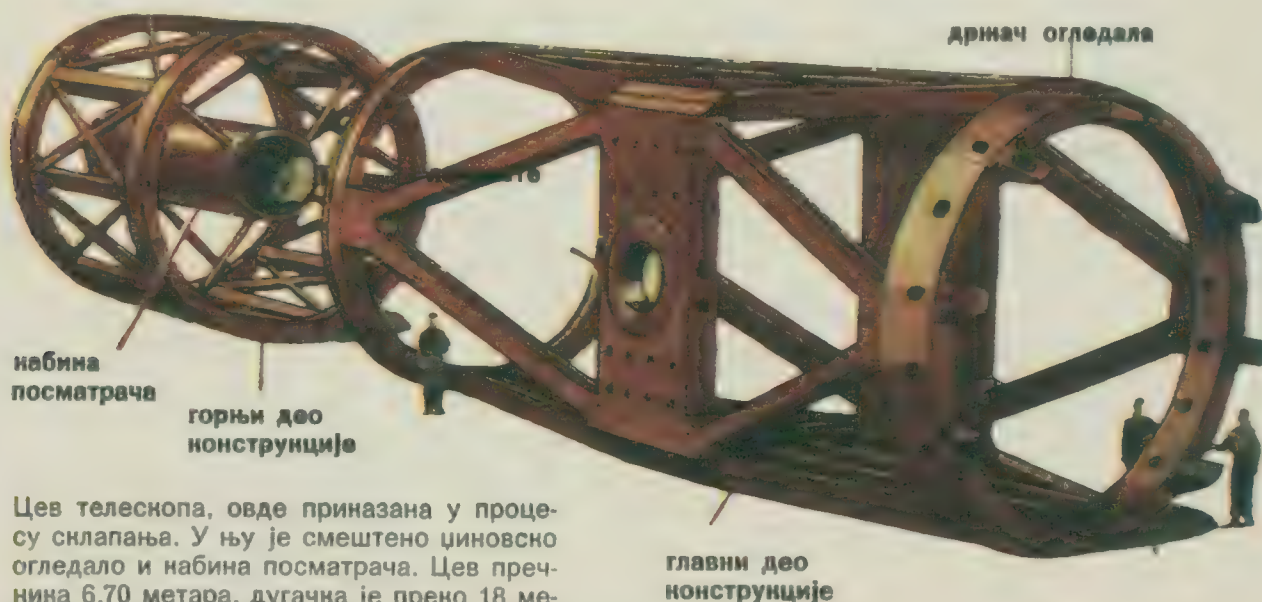
Истраживања у савременој астрономији незамислива су без фотографија, а експозиције циновског телескопа у Маунт Паломару могу да трају и пуна 24 часа. Захваљујући томе, научницима су на увид стављене астрофотографије велике оштрине. Многе од њих откриле су звезде које људско око до тада није видело.

Изливање циновског огледала у налуп. Температура пећи износила је 1510 степени Целзијусових. Тако добијено огледало затим је подвргнуто поступку спорог хлађења.

Грубо брушење 20 тона тешког огледала. Да би се на огледалу добила кривина, требало је синути четири и по тоне стакла. Тен тада могло се приступити глачању које огледалу даје прецизност од 1/2 000 000 сантиметара.

Цев телескопа, овде приказана у процесу склапања. У њу је смештено циновско огледало и набина посматрача. Цев пречника 6,70 метара, дугачка је преко 18 метара и тешка 125 тона.

Дијаграм приказује три различита система за прикупљање зрака: А. Примарни фокус В. Нас гренов фокус С. Кудеов фокус D. Светлост Месеца или звезда Е — F. огледала која се могу уклонити G. Издубљено параболично огледало.

Дан је почео лоше иако је био непаран. Забрањено сам Дореси да ме буди али она је искористила што сам синоћ заборавио да искључим везу и сад зија у мене са екрана. Многи плаћају и по жиљаду ерга да их славна научница пробуди и анализира, а ја је избегавам!

— Хајде, Кустоне! Јутрос ти треба више од четрдесет секунди да отвориш очи.

Опет ми броји секунде. Ето зашто сам несрећан. Никако да поверујем да се она заљубила баш у мене а не у „мушког субјекта К.“ из своје студије на 580 страна. Истина, тај „К“ сам опет ја, али тамо сам заморче за њену доктрину о посматрању подсвести у тренутку буђења (кажи ми како се будиш па ћу ти рећи какав си човек итд.).

Да ме заиста воли, не би ми поставила услов: „Удаћу се за тебе кад доћеш са тиркизним прстеном“. Она га има, а ја нећу да се тестирам, зато се свађамо. Направих једну од оних мрзовољних јутарњих гримаса на којима је она стекла светску славу и промрмљала — Доресо, данас хоћу да будем савршен!

Прекинух везу да не слушам њено кукање. Најбоље је било да са др Доресом Хачет, директорком Института јутарњих траума, заувек прекинем!

Хобисџеркин џредлој 328

Непарним даном, кад не радим, обично са Доресом, истражујем понашање великих молекула у апсолутном мраку. Како сад да утрощим дан? Укључих хобистерку.

„Предлог 46. Покушај да у Омни фону створиш нови звук“, запева аутомат.

— Није ми до свирке. Даље!
„Предлог 83. Дванаест девојака граже тренера за бал-бол“.

— Рекао сам ти да искључиш спорт јер је то моје занимање — опомену хобистерку.

„Шефе, одреди ми данас ужи сектор јер имам много предлога“.

— Данас, јуче и сутра интересује ме само један сектор: Дореса Хачет. Хоће ли се удати за мене или не!

Брбљива кутија заћута. Природно, питање јој је страшно. Зато ме зачуди кад опева: „Предлог 328. Посети футуристу. Адреса: Абдулах Силберштајн, холопророчанства. Парклас 33, приземље“.

Електронски врач-погађач! Сат касније, заиста само зато да утврдим време, пазили ипак да ме ко не види, уђох код извесне студ. фут. Наташе Старпакис која је, декорисана као шпанска циганка, испред пророкове канцеларије имала стражарско место. Умиљата црнка, кад ме одмери погледом, додирну цвет на левој минђуши предлажући ми на тај начин вечерњи сусрет, али ја уљудно окрену глему на другу страну као да њен знак нисам ни приметио.

— Седите — рече не питајући ме ништа и показа ми једну столицу изнад које је висило велико провидно звоно. Кад седох, у звону блесну светлост а пред очима поче-

ше да ми лете разнобојни троуглови и квадрати. Чим сам могао, устадох ошамућен.

— Шта ми то радите?

Из једног процепа у свом столићу она извуче картончић украшен сличицом петла и пружи ми га.

— Футуроскоп вам је управо направио пробни снимак вашег макропророчанства. Важи само за данас. Дајемо га бесплатно сваком посетиоцу. За више се плаћа.

На картончићу је крупним словима писало: 1. ПРЕ НОЋИ БИЋЕТЕ У ЗАТВОРУ. Насмејак се. Никад нисам имао посла са полицијом.

— Проверићу ваше пророчанство — рекох — па ако буде тачно, доћи ћу опет.

Модерни мистицизам

На вратима ме заустави човечуљак обрастао у огромну црну броду. Однекуд ми је био познат.

— Ја сам Абдулах Силберштајн, пророк трећег степена — рече. — Желео бих да са вама разговарам у четири ока.

Не виђам сваки дан пророке. Говорио је молећиво, а до ручка сам имао два празна часа. Уђох зато у његову собу која је била чудна комбинација електронског центра и фараонове гробнице. Модерни мистицизам. Пазио сам да не седнем опет под звоно јер је и овде било једно.

— Могу да вам помогнем — рече поверљиво и намигну што ми се није свидело јер је ружно намигивао.

— Пошто сте пророк, ви ћете погодити у чему можете да ми помогнете — зачиках га.

— Логично — потврди брадоња. — Микропророчанство вам није малопре цело саопштено. Ево шта је још открио футуроскоп: 2. ОДБИЈЕНА ТИ ЈЕ БРАЧНА ПОНУДА ЈЕР НЕМАШ ТИРКИЗНИ ПРСТЕН АЛИ ДАНАС ЋЕШ ГА ДОБИТИ ПОД НЕОБИЧНИМ ОКОЛНОСТИМА.

— Шпијунирате ваше клијенте! — викнух и истргнух Силберштајну папир из руке.

— Ја само радим свој посао. За што сте, иначе, дошли?

Имао је право, али и ја сам с правом посумњао да хоће да ме храни кашичицом. Јер била је ту још једна тачка: 3. ДАНАС ЋЕТЕ УЧИНИТИ ХЕРОЈСКО ДЕЛО. Глупости! Свако види да немам тиркизни прстен, а обични амбулантски неурограм показује да сам данас бесан и да бих најрадије неког разбио нос. Само, какво би то било херојско дело?! Тако се мућкају та пророчанства.

Ојасни џајермани

Требало се ипак љубазно раста-ти. Зато рекох:

— Спреман сам да нешто платим за гатање. Колико?

— Видим да сумњате у мој футуроскоп — рече ожалостљено Силберштајн. — Али то сад није важно. Позвао сам вас на разговор

због више користи: пудим вам тиркизни прстен!

— Фалсификован? Па да заиста завршим у затвору!

— Не, него прави, регуларно истетовиран око вашег левог палца, после званичног тестирања. Извршићу само замену тестова...

— А онда ће неко остати без тиркизног прстена и родитељског права. Колико би ме то коштало?

— Ни ерга. Нека се само оствари тачка 3. микропророчанства.

— Херојско дело?

— Да. Ви сте типичан херој, апарат не лаже, а ја скупљам хероје и то је моја невоља, јер су данас тако ретки. Пошто немате тиркизни прстен, ви сте НЕ-родитељ и огорчени сте, што је и разумљиво. Утрощите ваш хероизам учлањујући се у Патерманско братство да се борите за рушење неправедног светског поретка.

Тиркизни џрсиен!

Тако дакле! Нисам упао међу кријумчаре тиркизних прстенова него међу опасне патермане. Морам бити опрезан јер се од патермана, или „дивљих очева“ како их још зову, човек може свему на-дати.

— Зашто се НЕ-родитељи не боре јавно као политички покрет кад им то нико не брани, него преко тајних патерманских организација? — запиташ Силберштајна тек толико да добијем у времену.

— Не будите наивни. Откад су пре 82 године едукалисти завладали светом и изгласали Педагошку конвенцију која путем ненаучних тестова одузима и данас десетини човечанства родитељско право, они држе кључне позиције у свим областима.

Узалудно би било једном патерману, а Силберштајн је то очигледно био, доказивати да се не може сваком традиционалистичком дрипцу и човекомрцу дати тиркизни

прстен и родитељско право да упропашћава децу погрешним васпитањем. Уосталом НЕ-родитеља је све мање и данас их има на свету једва 6 одсто. Зато му једноставно рекох да се он, иако је пророк, у мени грдно преварио, јер сам ја убеђени едукалиста. Онда пожурих према вратима. Али брадоња притисну једно дугме и четири снажна момка расположена за гимнастику препречише ми пут. Плус Наташа Старпакис. Шесторо на једног, а мој оптимизам био је рад с кварталом!

— Седите овде! — нареди ми Силберштајн, показујући столицу испод звона. — Заборавићете само наш разговор.

Пристао бих на тај заборав али бојао сам се вечитог заборавља. Пошто ми је пророк био најближи, бацих њега под звоно, светлост блесну и он се неко време није јављао за реч. Оноспосибих затим згодну Старпакис једним шамаром (чувајући јој фризуру). После тога могао сам да на миру са четворицом лепо развијених младића изведем своју најбољу балетску тачку. Трајала је добрих десет минута. Сад је тек соба личила на гробницу!

А онда, то ми је било оно најчудније, микропророчанство поче да се остварује!

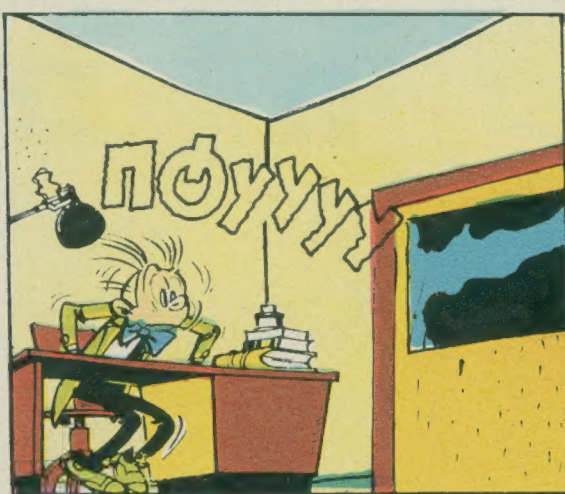
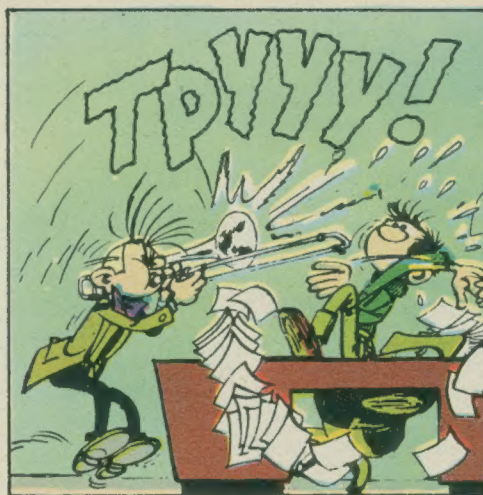
Са осталим учесницима овог догађаја убрзо сам се нашао у полицијском затвору и тако се испунила прва тачка.

Затим, као што ми је било и прогнозирано, добио сам „под необичним околностима“ тиркизни прстен. Полицајци су нас редом убацивали под класификатор родитељског теста, јер по чл. 53 грађанског закона нико не може да се саслуша пре него што се утврди припада ли родитељском или НЕ-родитељском staleжу. На палцу ми класификатор после теста отисну тиркизни прстен и тиме је била испуњена друга тачка микропророчанства.

ВИ СТЕ ТИПИЧАН ХЕРОЈ,
АПАРАТ НЕ ЛАЖЕ, А ЈА
СКУПЉАМ ХЕРОЈЕ И ТО ЈЕ МОЈА
НЕВОЉА, ЈЕР СУ ДАНАС ТАКО
РЕТКИ.

34

10.000 PEZ мајица је већ продато!
Припремамо нове погодности за PEZ пријатеље.

Играјте се Сладиште се

Код **PEZ**-а је
уvek нешто ново!
Ако бољим PEZ домбон
и ако се радо играш PEZ
фигурама, пошљи нам
5 молба PEZ домбона, а
ми ћемо ти послати лепо
PEZ чланску картицу.

Као пријатељ PEZ-а
користићеш све погодности,
које ћемо ти нудити из

месеца у месец.
Читай сваког месеца на
обом месту о новостима
за пријатеље **PEZ**-а

Наша адреса је:
"PEZ ПРИЈАТЕЉ"
61111 Љубљана и.п.8

Купи пошту штампаним словима, скреши и обавезно пошљи на дописницу.

Презиме и име (обавезно штампаним словима)

Улица и кућни број

Место

Поштански бр.

датум рођења

HP Kolinska
Ljubljana

ПОЛИТИЧКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

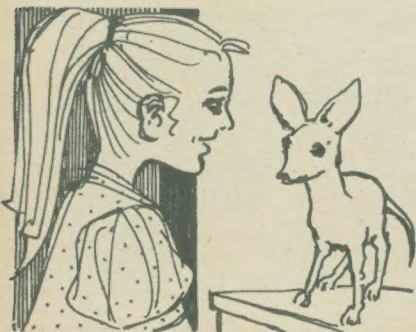
Граин Забавниче,

ЖИВА ИГРАЧКА

Занима ме какав је пас чивава
и одакле потиче.

Мирјана Вујошевић,
Смед. Паланка

По пореклу и особинама, вели-
чини и изгледу, чивава или чи-

уауа је једна од најнеобичнијих
врста паса. Име је добила по
мексичкој покрајини Чивава или
Чуауа у којој је и данас најчеш-
ћа. Кинолози претпостављају да
је чивава била дивља, али су је
Индијанци хватали и припитом-
љавали. Неки научници чак тврде
да је чивава пигмејска врста пса
неке изгубљене цивилизације, ко-
ја је касније подивљала и прежи-
вила у шумама. Међутим, иако је
пас те врсте тежак само од 1 до 3
килограма, ловачки нагон код чи-
ваве је и данас врло снажан. То
сведочи и о пореклу врсте. Због
свог љутког изгледа, интелигенци-

је, радозналости, храбрости, прив-
жености и скромних потреба за
храном, омиљен је свуда у свету.
Док је некад служио малим Инди-
јанцима као жива играчка, време-
ном је постао искључиво кућни
пас.

ПРВИ ТРАМВАЈ У БЕОГРАДУ

Волео бих да знам кад се у
нашем главном граду појавио пр-
ви трамвај.

Ђоја Јусефовић,
Београд

У нашој земљи први трамвај на
коњску вучу уведен је у Загребу
1891. а следеће године у Београду.
Први електрични трамвај појавио
се у Београду четири године кас-
није, 1895, а неколико година доц-
није уведен је и у Загреб, Љуб-
љани, Сарајеву, Дубровнику и не-
ким другим већим градовима.

КАО БОРИС ГОДУНОВ

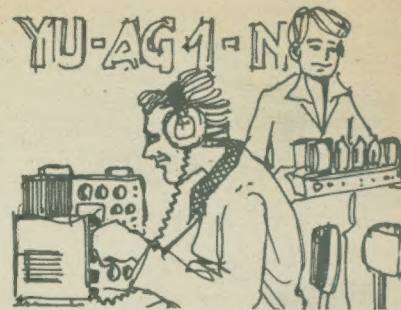
Молим те да ми одговориш ко-
ји се наш чувени бас из Београ-
да прославио у улози Бориса Го-
дунова у истоименој опери Мо-
деста Мусорског.

Дражен Лучић,
Борића брдо 12, Брчко

Мирослав Чангаловић, оперски
и концертни певач, првак Београд-

ске опере и добитник многих при-
знања и награда на међународ-
ним и домаћим конкурсима.

РАДИО-КЛУБ

Желео бих да знам адресу елек-
тро-техничког клуба „Никола Те-
сла“ у Београду.

Предраг Мићуновић,
Маслине б.б.
Титоград

Адресу електро-техничког клуба
нисмо успели да пронађемо, али
смо пронашли адресу радио-клуба
на који си ти вероватно и мислио:
Радио-клуб „Никола Тесла“, Ти-
мочка 18, Београд.

ГДЕ СЕ РАЗВИЈА »СУПЕР 8«

Молим те да ми одговориш да
ли код нас постоји фото- лабора-
торија или сервис где се могу
развијати колор или црно-бели фил-
мови „супер 8“ за камеру.

Синиша Станковић,
16248 Леце

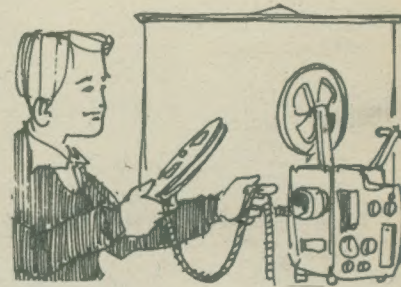
Филмове „супер 8“ за камеру,
али само црно-беле; развија „Фо-
то-лукс“, ЈНА 12, Нови Сад (тел.
021 51-248) по цени од 40 дин. Мо-
гуће је да код нас посетити лабора-
торија у којој се развијају и ко-
лор-филмови „супер 8“ и ми се на-
дамо да ће те о томе обавестити
неко од наших читалаца, ако му
је познато.

БЛАГОДЕТНА ПЛАНИНА

Интересује ме како је Фрушка
гора добила име.

Александра Стојковић,
Милентија Поповића 64/20
Нови Београд

Не зна се поуздано како је ова
наша планина добила данашње
име. Римљани су је називали
»Mons almus«, што значи „Благодет
на планина“. Претпоставља се да
је назив који и ми данас употреб-
љавамо добила по Францима, од-
носно Фрузима, који су ту област
држали у 7. веку н. е.

РЕШЕЊЕ ДЕТЕКТИВСКЕ ЗАГОНЕТКЕ

КО ЈЕ ТРОВАЧ?

I Хауел
ЛЕКАР

II Вилтон
ПРОФЕСОР

III Скот
ГЕНЕРАЛ

IV Џенингс
АДМИРАЛ

Знамо да Хауел седи у фотељи и
то на месту I, пошто му је про-
фесор слева. Професор, значи, се-
ди на канабету, на месту II и зове
се Вилтон, јер није Хауел и не пи-
је алкохол (пије га Џенингс и Скот).
Пошто се генерал окренуо ка Вил-
тону да би разговарали, он, према
томе, седи на месту III, на канабе-
ту. Хауел не може бити адмирал
(јер је његов зет, као што је рече-
но), а двојица људи на II и III су
професор и генерал, па према томе
адмирал седи на фотељи IV, а Хау-
ел је лекар.

Адмирал и генерал су, значи,
Скот и Џенингс. Али, ко се како зо-
ве? Како им Хауел ни Скот не-
мају сестре, Хауел је зет адмирала
јер је ожењен његовом сестром. А
како Скот не може бити адмирал,
он је, значи, генерал. Пошто Скот
седи на месту III на канабету, а ни
ко у међувремену није променио
место, само се његова рука могла
помаћи према месту IV — да би
успела отров у виски адмирала Џе-
нингса!

МИНИ ФОРМУЛЕ макси успех!

Формат: мини
(5x6cm)
Страница: 225
Цртежа: 150

НАРУЧУЈЕМ

Ком

Формат: мини
(5x6cm)
Страница: 220
Цртежа: 140

НАРУЧУЈЕМ

Ком

* СВЕ ФОРМУЛЕ *

из математике физике и хемије
за основце, средњошколце и студенте
налазе се у ове 2 књиге мини формула.

Цена једне књиге 30 дин.
Обе књиге комплет 50 дин.
Два комплета само 80 дин.

МИНИ ФОРМУЛЕ
Поштански фах 64.
71000 САРАЈЕВО

ХУ! БАШ МИ ЈЕ МИЛО
ШТО СИ УСПЕО ДА МЕ НА-
ГОВОРИШ ДА СЕ ПОПНЕМ
НА ОВУ ПЛАНИНУ!

И САДА ...
АКО МЕ ИКО
ИКАД ПОЗОВЕ
НА
ПЛАНИНАРЕ-
ЊЕ ...

... ЗНАМ ШТА БУ
ДА ОДГОВОРИМ ...
НЕ!

ВРЕМЕ ЈЕ ДА
КРЕНЕМО НАТРАГ,
МИНИ!

ХУ!
СПУШТАЊЕ
МИ
ИЗГЛЕДА
СТРАШНИЈЕ
ОД ПЕЊА-
ЊА!

ПАЗИ
ДА МЕ
НЕ ПУСТИШ
!

Copyright © 1978
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

ШТА
ЛИ МИ ЈЕ
ТРЕБАЛО
ДА СЕ
ПЕЊЕМ ?!

Distributed by King Features Syndicate.

ХУУУ!
ЈОШ МАЛО ПА
СМО У
ПОДНОЖЈУ!

5-21

ОХ,
НЕ!

МИКИ,
'ОБЕШ ЛИ ДА
БУДЕШ
СРЦЕ !?

ЗАБОРАВИЛА
САМ ТАШНУ ...
НА
ВРХУ!